ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਭਿੰਨੇ = ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਸਰੂਰ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। **ਲੋਇਣ** = ਅੱਖਾਂ। **ਪ੍ਰੇਮਿ** = ਪ੍ਰੇਮ-ਰੰਗ ਵਿਚ। **ਰਤੰਨਾ** = ਰੱਤਾ ਹੋਇਆ, ਰੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। **ਰਾਮਿ** = ਰਾਮ ਨੇ। **ਕੰਚਨੁ** = ਸੋਨਾ। **ਸੋਵਿੰਨਾ** = ਸੁਵੰਨ, ਸੋਹਣੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ। **ਗੁਰਮੁਖਿ** = ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਰਨ ਪਿਆਂ। **ਚਲੂਲਿਆ** = ਗੂੜ੍ਹੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। **ਤਨੋ** = ਤਨੁ, ਸਰੀਰ, ਹਿਰਦਾ। **ਮੁਸਕਿ** = ਕਸਤੂਰੀ ਨਾਲ। **ਝਕੋਲਿਆ** = ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਗੰਧਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। **ਧਨੁ ਧੰਨਾ** = ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਸਫਲ।

ਥਾਟ	**:**	**ਬਿਲਾਵਲ**
ਜ਼ਾਤੀ	**:**	**ਔੜਵ-ਸੰਪੂਰਣ**
ਵਾਦੀ	**:**	**ਮਧਿਅਮ**
ਸੰਵਾਦੀ	**:**	**ਸੁੜਜ**
ਸੁਰ	**:**	**ਸਾਰੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁਧ**
ਵਰਜਿਤ ਸੁਰ	:	**ਗੰਧਾਰ ਨਿਸ਼ਾਦ ਆਰੋਹ**
ਸਮਾਂ	**:**	**ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ (ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)**
ਆਰੋਹ	**:**	**ਸ ਰੇ ਮ ਪ ਧ ਸਂ**
ਅਵਰੋਹ	**:**	**ਸਂ ਨੀ ਧ ਪ, ਮ, ਗ ਰੇ, ਸ ਗ ਰੇ ਗ ਸ**
ਮੁੱਖ ਅੰਗ	**:**	**ਰੇ ਮ ਪ, ਧ ਸਂ, ਨੀ ਧ ਪ ਮ, ਗ ਰੇ ਗ ਸ**

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		**0**		**2**		**0**		**3**		**4**	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹ	**ਰਿ**	**ਅੰਮ੍ਰਿ**	**ਤ**	**ਭਿੰ**	**ਨੇ**	**ਲੋ**	**ਇ**	**ਣਾ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮ	**ਨੁ**	**ਪ੍ਰੇ**	**ਮਿ**	**ਰਤੰ**	**ਨਾ**	**ਰਾ**	**s**	**ਮ**	**ਰਾ**	**ਜੇ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮ	**ਨੁ**	**ਰਾ**	**ਮਿ**	**ਕਸ**	**ਵਟੀ**	**ਲਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਕੰ	**s**	**ਚ**	**s**	**ਨੁ**	**s**	**ਸੋ**	**s**	**ਵਿੰ**	**ਨਾ**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗੁ	**ਰ**	**ਮੁ**	**ਖਿ**	**ਰੰ**	**ਗਿ**	**ਚ**	**ਲੂ**	**ਲਿ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਮੇ	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਨੁ**	**ਤ**	**ਨੋ**	**ਭਿੰ**	**s**	**s**	**ਨਾ**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	**ਨੁ**	**ਨਾਨ**	**ਕੁ**	**ਮੁਸ**	**ਕਿ**	**ਝ**	**ਕੋ**	**ਲਿ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	**s**	**ਭੁ**	**ਜ**	**ਨ**	**ਮੁ**	**ਧ**	**ਨੁ**	**ਧੰ**	**s**	**ਨਾ**	**s**

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

(ਅੰਗ ੪੬੨)

ਪਦ ਅਰਥ :

੧ਓ = 'ਓਅੰਕਾਰ' ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ 'ਓਅੰ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਓਅੰ' ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ 'ਮਾਂਡੂਕਯ' ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਐਸ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ 'ਓਅੰ' ਹੀ ਹੈ। ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਦੇ ਸਮੇ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਓਅੰ' ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸਮੁਦਾਇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। 'ਓਅੰਕਾਰ' ਸ਼ਬਦ 'ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ' ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ: ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ (ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ, ਓਅੰਕਾਰ) । ਸ਼ਬਦ 'ਏਕੰਕਾਰ' ਭੀ (ਜੋ ੧ਓ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਹੈ) ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਥਾ: ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ (ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ)। ਸਤਿਨਾਮੁ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸਤਿ' ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਸਤਿ' ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਧਾਤੂ 'ਅਸ' ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਹੋਣਾ'। 'ਸਤਿ' ਦਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ 'ਸਤਯ' ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਹੋਂਦ ਵਾਲਾ'। 'ਸਤਿਨਾਮੁ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, 'ਉਹ ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਹੋਂਦ ਵਾਲਾ'। ਪੁਰਖੁ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਵਿਉਤਪੱਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਇਉਂ ਕੀਤੇ ਹਨ: 'ਪੁਰਿ ਸ਼ੇਤੇ ਇਤਿ ਪੁਰੁਸ਼ਹ'। ਭਾਵ, ਜੋ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਪੁਰਖੁ' ਦਾ ਪਰਚਲਤ ਅਰਥ ਹੈ 'ਮਨੁੱਖ'। ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਵਿਚ 'ਪੁਰਖ' 'ਆਤਮਾ' ਅਰਥ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਰਘੁਵੰਸ਼' ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਦਾ ਆਤਮਾ' ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸਤਕ 'ਸ਼ਿਸ਼ੂਪਾਲ ਵਧ' ਵਿਚ ਭੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ 'ਪੁਰਖੁ' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਓਹ ਓਅੰਕਾਰ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। 'ਮਨੁੱਖ' ਅਤੇ 'ਆਤਮਾ' ਅਰਥ ਵਿਚ ਭੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਥਾਈਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ: ਸ਼ਬਦ 'ਮੂਰਤਿ' ਇਸਤ੍ਰੀ-ਲਿੰਗ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲਿੰਗ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਬਦ 'ਅਕਾਲ' ਇਕੱਲਾ ਹੀ 'ਪੁਰਖੁ' 'ਨਿਰਭਉ' 'ਨਿਰਵੈਰੁ' ਵਾਂਗ ੧ ਓ ਦਾ ਗੁਣ-ਵਾਚਕ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੁਲਿੰਗ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ (ੁ) ਹੁੰਦਾ। **ਧੁਨੀ** = ਸੁਰ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਤ੍ਰਨਮ

(ਅੰਗ ੪੬੨)

ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਵਾਰ	**s**	**ਸ**	**ਲੋਕਾ**	**ਨਾਲਿ**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	–	–
ਸਲੋਕ	**ਭੀ**	**ਮਹਲੇ**	**ਪਹਿ**	**ਲੇ**	**ਕੇ**	**ਲਿਖੇ**	**s**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	–	–	–	–
ਟੁੰਡੇ	**s**	**ਅਸ**	**ਰਾ**	**ਜੈ**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਧ਼	ਸ	–	–	–
ਕੀ	**s**	**s**	**ਧੁ**	**ਨੀ**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੨)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਦਿਉਹਾੜੀ = ਦਿਹਾੜੀ ਵਿਚ। **ਸਦ ਵਾਰ** = ਸਉ (ਸੌ) ਵਾਰੀ। **ਜਿਨਿ** = ਜਿਸ (ਗੁਰੂ) ਨੇ। **ਮਾਣਸ ਤੇ** = ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ। **ਕਰਤ** = ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ। **ਵਾਰ** = ਦੇਰ, ਚਿਰ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੨)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
x				2				0				3			
ਸਥਾਈ								–	ਸ	ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
								ਙ	**ਬਲਿ**	**ਹਾ**	**ਰੀ**	**ਗੁ**	**ਰ**	**ਆਪ**	**ਣੇ**
–	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਗਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਙ	**ਦਿਉ**	**ਹਾੜੀ**	**ਸਦ**	**ਵਾ**	**ਙ**	**ਰ**	**ਙ**								
ਅੰਤਰਾ								ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
								ਜਿਨਿ	**ਮਾਣਸ**	**ਤੇ**	**ਦੇਵਤੇ**	**ਕੀ**	**ਙ**	**ਏ**	**ਙ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ								
ਕਰ	**ਤ**	**ਨ**	**ਲਾਗੀ**	**ਵਾ**	**ਙ**	**ਰ**	**ਙ**								

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਸਉ ਚੰਦਾ = ਇਕ ਸੌ ਚੰਦ੍ਰਮਾ। **ਏਤੇ ਚਾਨਣ** = ਇਤਨੇ ਚਾਨਣ। **ਗੁਰ ਬਿਨੁ** = ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ। **ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ** = ਘੁੱਪ ਹਨੇਰਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਪ	–
ਜੇ	**ਸ**	**ਉ**	**ਚੰ**	**ਤ**	**ਦਾ**	**ਤ**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਗ	–	ਗ	–
ਉ	**ਗ**	**ਤ**	**ਵ**	**ਤ**	**ਹਿ**	**ਤ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਰੇ	–
ਸੂ	**ਰ**	**ਜ**	**ਚ**	**ੜ**	**ਹਿ**	**ਤ**
ਗ	ਰੇ	ਗ	ਸ	–	ਸ	–
ਹ	**ਜਾ**	**ਤ**	**ਰ**	**ਤ**	**ਤ**	**ਤ**
ਅੰਤਰਾ						
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	–	ਸਂ	–
ਏ	**ਤ**	**ਤੇ**	**ਚਾ**	**ਨ**	**ਣ**	**ਤ**
ਨੀ	ਧ	ਨੀ	ਪ	–	ਪ	–
ਹੋ	**ਦਿ**	**ਤ**	**ਆਂ**	**ਤ**	**ਤ**	**ਤ**
ਮ	–	–	ਮ	–	ਮ	–
ਗੁ	**ਰ**	**ਤ**	**ਬਿ**	**ਤ**	**ਨੁ**	**ਤ**
ਗ	ਰੇ	ਗ	ਸ	–	ਸ	–
ਘੋ	**ਤ**	**ਰ**	**ਅੰ**	**ਧਾ**	**ਰ**	**ਤ**

ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਨਾਨਕ = ਹੇ ਨਾਨਕ ! **ਨ ਚੇਤਨੀ** = ਨਹੀਂ ਚੇਤਦੇ। **ਮਨਿ ਆਪਣੈ** = ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ। **ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ** = ਬੂਆੜ ਤਿਲਾਂ ਵਾਂਗ। **ਛੁਟੇ** = ਛੁੱਟੜ ਪਏ ਹਨ। **ਛੁਟਿਆ** = ਛੁੱਟੜ ਪਏ ਹੋਇਆਂ ਦੇ। **ਸਉ** = (ਇਕ) ਸੌ। **ਨਾਹ** = ਖਸਮ। **ਬਪੁੜੇ** = ਵਿਚਾਰੇ। **ਬੂਆੜ** = ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1 x	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਗਰੇ	ਰੇ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਗੁ**	**ਰੂ**	**ਨ**	**ਚੇ**	**ਤ**	**ਨ੍ਹੀ**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮਨਿ	**ਆਪ**	**ਣੈ**	**ਸੁ**	**ਚੇ**	**S**	**ਤ**	**s**
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਗਰੇ	ਸ
ਛੁ	**ਟੇ**	**ਤਿ**	**ਲ**	**ਬੂ**	**ਟਾ**	**ੜ**	**ਜਿਉ**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸੁੰ	**ਵੇ**	**ਅੰਦ**	**ਰਿ**	**ਖੇ**	**s**	**ਤ**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਖੇ	**ਤੈ**	**ਅੰਦ**	**ਰਿ**	**ਛੁ**	**ਟਿ**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕ	**ਹੁ**	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਸ**	**ਉ**	**ਨਾ**	**ਹ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਫਲੀ	**ਅਹਿ**	**ਫੁਲੀ**	**ਅਹਿ**	**ਬ**	**ਪੁ**	**ੜੇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਭੀ	**ਤਨ**	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਸੁ**	**ਆ**	**ਹ**	**s**

ਪਉੜੀ ॥

ਆਪੀਨੑੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੑੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਆਪੀਨੈ = ਆਪ ਹੀ ਨੇ, (ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ) ਨੇ ਆਪ ਹੀ। **ਆਪੁ** = ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ। **ਨਾਉ** = ਨਾਮਣਾ, ਵਡਿਆਈ। **ਦੁਯੀ** = ਦੂਜੀ। **ਸਾਜੀਐ** = ਬਣਾਈ ਹੈ। **ਕਰਿ** = ਕਰ ਕੇ, ਬਣਾ ਕੇ। **ਚਾਉ** = ਤਮਾਸ਼ਾ। **ਤੁਸਿ** = ਤੱਠ ਕੇ, ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ। **ਦੇਵਹਿ** = ਤੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ। **ਕਰਹਿ** = ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। **ਪਸਾਉ** = ਪ੍ਰਸਾਦ, ਕਿਰਪਾ, ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼। **ਜਾਣੋਈ** = ਜਾਣਨਹਾਰਾ, ਜਾਣੂ। **ਸਭਸੈ** = ਸਭਨਾਂ ਦਾ। **ਦੇ** = ਦੇ ਕੇ। **ਲੈਸਹਿ** = ਲੈ ਲਵੇਂਗਾ। **ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ** = ਜਿੰਦ ਅਤੇ ਜਿੰਦ ਦਾ ਕਵਾਉ (ਲਿਬਾਸ, ਪੋਸ਼ਾਕ), ਭਾਵ, ਸਰੀਰ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਆਪੀ	**ਨ੍ਹੈ ਆ**	**s**	**ਪੁ**	**ਸਾ**	**ਜਿ**	**ਓ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਆਪੀ	**ਨ੍ਹੈ ਰ**	**ਚਿ**	**ਓ**	**ਨਾ**	**ਉ**	**s**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਦੁਜੀ	**ਕੁਦ**	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਸਾ**	**ਜੀ**	**ਐ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਕਰਿ	**ਆਸ**	**ਣੁ**	**ਡਿਠੋ**	**ਚਾ**	**ਉ**	**s**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਦਾਤਾ	**ਕਰ**	**ਤਾ**	**ਆਪਿ**	**ਤੂੰ**	**S**	**s**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤੁਸਿ	**ਦੇਵ**	**ਹਿ**	**ਕਰਹਿ**	**ਪ**	**ਸਾ**	**ਉ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਤੂੰ	**ਜਾ**	**ਣੋਈ**	**s**	**ਸ**	**ਭ**	**ਸੈ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਦੇ	**ਲੈਸ**	**ਹਿ**	**ਜਿੰਦੁ**	**ਕ**	**ਵਾ**	**ਉ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਕਰਿ	**ਆਸ**	**s**	**ਣੁ**	**ਡਿ**	**ਠੋ**	**ਚਾ**	**ਉ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ
ਕਰਿ	**ਆ**	**ਸ**	**ਣੁ**	**ਡਿ**	**ਠੋ**	**ਚਾ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਉ	**s**	**s**	**s**	**s**	**S**	**s**	**s**

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਅਣੀਆਲੇ = ਅਣੀ ਵਾਲੇ, ਤਿੱਖੀ ਨੋਕ ਵਾਲੇ (ਤੀਰ)। **ਪੀਰ** = ਪੀੜ, ਦਰਦ। **ਪਿਰੰਮ** = ਪ੍ਰੇਮ। **ਜਰੀਆ** = ਜਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। **ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ** = ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕਿਰਤ-ਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ। **ਮਰਿ** = ਮਰ ਕੇ, ਮਾਇਆ ਵਲੋਂ ਅਛੋਹ ਹੋ ਕੇ। **ਦੁਤਰੁ** = ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਣਾ ਔਖਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹ	**ਰਿ**	**ਪ੍ਰੇ**	**ਮ**	**ਬਾ**	**ਣੀ**	**ਮ**	**ਨੁ**	**ਮਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਆਣੀ	**ਆ**	**ਲੇ**	**ਅ**	**ਣੀ**	**ਆ**	**ਰਾ**	**s**	**ਮ**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿ	**ਸੁ**	**ਲਾ**	**ਗੀ**	**ਪੀ**	**ਰ**	**ਪਿ**	**ਰੰ**	**ਮ**	**ਕੀ**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੋ	**s**	**s**	**ਜਾ**	**ਣੈ**	**s**	**ਜ**	**ਰੀ**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜੀ	**ਵ**	**ਨ**	**ਮੁ**	**ਕ**	**ਤਿ**	**ਸੋ**	**s**	**ਆ**	**ਖੀ**	**ਐ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਮ	**s**	**ਰਿ**	**ਜੀ**	**s**	**ਵੈ**	**ਮ**	**ਰੀ**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	**ਨ**	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰੁ**	**ਮੇ**	**ਲਿ**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜ	**s**	**ਗੁ**	**ਦੁ**	**ਤ**	**ਰੁ**	**ਤ**	**s**	**ਰੀ**	**s**	**ਆ**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਸਚੇ = ਸਦਾ-ਥਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। **ਖੰਡ** = ਟੁਕੜੇ, ਹਿੱਸੇ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ। **ਬ੍ਰਹਮੰਡ** = ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਜਗਤ। **ਲੋਅ** = ਚੌਦਾਂ ਲੋਕ। **ਆਕਾਰ** = ਸਰੂਪ, ਸ਼ਕਲ, ਰੰਗ ਰੰਗ ਦੇ ਜੀਅ ਜੰਤ, ਪਦਾਰਥ ਆਦਿਕ ਜੋ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। **ਕਰਣੇ** = ਕੰਮ। **ਸਰਬ** = ਸਾਰੇ। **ਅਮਰੁ** = ਹੁਕਮੁ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ। **ਦੀਬਾਣੁ** = ਦੀਵਾਨ, ਕਚਹਿਰੀ, ਦਰਬਾਰ। **ਨੀਸਾਣੁ** = ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਲਵਾ, ਜ਼ਹੂਰ। **ਕਰਮੁ** = ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼। **ਸਚੇ** = (ਉਹ ਜੀਵ) ਸੱਚੇ ਹਨ, ਸਦਾ-ਥਿਰ ਹਨ। **ਸਚੈ** = ਸੱਚੇ ਦੇ (ਵਿਚ) । **ਤਾਣਿ** = ਤਾਣ ਵਿਚ। **ਸਚੈ ਜੋਰਿ** = ਸੱਚੇ ਦੇ ਜੋਰ ਵਿਚ। **ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ** = ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ! **ਕੁਦਰਤਿ** = ਰਚਨਾ। **ਮਰਿ** = ਮਰ ਕੇ। **ਮਰਿ ਜੰਮੇ** = ਮਰ ਕੇ ਜੰਮੇ, ਭਾਵ, ਮਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜੰਮਦੇ ਹਨ, ਜੰਮਣ ਮਰਨ ਦੇ ਗੇੜ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। **ਸੁ** = ਉਹ ਜੀਵ। **ਕਚੁ** = ਨਿਕਚੁ ਨਿਰੋਲ ਕੱਚੇ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1	2	3	4	5	6
x			0		
ਸਥਾਈ					
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਚੇ	**ਤੇ**	**ਰੇ**	**ਖੰ**	**s**	**ਡ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਸ	**s**	**ਚੇ**	**ਬ੍ਰਹ**	**ਮੰ**	**ਡ**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸ	**ਚੇ**	**ਤੇਰੇ**	**ਲੋ**	**ਅ**	**s**
ਪਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਸ	**s**	**ਚੇ**	**ਆ**	**ਕਾ**	**ਰ**
ਅੰਤਰਾ					
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਧ	ਧ
ਸਚੇ	**ਤੇ**	**ਰੇ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਣੇ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਸ	**ਰ**	**ਬ**	**ਬੀ**	**ਚਾ**	**ਰ**
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਸਚਾ	**ਤੇ**	**ਰਾ**	**ਅ**	**ਮ**	**ਰੁ**
ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸ	**s**	**ਚਾ**	**ਦੀ**	**ਬਾ**	**ਣੁ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਜਾ = ਜਿਸ ਦਾ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ, ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ। **ਨਾਉ** = ਨਾਮ, ਨਾਮਣਾ, ਜਸ। **ਨਿਹਚਲ** = ਅਚੱਲ, ਨਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਅਬਿਨਾਸੀ। **ਆਲਾਉ** = ਅਲਾਪ, ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅਲਾਪ, ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਬਚਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਜੀਵ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ। **ਭਾਉ** = ਵਲਵਲੇ, ਤਰੰਗ। **ਜਾ** = ਕਿ ਉਹ। **ਪੁਛਿ** = (ਕਿਸੇ ਨੂੰ) ਪੁੱਛ। **ਆਪੇ ਆਪਿ** = ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। **ਕਾਰ** = ਉਸ ਦਾ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਇਹ ਸਾਰਾ ਖੇਲ, ਉਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਲਾ। **ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ** = ਉਸ ਦੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। **ਰਜਾਇ** = ਰੱਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1	2	3	4	5	6
x			0		
ਸਥਾਈ					
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕੀ	**s**	**ਤਾ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਣਾ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਸ	**ਰ**	**ਬ**	**ਰ**	**ਜਾ**	**ਇ**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕੀ	**s**	**ਤਾ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਣਾ**
ਪ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਸ	**ਰ**	**ਬ**	**ਰ**	**ਜਾ**	**ਇ**
ਅੰਤਰਾ					
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਧ	ਧ
ਵ	**s**	**ਡੀ**	**ਵਡਿ**	**ਆ**	**ਈ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਾ	**ਵ**	**ਡਾ**	**ਨਾ**	**s**	**ਉ**
ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਵ	**s**	**ਡੀ**	**ਵਡਿ**	**ਆ**	**ਈ**
ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਾ	**ਸ**	**ਚੁ**	**ਨਿ**	**ਆ**	**ਉ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ = ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਰੱਬ ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ। **ਇਕਨ੍ਹਾ** = ਕਈ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ । **ਹੁਕਮਿ** = ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ। **ਸਮਾਇ ਲਏ** = ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । **ਭਾਣੈ** = ਆਪਣੀ ਰਜ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ। **ਕਢਿ ਲਏ** = (ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚੋਂ) ਕੱਢ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। **ਏਵ ਭਿ** = ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੀ, ਇਹ ਗੱਲ ਭੀ। **ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ** = ਆਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। **ਜਿ** = ਕਿ। **ਕਿਸੈ** = ਕਿਸ ਜੀਵ ਨੂੰ। **ਆਣੈ ਰਾਸਿ** = ਰਾਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਰਾਹੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਗੁਰਮੁਖਿ** = ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਜਾਣੀਐ** = ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। **ਜਾ ਕਉ** = ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ।

ਰਾਗ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ														ਧਨੀ	ਪਧ
														ਇਹੁ	**ਜਗੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	–	ਸ	–	–	–		
ਸ	**ऽ**	**ਚੈ**	**ऽ**	**ਕੀ**	**ऽ**	**ਹੈ**	**ऽ**	**ਕੋ**	**ਠ**	**ੜੀ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**		
ਧ	–	–	–	ਧ	–	–	–	ਪ	–	ਪ	–	ਪਮ	ਪ		
ਸ	**ऽ**	**ਚੇ**	**ऽ**	**ਕਾ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਵਿ**	**ऽ**	**ਚਿ**	**ऽ**	**ਵਾ**	**ਸੁ**		
ਅੰਤਰਾ															
ਮ	–	–	–	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	–	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	–	ਸਂ	–
ਇ	**ਕ**	**ਨ੍ਹਾ**	**ऽ**	**ਹੁ**	**ऽ**	**ਕ**	**ਮਿ**	**ਸ**	**ਮਾ**	**ऽ**	**ਇ**	**ਲ**	**ऽ**	**ਏ**	**ऽ**
ਰੇਂ	–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ	–	–
ਇ	**ਕ**	**ਨ੍ਹਾ**	**ऽ**	**ਹੁਕ**	**ਮੇ**	**ਕ**	**ਰੇ**	**ਵਿ**	**ऽ**	**ਣਾ**	**ਸੁ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ = ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਕੇ। **ਧਰਮੁ** = ਧਰਮ ਰਾਜ। **ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ** = ਨਾਵਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ, ਜੀਆਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਲਿਖਣ ਲਈ। **ਓਥੈ** = ਉਸ ਸਰਬ-ਰਾਜ ਦੇ ਅੱਗੇ। **ਨਿਬੜੈ** = ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ। **ਚੁਣਿ** = ਚੁਣ ਕੇ। **ਜਜਮਾਲਿਆ** = ਜਜ਼ਾਮੀ ਜੀਵ, ਕੋਹੜੇ ਜੀਵ, ਗੰਦੇ ਜੀਵ, ਮੰਦ-ਕਰਮੀ ਜੀਵ। **ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ** = ਨਿਰੋਲ ਸੱਚ ਹੀ ਰਾਹੀਂ, ਭਾਵ, ਓਥੇ ਨਿਬੇੜੇ ਦਾ ਮਾਪ 'ਨਿਰੋਲ ਸਚੁ' ਹੈ। **ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ** = ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਂਦੇ। **ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ** = ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਨਾਲ, ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਕੇ। **ਦੋਜਕਿ** = ਦੋਜ਼ਕ ਵਿਚ। **ਚਾਲਿਆ** = ਧੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਤੇਰੈ ਨਾਇ** = ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਚ। **ਜਿਣਿ** = ਜਿੱਤ ਕੇ। **ਹਾਰਿ** = (ਬਾਜ਼ੀ) ਹਾਰ ਕੇ। **ਸਿ** = ਉਹ ਮਨੁੱਖ। **ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ** = ਠੱਗਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ, ਵਲ-ਫਰੇਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਨਾਨ	**ਕ ਜੀਅ**	**ਉਪਾ**	**ਇ**	**ਕੈ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਲਿਖਿ	**ਨਾਵੈ**	**ਧਰ**	**ਮੁ**	**ਬ**	**ਹਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਓਥੈ	**ਸਚੇ**	**ਹੀ**	**ਸਚਿ**	**ਨਿ**	**ਬ**	**ੜੈ**	**ऽ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਚੁਣਿ	**ਵਖਿ**	**ਕ**	**ਢੇ**	**ਜਜ**	**ਮਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਥਾਉ	**ਨ**	**ਪਾਇ**	**ਨਿ**	**ਕੂ**	**ੜਿ**	**ਆ**	**ਰ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਮੁਹ	**ਕਾਲ੍ਹੈ**	**ਦੋਜ**	**ਕਿ**	**ਚਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**	**ऽ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਤੇਰੈ	**ਨਾਇ**	**ਰਤੇ ਸੇ**	**ਜਿਣਿ**	**ਗ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਏ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹਾਰਿ	**ਗਏ**	**ਸਿ**	**ਠਗਣ**	**ਵਾ**	**ਲਿ**	**ऽ**	**ਆ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਲਿ	**ਖਿ**	**ਨਾਵੈ**	**ਧਰਮੁ**	**ਬ**	**ਹਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ
ਲਿ	**ਖਿ**	**ਨਾਵੈ**	**ਧਰਮੁ**	**ਬ**	**ਹਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਮੁਗਧ = ਮੂਰਖ, ਬੇ-ਸਮਝ। **ਗੋਵਿੰਦ** = ਹੇ ਗੋਵਿੰਦ ! **ਰੰਗਾ** = ਕਈ ਚੋਜ = ਤਮਾਸ਼ੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। **ਗੁਰਿ** = ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਮੰਗਾ** = ਮੰਗਾਂ, ਮੈਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। **ਸਬਦਿ** = ਗੁਰ-ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਵਿਗਾਸਿਆ** = ਖਿੜ ਪਿਆ ਹੈ। **ਜਪਿ** = ਜਪ ਕੇ। **ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ** = ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਲਹਰਾਂ ਉਠ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। **ਮਿਲਿ** = ਮਿਲ ਕੇ (ਲਫ਼ਜ਼ 'ਮਿਲ' ਅਤੇ 'ਮਿਲਿ' ਦਾ ਫ਼ਰਕ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣ-ਯੋਗ ਹੈ} ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹ	**ਮ**	**ਮੂਰ**	**ਖ**	**ਮੁਗ**	**ਧ**	**ਸ**	**ਰੇ**	**ਣਾ**	**ਗ**	**ਤੀ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮਿ	**s**	**ਲੁ**	**ਗੋ**	**ਵਿੰ**	**ਦ**	**ਰੰ**	**ਗਾ**	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਰਾ**	**ਜੇ**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗੁ	**s**	**ਰਿ**	**ਪੂ**	**s**	**ਰੈ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**ਭ**	**ਗ**	**ਤਿ**	**ਇ**	**ਕ**	**ਮੰ**	**s**	**ਗਾ**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮੇ	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਨੁ**	**ਤ**	**ਨੁ**	**ਸ**	**ਬ**	**ਦਿ**	**ਵਿਗਾ**	**ਸਿ**	**ਆ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਜ	**s**	**ਪਿ**	**ਅ**	**ਨ**	**ਤ**	**ਤ**	**ਰੰ**	**ਗਾ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮਿ	**ਲਿ**	**ਸੰ**	**ਤ**	**ਜ**	**ਨਾ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨਾ	**ਨ**	**s**	**ਕ**	**s**	**s**	**ਸ**	**ਤ**	**ਮੰ**	**s**	**ਗਾ**	**s**

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੩–੪੬੪)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਨਾਦ = ਅਵਾਜ਼, ਰਾਗ। **ਵੇਦ** = ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਦੇ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ। **ਭੇਦ** = ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭੇਦ, ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਕਿਸਮਾਂ। **ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ** = ਅਗਨੀਆਂ ਜੋ ਅਚਰਜ ਖੇਡਾਂ ਖੇਡਦੀਆਂ ਹਨ। {ਨੋਟ: ਅਗਨੀਆਂ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਬੜਵਾ ਅਗਨੀ, ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਹੈ; ਦਾਵਾ ਅਗਨੀ, ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ; ਜਠਰ ਅਗਨੀ, ਪੇਟ ਦੀ ਅੱਗ, ਜੋ ਭੋਜਨ ਪਚਾਂਦੀ ਹੈ; ਕੋਪ ਅਗਨੀ; ਚਿੰਤਾ-ਅਗਨੀ; ਗਿਆਨ ਅਗਨੀ; ਰਾਜ-ਅਗਨੀ। ਹਵਾ ਦੀਆਂ ਅਗਨੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ: ਗਾਪ, ਆਹ, ਦਖਿਣ}। **ਖਾਣੀ** = ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਖਾਣਾਂ ਅੰਡ, ਜੇਰ, ਉਦਕ, ਸੇਤ, (ਅੰਡਾ, ਜਿਉਰ, ਪਾਣੀ ਤੇ ਮੁੜ੍ਹਕਾ); ਇਹਨਾਂ ਚੌਹਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਹਨ: ਅੰਡਜ, ਜੇਰਜ, ਉਤਭਜ, ਸੇਤਜ। **ਸਾਦਿ** = ਸੁਆਦ ਵਿਚ। **ਸੰਜੋਗੁ** = ਮੇਲ, ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਮੇਲ। **ਵਿਜੋਗੁ** = ਵਿਛੋੜਾ। **ਭੋਗੁ** = ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਵਰਤਣਾ। **ਉਝੜ** = ਅਸਲੀ ਰਾਹ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਕੇ ਕੁ-ਰਸਤਾ। **ਵਿਡਾਣੁ** = ਅਚਰਜ ਕੌਤਕ। **ਵੇਖਿ** = ਵੇਖ ਕੇ। **ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ** = ਵਿਸਮਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਥਰਾਹਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਨ ਵਿਚ ਕਾਂਬਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। **ਬੁਝਣੁ** = (ਇਸ 'ਵਿਡਾਣੁ' ਨੂੰ) ਸਮਝਣਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੬੩-੪੬੪)

1	2	3	4	5	6
x			**0**		
ਸਥਾਈ					
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਨਾ**	**s**	**ਦ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਵੇ**	**s**	**ਦ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਜੀ**	**s**	**ਅ**
ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਭੇ**	**s**	**ਦ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਰੂ**	**s**	**ਪ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਰੰ**	**s**	**ਗ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਨਾ**	**s**	**ਗੈ**
ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਫਿ	**ਰ**	**ਹਿ**	**ਜੰ**	**s**	**ਤ**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਪ**	**ਉ**	**ਣੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਪਾ**	**s**	**ਣੀ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਅ**	**ਗ**	**ਨੀ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਖੇ	**ਡ**	**ਹਿ**	**ਵਿ**	**ਡਾ**	**ਣੀ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਧ**	**ਰ**	**ਤੀ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਖਾ**	**s**	**ਣੀ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ
ਵਿਸ	**ਮਾ**	**ਦੁ**	**ਸਾ**	**s**	**ਦਿ**
ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਲ	**ਗ**	**ਹਿ**	**ਪ**	**ਰਾ**	**ਣੀ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੪)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕੁਦਰਤਿ = ਕਲਾ, ਵਿਡਾਣੁ, ਅਚਰਜ ਤਮਾਸ਼ਾ। **ਦਿਸੈ** = ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। **ਸੁਖ ਸਾਰੁ** = ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਰ। **ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ** = ਸਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਸਰੂਪ, ਸਾਰਾ ਜਗਤ। **ਕਤੇਬਾਂ** = ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਧਰਮ-ਪੁਸਤਕਾਂ। **ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ** = ਸਾਰਾ ਵਿਚਾਰ, ਸਾਰੀ ਵਿਚਾਰ-ਸੱਤਾ। **ਜੀਅ ਜਹਾਨ** = ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ। **ਮਾਨੁ** = ਆਦਰ। **ਅਭਿਮਾਨੁ** = ਅਹੰਕਾਰ । **ਬੈਸੰਤਰੁ** = ਅੱਗ। **ਪਾਕੀ** = ਪਵਿੱਤਰ। **ਨਾਈ** = ਵਡਿਆਈ, ਸਿਫ਼ਤ। **ਪਾਕੁ** = (ਤੂੰ ਆਪ) ਪਵਿੱਤਰ (ਹੈਂ)। **ਵੇਖੈ** = ਸੰਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ** = ਇਕੱਲਾ ਆਪ ਹੀ ਆਪ। **ਵਰਤੈ** = ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦ ਹੈ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੬੪)

1 x	2	3	4 0	5	6
ਸਥਾਈ					
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਦਿ**	**ऽ**	**ਸੈ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਸੁ**	**ਣੀ**	**ਐ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਭ**	**ऽ**	**ਉ**
ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੁ	**ऽ**	**ਖ**	**ਸਾ**	**ऽ**	**ਰੁ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਪਾ**	**ਤਾ**	**ਲੀ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਆ	**ਕਾ**	**ऽ**	**ਸੀ**	**ऽ**	**ऽ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਸ**	**ਰ**	**ਬ**
ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਆ	**ऽ**	**ऽ**	**ਕਾ**	**ऽ**	**ਰੁ**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਵੇ**	**ऽ**	**ਦ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪੁ	**ਰਾ**	**ਣ**	**ਕ**	**ਤੇ**	**ਬਾ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਸ**	**ਰ**	**ਬ**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਵੀ	**ऽ**	**ऽ**	**ਚਾ**	**ऽ**	**ਰੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਖਾ**	**ऽ**	**ਣਾ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪੀ	**ऽ**	**ਣਾ**	**ਪੈ**	**ਨ੍ਹ**	**ਣੁ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਮ	ਮ	ਮ
ਕੁਦ	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਸ**	**ਰ**	**ਬ**
ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪਿ	**ਆ**	**ऽ**	**ਰੁ**	**ऽ**	**ऽ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਆਪੀਨ੍ੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੬੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਭੋਗ = ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਭੋਗ। **ਭੋਗਿ ਕੈ** = ਮਾਣ ਕੇ, ਵਰਤ ਕੇ। **ਹੋਇ** = ਹੋ ਕੇ। **ਭਸਮੜਿ** = ਭਸਮ ਦੀ ਮੜ੍ਹੀ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਢੇਰੀ। **ਭਉਰੁ** = ਆਤਮਾ। **ਵਡਾ ਹੋਆ** = ਮਰ ਗਿਆ। **ਦੁਨੀਦਾਰੁ** = ਦੁਨੀਆਦਾਰ, ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਖਚਿਤ ਹੋਇਆ ਜੀਵ। **ਗਲਿ** = ਗਲ ਵਿਚ। **ਘਤਿ** = ਪਾ ਕੇ। **ਚਲਾਇਆ** = ਅੱਗੇ ਲਾ ਲਿਆ। **ਅਗੈ** = ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ। **ਕਰਣੀ** = ਕਿਰਤ-ਕਮਾਈ। **ਕੀਰਤਿ** = ਵਡਿਆਈ, ਸਿਫ਼ਤਿ-ਸਾਲਾਹ। **ਵਾਚੀਐ** = ਵਾਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲੇਖੇ ਵਿਚ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। **ਬਹਿ** = ਬੈਠ ਕੇ, ਭਾਵ, ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। **ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ** = ਢੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। **ਪਉਦੀਈ** = ਪੈਂਦਿਆਂ, ਜੁਤੀਆਂ ਪੈਂਦਿਆਂ। **ਹੁਣਿ** = ਐਸ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। **ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ** = ਕਿਹੜੀ ਪੁਕਾਰ, ਕਿਹੜਾ ਰੋਣ ਕਿਹੜਾ ਤਰਲਾ। **ਸੁਣੀਐ** = ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। **ਮਨਿ** = ਮਨ ਨੇ। **ਅੰਧੈ** = ਅੰਧੇ ਨੇ। **ਗਵਾਇਆ** = ਵਿਅਰਥ ਕਰ ਲਿਆ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੩)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਆਪੀ	**ਨੈ੍**	**ਭੋਗ**	**ਭੋਗਿ**	**ਕੈ**	**s**	**s**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹੋਇ	**ਭਸ**	**ਮੜਿ**	**ਭਉਰੁ**	**ਸਿਧਾ**	**ਇ**	**s**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਵ	**ਡਾ**	**ਹੋ**	**ਆ**	**ਦੁ**	**ਨੀ**	**ਦਾ**	**ਰੁ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਗਲਿ	**ਸੰ**	**ਗਲੁ**	**ਘਤਿ**	**ਚ**	**ਲਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਅਗੈ	**ਕਰਣੀ**	**ਕੀ**	**ਰਤਿ**	**ਵਾ**	**ਚੀ**	**ਐ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਬਹਿ	**ਲੇਖਾ**	**ਕ**	**ਰਿ**	**ਸਮਝਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਥਾਉ	**ਨ**	**ਹੋ**	**ਵੀ**	**ਪਾ**	**ਉ**	**ਦੀ**	**ਈ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹੁਣਿ	**ਸੁਣੀ**	**ਐ**	**ਕਿਆ**	**ਰੂ**	**ਆ**	**ਇ**	**ਆ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਮਨਿ	**ਅੰ**	**ਧੈ**	**s**	**ਜਨ**	**ਮੁ**	**ਗਵਾ**	**ਇਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ
ਮਨਿ	**ਅੰ**	**ਧੈ**	**s**	**ਜਨ**	**ਮੁ**	**ਗਵਾ**	**s**
ਨੀਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਇਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਦਇਆਲ = ਹੇ ਦਇਆ ਦੇ ਘਰ! **ਪ੍ਰਭ** = ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! **ਹਰਿ ਰਾਇਆ** = ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ! **ਹਉ** = ਮੈਂ। **ਮਾਗਉ** = ਮਾਗਉਂ, ਮੈਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। **ਸਰਣਿ** = ਆਸਰਾ, ਓਟ। **ਮੁਖਿ** = ਮੁਖ ਵਿਚ। **ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ** = ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। **ਬਿਰਦੁ** = ਮੁੱਢ ਕਦੀਮਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਉ। **ਲਾਜ** = ਇੱਜ਼ਤ। **ਨਾਮਿ** = ਨਾਮ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੮-੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੀ	**ਨ**	**ਦ**	**ਇ**	**ਆ**	**ਲ**	**ਸੁ**	**ਣਿ**	**ਬੇ**	**ਨ**	**ਤੀ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**ਰਿ**	**ਪ੍ਰ**	**ਭ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਰਾਇ**	**ਆ**	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਰਾ**	**ਜੇ**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹ	**ੳੁ**	**ਮਾਗ**	**ੳੁ**	**ਸਰ**	**ਣਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮ**	**ਕੀ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**ਮੁ**	**s**	**ਖਿ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਭ	**ਗ**	**ਤਿ**	**ਵ**	**ਛ**	**ਲੁ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਬਿਰ**	**ਦੁ**	**ਹੈ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**ਲਾ**	**s**	**ਜ**	**ਰ**	**ਖਾ**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	**ਨੁ**	**ਨਾ**	**ਨ**	**ਕੁ**	**s**	**ਸਰ**	**ਣਾ**	**ਗ**	**ਤੀ**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**s**	**ਮਿ**	**s**	**ਤ**	**ਰਾ**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੪)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਭੈ ਵਿਚਿ = ਡਰ ਵਿਚ। **ਪਵਣੁ ਵਹੈ** = ਹਵਾ ਵਗਦੀ ਹੈ। **ਸਦਵਾਉ** = ਸਦਾ-ਏਵ, ਸਦਾ ਹੀ। **ਚਲਹਿ** = ਚੱਲਦੇ ਹਨ। **ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ** = ਵਗਾਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ। **ਭਾਰਿ** = ਭਾਰ ਦੇ ਹੇਠ। **ਇੰਦੁ** = ਇੰਦਰ ਦੇਵਤਾ, ਬੱਦਲ। **ਫਿਰੈ** = ਫਿਰਦਾ ਹੈ। **ਸਿਰ ਭਾਰਿ** = ਸਿਰ ਦੇ ਭਾਰ। **ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ** = ਧਰਮ ਰਾਜੇ ਦਾ ਦੁਆਰ। **ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ** = ਕਰੋੜਾਂ ਕੋਹ। **ਸਿਧ** = ਅਣਿਮਾ ਆਦਿਕ ਅੱਠ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਤਮਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਪੁੱਗੇ ਹੋਏ ਜੋਗੀ। **ਬੁਧ** = ਗਿਆਨਵਾਨ, ਜੋ ਜਗਤ ਦੇ ਮਾਇਕ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ। **ਆਡਾਣੇ** = ਤਣੇ ਹੋਏ। **ਮਹਾਬਲ** = ਵੱਡੇ ਬਲ ਵਾਲੇ। **ਆਵਹਿ** = (ਜੋ ਭੀ ਜੀਵ ਜਗਤ ਵਿਚ) ਆਉਂਦੇ ਹਨ। **ਪੂਰ** = ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸਾਰ-ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ-ਰੂਪ ਬੇੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। **ਸਗਲਿਆ ਸਿਰਿ** = ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ। **ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ** = ਭਉ ਰੂਪੀ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੬੪)

1 x	2	3	4 2	5	6 3	7
ਸਥਾਈ						
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਭੈ	**s**	**s**	**ਵਿ**	**s**	**ਚਿ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪਵਣੁ	**ਵ**	**ਹੈ**	**ਸ**	**ਦ**	**ਵਾ**	**ਉ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ
ਭੈ	**s**	**s**	**ਵਿ**	**s**	**ਚਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਚਲਹਿ	**ਲ**	**ਖ**	**ਦ**	**ਰੀ**	**ਆ**	**ਉ**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਭੈ	**s**	**s**	**ਵਿ**	**s**	**ਚਿ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਅ	**ਗ**	**ਨਿ**	**ਕ**	**ਢੇ**	**ਵੇਗਾ**	**ਰਿ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ
ਭੈ	**s**	**s**	**ਵਿ**	**s**	**ਚਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਧ	**ਰ**	**ਤੀ**	**ਦ**	**ਬੀ**	**ਭਾ**	**ਰਿ**
ਅੰਤਰਾ						
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਭੈ	**s**	**s**	**ਵਿ**	**s**	**ਚਿ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਇੰਦੁ	**ਫਿ**	**ਰੈ**	**ਸਿ**	**ਰ**	**ਭਾ**	**ਰਿ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਭੈ	**s**	**s**	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਾਜਾ	**ਧਰ**	**ਮ**	**ਦੁ**	**ਆ**	**ਰੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਭੈ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਸੂ**	**ਰ**	**ਜੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਭੈ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਚੰ**	**ਦੁ**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੋਹ	**ਕਰੋ**	**ੜੀ**	**ਚ**	**ਲ**	**ਤ**	**s**
ਮ	ਮ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	**s**	**s**	**ਅੰ**	**s**	**ਤੁ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੪)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਹੋਰਿ = (ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ) ਹੋਰ ਸਾਰੇ। **ਰਵਾਲ** = ਧੂੜ, (ਭਾਵ) ਤੁੱਛ। **ਕੇਤੀਆ** = ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ; ਬੇਅੰਤ। **ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ** = ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ। **ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ** = ਭਉਂ ਭਉਂ ਕੇ, ਪਰਤ ਪਰਤ ਕੇ। **ਬਾਜਾਰੀ** = ਰਾਸਧਾਰੀਏ। **ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ** = ਆ ਕੇ ਰਾਸਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। **ਆਲ** = ਚਾਲ, ਠੱਗੀ। **ਆਲ ਪਤਾਲ** = ਪਤਾਲ ਦੇ ਆਲ, ਬੜੇ ਡੂੰਘੇ ਚਾਲਾਂ ਦੇ ਬਚਨ, ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਾਹ ਆਉਣ। **ਮੁੰਦੜੇ** = ਸੋਹਣੇ ਸੋਹਣੇ ਵਾਲੇ। **ਜਿਤੁ ਤਨਿ** = ਜਿਸ ਜਿਸ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ। **ਪਾਈਅਹਿ** = ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਗਲੀਈ** = ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਕਥਨਾ** = ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ। **ਸਾਰੁ** = ਲੋਹਾ। **ਕਰਮਿ** = (ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ) ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਨਾਲ। **ਹਿਕਮਤਿ** = ਚਲਾਕੀ, ਢੰਗ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੪)

1 x	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਨਿਰ**	**ਭਉ**	**ਨਿ**	**ਰੰ**	**ਕਾ**	**ਰੁ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹੋ	**ਰਿ**	**ਕੇ**	**ਤੇ**	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਰਵਾ**	**ਲ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮਰੇ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਕੇਤੀ	**ਆ**	**ਕੰ**	**ਨ੍**	**ਕ**	**ਹਾ**	**ਣੀ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੇ	**ਤੇ**	**ਬੇ**	**ਦ**	**ਬੀ**	**ਚਾ**	**s**	**ਰ**
ਅੰਤਰਾ							
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕੇ	**ਤੇ**	**ਨਚ**	**ਹਿ**	**ਮੰ**	**ਗ**	**ਤੇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗਿ	**ੜਿ**	**ਮੁ**	**ੜਿ**	**ਪੂਰ**	**ਹਿ**	**ਤਾ**	**ਲ**
ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਬਾ	**ਜਾ**	**ਰੀ**	**ਬਾ**	**ਜਾਰ**	**ਮ**	**s**	**ਹਿ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਆ	**ਇ**	**ਕਢ**	**ਹਿ**	**ਬਾ**	**ਜਾ**	**ਰ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

(ਅੰਗ ੪੬੫)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਨਦਰਿ = ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ। **ਕਰਹਿ** = (ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ! ਤੂੰ) ਕਰਹਿ। **ਨਦਰੀ** = ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ। **ਭਰੰਮਿਆ** = ਭਟਕ ਚੁਕਿਆ। **ਸਤਿਗੁਰਿ** = ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ। = **ਸਭਿ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ** = ਹੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕੋ ! **ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੀਐ** = ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪਏ, (ਕਿਹੜਾ ਸਤਿਗੁਰੂ? ਉਤਰ "ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ)। **ਸਚੁ** = ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ। **ਜਿਨ੍ਹੀ** = ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ। **ਆਪੁ** = ਆਪਣਾ ਆਪ, ਅਪਣੱਤ, ਅਹੰਕਾਰ। **ਸਚੋ ਸਚੁ** = ਨਿਰੋਲ ਸੱਚ, ਸੱਚ ਹੀ ਸੱਚ। **ਬੁਝਾਇਆ** = ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ। **ਜਿਨਿ** = ਜਿਸ (ਗੁਰੂ) ਨੇ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੫)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਨਦ	**ਰਿ ਕਰ**	**ਹਿ**	**ਜੇ**	**ਆ**	**s**	**ਪ**	**ਣੀ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤਾ	**ਨਦ**	**ਰੀ ਸਤਿ**	**ਗੁਰੁ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਏਹੁ	**ਜੀਉ**	**ਬਹੁਤੇ**	**ਜਨਮ**	**ਭ**	**ਰੰ**	**ਮਿ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤਾ	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰਿ**	**ਸਬਦੁ**	**ਸੁ**	**ਣਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਸਤਿਗੁਰ	**ਜੇਵਡੁ**	**ਦਾ**	**ਤਾ**	**ਕੋ**	**ਨ**	**ਹੀ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਸਭਿ	**ਸੁਣਿ**	**ਅਹੁ**	**ਲੋਕ**	**ਸ**	**ਬਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਸਤਿਗੁਰਿ	**ਮਿਲਿ**	**ਐ**	**ਸਚੁ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜਿਨ੍ਹੀ	**ਵਿਚ**	**ਹੁ**	**ਆਪੁ**	**ਗ**	**ਵਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਨਿ	**ਸਚੋ**	**ਸਚੁ**	**s**	**ਬੁ**	**ਝਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸ਼
ਜਿਨਿ	**ਸਚੋ**	**ਸ**	**ਚੁ**	**ਬੁ**	**ਝਾ**	**ਇ**	**s**
ਨੀਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥

ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਗੁਰਮੁਖਿ = ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਰਨ ਪੈ ਕੇ। **ਲਧਾ** = ਲੱਭ ਪਿਆ ਹੈ। **ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਗੜ** = ਸੋਨੇ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ। **ਕਾਇਆ** = ਸਰੀਰ। **ਸਿਧਾ** = ਸਿੱਧਾ, ਪਰਗਟ। **ਵਿਧਾ** = ਵਿੱਝ ਗਿਆ ਹੈ। **ਧੁਰਿ** = ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ। **ਰਸਿ** = ਰਸ ਵਿਚ, ਅਨੰਦ ਵਿਚ। **ਗੁਧਾ** = ਗੁੱਝ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8
×				0			
ਸਥਾਈ							
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਗੁ	**ਰ**	**ਮੁ**	**ਖਿ**	**ਢੂੰ**	**ਢਿ**	**ਢੂ**	**ਢੇ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦਿ	**s**	**s**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਹ	**ਰਿ**	**ਸਜ**	**ਣੁ**	**ਲ**	**s**	**ਧਾ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਕੰ	**ਚ**	**ਨ**	**ਕਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**ਕੋ**	**ਟ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗ	**s**	**s**	**s**	**ੜ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਵਿ	**s**	**ਚਿ**	**s**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਸਿ	**s**	**s**	**s**	**ਧਾ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਹ	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਹੀ**	**ਰਾ**	**ਰਤ**	**ਨੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹੈ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ
ਮੇ	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਮ**	**ਨੁ**	**ਤ**	**ਨੁ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਵਿ	**s**	**s**	**s**	**ਧਾ**	**s**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਧੁ	**ਰਿ**	**ਭਾ**	**ਗ**	**ਵ**	**ਡੇ**	**ਹ**	**ਰਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪਾ	**s**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ
ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**s**	**ਰ**	**ਸਿ**	**s**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਗੁ	**s**	**s**	**s**	**ਧਾ**	**s**	**s**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹ ਗੋਪਾਲ ॥

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੫)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਘੜੀਆ = ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ 'ਘਟ' ਤੋਂ 'ਘੜਾ' ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ 'ਕਟਕ' ਤੋਂ 'ਕੜਾ' ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ 'ਘਟਿਕਾ' ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ 'ਘੜੀ' ਹੈ। 'ਘੜੀ' ਸਮੇ ਦੀ ਇਕ ਵੰਡ ਦਾ ਨਾਉਂ ਹੈ, ਜੋ ੨੪ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। **ਗੋਪੀ** = ਗਾਈਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਗੁਜਰਾਣੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਗੋਪੀ' ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਦੀਆਂ ਗੁਜਰਾਣੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਗੋਕਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਤਾਂ ਮਥਰਾ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਸੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਨਗਰੀਆਂ ਇਹ ਹਨ ਅਜੁਧਿਆ, ਮਥਰਾ, ਮਾਯਾ, ਕਾਂਸੀ, ਕਾਂਚੀ, ਅਵੰਤਿਕਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ।। **ਪਹਰ** = ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਅਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ੩ ਘੰਟੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। **ਕੰ** = ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ 'ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ' ਦਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ। **ਗੋਪਾਲ** = ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। **ਬੈਸੰਤਰੁ** = ਅੱਗ। **ਮੁਸੈ** = ਠੱਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। **ਵਿਹੂਣੀ** = ਸੱਖਣੀ, ਖ਼ਾਲੀ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੫)

1	2	3	4	5	6	7
x			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਘ	**ੜੀ**	**ਆ**	**ਸ**	**s**	**ਭੇ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਗੋ	**s**	**s**	**ਪੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਪ	**ਹ**	**ਰ**	**ਕੰ**	**s**	**ਨ੍**	**s**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗੋ	**s**	**s**	**ਪਾ**	**s**	**ਲ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਗ	**ਹ**	**ਣੇ**	**ਪਉ**	**ਣੂ**	**ਪਾ**	**ਣੀ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਬੈ	**ਸੰ**	**s**	**ਤ**	**s**	**ਰੁ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਚੰ	**s**	**ਦੁ**	**ਸੂ**	**ਰ**	**ਜੁ**	**s**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਅ	**s**	**ਵ**	**ਤਾ**	**s**	**ਰੁ**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਗ	**ਲੀ**	**ਧਰ**	**ਤੀ**	**s**	**ਮਾ**	**ਲੁ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਧ	**s**	**s**	**ਨੁ**	**s**	**s**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਵਰ	**ਤ**	**ਣਿ**	**ਸ**	**ਰ**	**ਬ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਜੰ	**s**	**s**	**ਜਾ**	**s**	**ਲ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਮੁਸੈ**	**ਗਿ**	**ਆ**	**ਨ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਵਿ	**s**	**s**	**ਹੂ**	**s**	**ਣੀ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਖਾ	**s**	**ਇ**	**ਗ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਜ	**s**	**ਮ**	**ਕਾ**	**s**	**ਲੁ**	**s**

ਮਃ ੧ ॥

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ੍ ਸਿਰ ॥

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੫)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਵਾਇਨਿ = (ਸਾਜ) ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। **ਰਾਵਾ** = ਘੱਟਾ। **ਝਾਟੈ** = ਝਾਟੇ ਵਿਚ। **ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ** = ਤਾਲ ਪੂਰਦੇ ਹਨ, ਨੱਚਦੇ ਹਨ। **ਪਛਾੜਹਿ** = ਪਛਾੜਦੇ ਹਨ, ਮਰਦੇ ਹਨ। **ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ** = ਗੋਪੀਆਂ (ਦੇ ਸਾਂਗ ਬਣ ਕੇ) ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। **ਕਰਮਿ** = (ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ) ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਨਾਲ। **ਚੜਾਉ** = ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ। **ਰੈਣਿ** = ਰਾਤ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰੂਪ ਰਾਤ। **ਸਿਖੀ** = ਸਿੱਖ ਲਈ। **ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ** = ਗੁਰੂ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ** = ਥਲਾਂ ਦੇ ਵਾਰੋਲੇ। **ਅਨਗਾਹ** = ਅੰਨ ਗਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਫਲ੍ਹੇ। **ਭਉਦੀਆ** = ਭੰਭੀਰੀਆਂ। **ਬਧਨ ਬੰਧਿ** = ਬੰਧਨਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ। **ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ** = ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। **ਰੋਇ** = ਰੋ ਕੇ। **ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ** = (ਕਿਸੇ ਉੱਚੀ ਅਵਸਥਾ ਉੱਤੇ) ਉੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਅੱਪੜਦੇ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੬੫)

1	2	3	4	5	6
x			0		
ਸਥਾਈ					
ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ
ਵਾ	**ਇ**	**ਨਿ**	**ਚੇ**	**ꜱ**	**ਲੇ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਨ	**ਚ**	**ਨਿ**	**ਗੁ**	**ꜱ**	**ਰ**
ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ
ਪੈ	**ꜱ**	**ਰ**	**ਹਲਾ**	**ਇ**	**ਨ੍ਹਿ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਫੇ	**ਰ**	**ਨ੍ਹਿ**	**ਸਿ**	**ꜱ**	**ਰ**
ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ
ਉਡਿ	**ਉ**	**ਡਿ**	**ਰਾ**	**ꜱ**	**ਵਾ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਝਾ	**ꜱ**	**ਟੈ**	**ਪਾ**	**ꜱ**	**ਇ**
ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ
ਵੇ	**ꜱ**	**ਖੈ**	**ਲੋ**	**ਕੁ**	**ꜱ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹਸੈ	**ਘ**	**ਰਿ**	**ਜਾ**	**ꜱ**	**ਇ**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਰੋ	**ਟੀ**	**ਆ**	**ਕਾ**	**ਰ**	**ਣਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਪੂ	**ਰ**	**ਹਿ**	**ਤਾ**	**ꜱ**	**ਲ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਆ	**ꜱ**	**ਪੁ**	**ਪਛਾ**	**ੜ**	**ਹਿ**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਧ	**ਰ**	**ਤੀ**	**ਨਾ**	**ꜱ**	**ਲਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਗਾ	**ਵ**	**ਨਿ**	**ਗੋ**	**ਪੀ**	**ਆ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਗਾ	**ਵ**	**ਨਿ**	**ਕਾ**	**ꜱ**	**ਨ੍ਹ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਗਾ	**ਵ**	**ਨਿ**	**ਸੀ**	**ꜱ**	**ਤਾ**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**ꜱ**	**ਜੇ**	**ਰਾ**	**ꜱ**	**ਮ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

(ਅੰਗ ੪੬੫)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਨਾਇ ਲਇਐ = ਜੇ (ਤੇਰਾ) ਨਾਮ ਸਿਮਰੀਏ। **ਪਿੰਡੁ** = ਸਰੀਰ। **ਤਿਸ ਦਾ** = ਉਸ (ਰੱਬ) ਦਾ। **ਖਾਜੇ** = ਖਾਜ, ਖ਼ੁਰਾਕ, ਭੋਜਨ। **ਲੋੜਹਿ** = ਤੂੰ ਲੋੜਦਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ। **ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ** = ਭਲਿਆਈ ਕਰ ਕੇ। **ਜਰਵਾਣਾ** = ਬਲਵਾਨ। **ਜਰੁ** = ਬੁਢੇਪਾ। **ਪਰਹਰੈ** = ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। **ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ** = ਵੇਸ ਧਾਰ ਧਾਰ ਕੇ। **ਆਈਐ** = (ਬੁਢੇਪਾ) ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। **ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ** = ਜਦੋਂ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੁਆਸ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੫)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਨਾਉ	**ਤੇਰਾ**	**ਨਿਰੰ**	**ਕਾਰੁ**	**ਹੈ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਨਾਇ	**ਲਇਐ**	**ਨਰਕਿ**	**ਨ**	**ਜਾ**	**ਈ**	**ਐ**	**ऽ**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਜੀਉ	**ਪਿੰਡੁ**	**ਸ**	**ਭੁ**	**ਤਿ**	**ਸ**	**ਦਾ**	**ऽ**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਦੇ	**ਖਾਜੈ**	**ਆ**	**ਖਿ**	**ਗ**	**ਵਾ**	**ਈ**	**ਐ**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਜੇ	**ਲੋੜਹਿ**	**ਚੰ**	**ਗਾ**	**ਆ**	**ਪ**	**ਣਾ**	**ऽ**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਕਰਿ	**ਪੁੰਨ**	**ਹੁ**	**ਨੀਚ**	**ਸ**	**ਦਾ**	**ਈ**	**ਐ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਜੇ	**ऽ**	**ਜਰ**	**ਵਾਣਾ**	**ਪ**	**ਰ**	**ਹ**	**ਰੈ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਜਰੁ	**ਵੇਸ**	**ਕਰੇ**	**ਦੀ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਐ**	**ऽ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਕੋ	**ਰਹੈ**	**ਨ**	**ਭਰੀਐ**	**ਪਾ**	**ਈ**	**ਐ**	**ऽ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸ਼
ਕੋ	**ਰਹੈ**	**ਨ**	**ਭਰੀਐ**	**ਪਾ**	**ਈ**	**ऽ**	**ऽ**
ਨੀਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਐ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਪੰਥੁ = ਰਸਤਾ। **ਦਸਾਵਾ** = ਦਸਾਵਾਂ, ਮੈਂ ਪੁੱਛਦੀ ਹਾਂ। **ਮੁੰਧ** = ਜੀਵ-ਇਸਤ੍ਰੀ। **ਜੋਬਨਿ** = ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ (ਮੱਤੀ ਹੋਈ) । **ਬਾਲੀ** = ਅੰਞਾਣ। **ਗੁਰ** = ਹੇ ਗੁਰੂ! **ਚੇਤਾਇ** = ਚੇਤੇ ਕਰਾ। **ਮਾਰਗਿ** = ਰਸਤੇ ਉਤੇ। **ਚਾਲੀ** = ਚੱਲਾਂ। **ਮਨਿ** = ਮਨ ਵਿਚ। **ਤਨਿ** = ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। **ਅਧਾਰੁ** = ਆਸਰਾ। **ਬਿਖੁ** = ਜ਼ਹਿਰ। **ਜਾਲੀ** = ਜਾਲੀਂ, ਜਲਾਵਾਂ, ਸਾੜ ਦਿਆਂ। **ਮੇਲਿ** = ਮਿਲਾਂ। **ਬਨਵਾਲੀ** = ਪਰਮਾਤਮਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8
×				0			
ਸਥਾਈ							
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਪੰ	**s**	**ਥੁ**	**s**	**ਦ**	**ਸਾ**	**ਵਾ**	**s**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਨਿ	**s**	**ਤ**	**s**	**ਖ**	**s**	**ੜੀ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਮੁੰ	**ਧ**	**ਜੋਬ**	**ਨਿ**	**ਬਾ**	**s**	**ਲੀ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਹ	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**s**	**ਮੁ**	**s**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਚੇ	**s**	**ਤਾ**	**ਇ**	**ਗੁ**	**s**	**ਰ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਮਾ**	**ਰ**	**ਗਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਚਾ	**s**	**s**	**s**	**ਲੀ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਮੇ	**ਰੈ**	**ਮ**	**ਨਿ**	**ਤ**	**ਨਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**ਧਾ**	**ਰੁ**	**s**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ
ਹ	**ਉ**	**ਮੈ**	**s**	**ਬਿ**	**s**	**ਖੁ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਾ	**s**	**s**	**s**	**ਲੀ**	**s**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਜ	**s**	**ਨ**	**s**	**ਨਾ**	**ਨ**	**ਕ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਤਿ	**ਗੁਰੁ**	**ਮੇ**	**ਲਿ**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਮਿ**	**ਲਿ**	**ਆ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਬ	**s**	**ਨ**	**s**	**ਵਾ**	**s**	**ਲੀ**	**s**

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੫-੪੬੬)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਬੰਦੇ ਸੇ = (ਸ਼ਰਹ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ) ਬੰਦੇ ਉਹੀ ਹਨ। **ਬੰਦੀ** = (ਸ਼ਰਹ ਦੀ) ਬੰਦਸ਼। **ਦਰਸਨ** = ਸ਼ਾਸਤਰ। **ਸਾਲਾਹਨਿ** = ਸਲਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। **ਦਰਸਨਿ** = ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ। **ਸਾਲਾਹੀ** = ਸਾਲਾਹੁਣ-ਯੋਗ ਹਰੀ ਨੂੰ। **ਰੂਪਿ** = ਸੁੰਦਰ। **ਤੀਰਥਿ** = ਤੀਰਥ ਉੱਤੇ। **ਅਰਚਾ** = ਆਦਰ ਸਤਕਾਰ, ਪੂਜਾ। **ਅਗਰਵਾਸੁ** = ਚੰਦਨ ਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ। **ਬਹਕਾਰੁ** = ਮਹਿਕਾਰ, ਖ਼ੁਸ਼ਬੋ। **ਸੁੰਨਿ** = ਸੁੰਨ ਵਿਚ, ਅਫੁਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ। **ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ** = ਰੱਬ ਦਾ ਉਹ ਸਰੂਪ ਜਿਹੜਾ ਇਹਨਾਂ ਅਸਥੂਲ ਇੰਦਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। **ਸਤੀ** = ਦਾਨੀ ਮਨੁੱਖ। **ਦੇਣੈ ਕੇ ਵੀਚਾਰਿ** = (ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ) ਦੇਣ ਦੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿਚ। **ਸੰਤੋਖੁ** = ਖ਼ੁਸ਼ੀ, ਉਤਸ਼ਾਹ। **ਜਾਰਾ** = ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ-ਗਾਮੀ। **ਤੈ** = ਅਤੇ। **ਕੂੜਿਆਰ** = ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ। **ਖਰਾਬ** = ਭੈੜੇ। **ਵੇਕਾਰ** = ਮੰਦ ਕਰਮੀ। **ਇਕਿ** = ਕਈ ਮਨੁੱਖ। **ਹੋਦਾ** = ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਵਸਤ। **ਐਥਾਊ** = ਏਥੋਂ, ਇਸ ਜਗਤ ਤੋਂ। **ਖਾਇ ਚਲਹਿ** = ਖਾ ਕੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। **ਤਿਨਾ ਭਿ** = ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ। **ਕਾਈ ਕਾਰ** = ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਸੇਵਾ। **ਜਲਿ** = ਜਲ ਵਿਚ। **ਜੀਆ** = ਜੀਵ। **ਲੋਅ** = ਲੋਕ। **ਓਇ** = ਉਹ ਸਾਰੇ ਜੀਵ। **ਜਿ** = ਜੋ ਕੁਝ । **ਤੂੰ ਹੈ** = ਤੂੰ ਹੀ, (ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ!) । **ਸਾਰ** = ਬਲ, ਤਾਕਤ, ਆਸਰਾ। **ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ** = ਸਿਫ਼ਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਰੂਪੀ ਭੁੱਖ। **ਆਧਾਰੁ** = ਆਸਰਾ। **ਪਾ ਛਾਰੁ** = ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਕ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕਹਿਰਵਾ (੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੫)

1	2	3	4	5	6	7	8
x				0			
ਸਥਾਈ							
ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਮੁਸਲ	**ਮਾਨਾ**	**ਸਿਫ**	**ਤਿ**	**ਸਰੀ**	**ਅ**	**s**	**ਤਿ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪੜਿ	**ਪੜਿ**	**ਕਰ**	**ਹਿ**	**ਬੀ**	**ਚਾ**	**ਰੁ**	**s**
ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
ਬੰ	**ਦੇ**	**ਸੇ**	**ਜਿ**	**ਪਵਹਿ**	**ਵਿਚਿ**	**ਬੰ**	**ਦੀ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਵੇਖ	**ਣ**	**ਕ**	**ਉ**	**ਦੀ**	**ਦਾ**	**ਰੁ**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹਿੰ	**ਦੂ**	**ਸਾਲਾ**	**ਹੀ**	**ਸਾਲਾ**	**ਹ**	**ਨਿ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਦਰ	**ਸਨਿ**	**ਰੂ**	**ਪਿ**	**ਅ**	**ਪਾ**	**ਰੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਤੀਰ	**ਥਿ**	**ਨਾਵ**	**ਹਿ**	**ਅਰ**	**ਚਾ**	**ਪੂ**	**ਜਾ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਅਗ	**ਰ**	**ਵਾ**	**ਸੁ**	**ਬ**	**ਹ**	**ਕਾ**	**ਰੁ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਜੋ	**ਗੀ**	**ਸੁੰ**	**ਨਿ**	**ਧਿਆ**	**ਵਨ੍ਹਿ**	**ਜੇ**	**ਤੇ**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਅਲ	**ਖ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਤਾ**	**ਰੁ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਸੂਖ	**ਮ**	**ਮੂਰ**	**ਤਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**	**ਨਿਰੰ**	**ਜਨ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕਾਇ	**ਆ**	**ਕਾ**	**s**	**ਆ**	**ਕਾ**	**ਰੁ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੬)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕੀਆ = ਬਣਾਈਆਂ। **ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ** = (ਉਹ ਮਿੱਟੀ, ਮਾਨੋ) ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। **ਜਲਿ ਜਲਿ** = ਸੜ ਸੜ ਕੇ। **ਪਵਹਿ** = ਡਿਗਦੇ ਹਨ। **ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ** = ਜਿਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ। **ਕਾਰਣੁ** = ਜਗਤ ਦੀ ਮਾਇਆ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਤਿੰਨਤਾਲ (੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੬)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
x				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
								ਮਿ	**s**	**s**	**ਟੀ**	**ਮੁਸ**	**ਲ**	**ਮਾ**	**ਨ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਕੀ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**								
								ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਪੇ	**s**	**ਝੈ**	**s**	**ਪ**	**ਈ**	**ਕੁਮ੍ਹਿ**	**ਆ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਰ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**								
								ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
								ਘ	**ੜਿ**	**ਭਾਂ**	**ਡੇ**	**ਇ**	**s**	**ਟਾ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਕੀ	**s**	**s**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**								
								ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਜ	**ਲ**	**ਦੀ**	**s**	**ਕ**	**s**	**ਰੇ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਪੁ	**ਕਾ**	**s**	**s**	**ਰੁ**	**s**	**s**	**s**								
ਅੰਤਰਾ								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਜ	**ਲਿ**	**ਜ**	**ਲਿ**	**ਰੋ**	**s**	**ਵੈ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ								
ਬ	**ਪੁ**	**s**	**s**	**ੜੀ**	**s**	**s**	**s**								
								ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ
								ਝ	**ੜਿ**	**ਝ**	**ੜਿ**	**ਪ**	**ਵ**	**ਹਿ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਅੰ	**s**	**ਗਿ**	**s**	**ਆ**	**s**	**ਰ**	**s**								
								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਨਾਨ	**ਕ**	**ਜਿ**	**ਨਿ**	**ਕਰਤੈ**	**s**	**ਕਾਰ**	**ਣ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ								
ਕੀ	**s**	**s**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**								
								ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
								ਸੋ	**s**	**ਜਾ**	**ਣੈ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਤਾ**	**s**
ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਰੁ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**								

ਪਉੜੀ ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

(ਅੰਗ ੪੬੬)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕਿਨੈ = ਕਿਨਿ ਹੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਹੀ। **ਪਾਇਓ** = ਪਾਇਆ। ਰਖਿਓਨੁ = ਉਸ ਨੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ = ਜੇ (ਇਹੋ ਜਿਹਾ) ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪਏ। **ਜਿਨਿ** = ਜਿਸ (ਮਨੁੱਖ) ਨੇ। **ਜਗ ਜੀਵਨੁ** = ਜਗਤ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਜਗਤ ਦੀ ਜਾਨ (ਪ੍ਰਭੂ)।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੬)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਬਿਨੁ	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰ**	**ਕਿਨੈ ਨ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ੳ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਬਿਨੁ	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰ**	**ਕਿਨੈ ਨ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਸਤਿ	**ਗੁਰ**	**ਵਿਚ**	**ਆਪੁ**	**ਰ**	**ਖਿ**	**ੳ**	**ਨੁ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਕਰਿ	**ਪਰ**	**ਗਟੁ**	**ਆਖਿ**	**ਸੁ**	**ਣਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਸਤਿਗੁਰ	**ਮਿਲਿਐ**	**ਸਦਾ**	**ਮੁਕਤੁ**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜਿਨਿ	**ਵਿਚਹੁ**	**ਮੋ**	**ਹੁ**	**ਚੁ**	**ਕਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਉਤ	**ਮੁ**	**ਏਹੁ**	**ਬੀਚਾਰੁ**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜਿਨ	**ਸਚੇ**	**ਸਿਉ**	**ਚਿਤੁ**	**ਲਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਗ	**ਜੀਵਨੁ**	**ਦਾ**	**ਤਾ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸ਼
ਜਗ	**ਜੀਵਨੁ**	**ਦਾ**	**ਤਾ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**s**	**s**
ਨੀਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥

ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਗੁਰਮੁਖਿ = ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਪਿਆਰੇ** = ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰੀ! **ਮੈ** = ਮੈਨੂੰ। **ਬੈਰਾਗਿਆ** = ਓਦਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। **ਰਸਿ** = (ਪ੍ਰੇਮ) ਜਲ ਨਾਲ। **ਭਿੰਨੇ** = ਭਿੱਜੇ ਹੋਏ। **ਮਿਲਿ** = ਮਿਲ ਕੇ। **ਮੰਨੇ** = ਪਤੀਜ ਜਾਏ । **ਹਉ** = ਮੈਂ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8
×				0			
ਸਥਾਈ							
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਗੁ	**ਰ**	**ਮੁ**	**ਖਿ**	**ਪਿ**	**ਆ**	**ਰੇ**	**s**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਆ	**s**	**ਇ**	**s**	**ਮਿ**	**s**	**ਲੁ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਮੈ	**s**	**ਚਿ**	**ਰੀ**	**s**	**ਵਿ**	**ਛੁੰ**	**ਨੇ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਮੇ	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਨੁ**	**ਤ**	**ਨੁ**	**ਬਹੁ**	**ਤੁ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਬੈ	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਗਿ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਹ	**ਰਿ**	**ਨੈ**	**s**	**ਣ**	**s**	**ਰ**	**ਸਿ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਭਿੰ	**s**	**s**	**s**	**ਨੇ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਮੈ	**s**	**ਹ**	**ਰਿ**	**s**	**ਪ੍ਰ**	**ਭੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪਿ	**s**	**ਆ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ
ਦ	**ਸਿ**	**ਗੁ**	**ਰੁ**	**ਮਿ**	**ਲਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਮ	**s**	**ਨੁ**	**s**	**ਮੰ**	**s**	**ਨੇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਹ	**ਉ**	**ਮੂ**	**ਰ**	**ਖੁ**	**ਕਾ**	**ਰੈ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਲਾ	**s**	**ਈ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ
ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**s**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਕੰ	**s**	**s**	**s**	**ਮੇ**	**s**	**s**	**s**

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੬)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਹਉ = ਮੈਂ, ਜੀਵ ਦਾ ਆਪਣੀ 'ਮੈਂ' ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ, ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ, ਰੱਬ ਨਾਲੋਂ ਅੱਡਰੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ। **ਗਇਆ** = ਗੁਆਚਿਆ, ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। **ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ** = ਨਰਕ ਜਾਂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਪੈਣਾ। **ਭਰੀਐ** = (ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਨਾਲ) ਮਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। **ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ** = ਜ਼ਾਤ ਪਾਤ। **ਸਾਰ** = ਸਮਝ। **ਛਾਇਆ** = (ਮਾਇਆ ਦਾ) ਸਾਇਆ। **ਸੂਝੈ** = ਸੁਝ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਦਿੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। **ਕਥਿ ਕਥਿ** = ਆਖ ਆਖ ਕੇ। **ਲੂਝੈ** = ਲੁੱਝਦਾ ਹੈ ਖਿੱਝਦਾ ਹੈ। **ਹੁਕਮਿ** = (ਰੱਬ ਦੇ) ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ। **ਲੇਖੁ** = (ਇਹ ਹਉਮੈ ਵਾਲਾ) ਲੇਖ, ਜੀਵ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਅੱਡਰੀ ਹਸਤੀ ਹਾਂ। **ਵੇਖਹਿ** = (ਜੀਵ) ਵੇਖਦੇ ਹਨ, (ਹੋਰਨਾਂ ਵਲ) ਵੇਖ ਕੇ ਹਨ, ਜੀਆਂ ਦੀ ਨੀਅਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। **ਵੇਖੁ** = ਦਿੱਸ਼, ਸ਼ਕਲ, ਸਰੂਪ, ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ, ਹਉਂ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੬)

1	2	3	4	5	6	7
x			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਆ**	**ਇ**	**ਆ**	** s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਗ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਜੰ**	**ਮਿ**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਮੁ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਦਿ**	**s**	**ਤਾ**	**s**
ਰੇਂਸਂ	ਨੀਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਲਾ**	**s**	**ਇ**	**ਆ**
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਖ**	**ਟਿ**	**ਆ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਗ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹਉ	**ਵਿ**	**ਚਿ**	**ਸਚਿ**	**s**	**ਆ**	**ਰੁ**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕੂ	**s**	**ੜਿ**	**ਆ**	**s**	**ਰੁ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਹ	**ਉ**	**s**	**ਵਿ**	**s**	**ਚਿ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪਾਪ	**ਪੁੰ**	**ਨ**	**ਵੀ**	**ਚਾ**	**ਰੁ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੬)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜਾਤਿ = ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾਉ, ਲੱਖਣ। **ਹਉਮੈ ਕਰਮ** = ਹਉਮੈ ਦੇ ਕੰਮ, ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 'ਹਉ' ਬਣੀ ਰਹੇ। **ਏਈ** = ਇਹੈ ਹੀ। **ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ** = ਕਿਸ ਜੁਗਤੀ ਨਾਲ, ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। **ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ** = ਕਿਰਤ ਦੇ ਪਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਵ ਫਿਰਦੇ ਹਨ, ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵ ਮੁੜ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦੌੜਦੇ ਹਨ। **ਦੀਰਘ** = ਲੰਮਾ, ਢੇਰ ਚਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ {ਕਿਸੇ ਕੁਸੰਗ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਇਕ ਦੋ ਵਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤਿਆਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਚਸਕਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਸਕਾ ਹੀ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ-ਖਾਨੇ ਵਲ ਲਈ ਫਿਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚਸਕਾ ਹੋਰ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਕ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਭੀ ਆਦਤ ਇਕ ਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਮੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ}। **ਦਾਰੂ ਭੀ** = ਇਲਾਜ ਭੀ ਹੈ, (ਭਾਵ, ਇਹ ਹਉਮੈ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ) । **ਇਸ ਮਾਹਿ** = ਇਸ ਹਉਮੈ ਵਿਚ, ਇਸ ਹਉਮੈ ਦਾ। **ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ** = ਆਖਦਾ ਹੈ। **ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ** = ਇਸ ਜੁਗਤੀ ਨਾਲ ।

ਰਾਗ ਆਸਾ (ਦੀਪਚੰਦੀ ੧੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੬)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
×			2				0			3			
ਸਥਾਈ													
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹ	**ਉ**	**ਮੈ**	**ਏ**	**s**	**ਹਾ**	**s**	**ਜਾ**	**ਤਿ**	**s**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਹ	**ਉ**	**ਮੈ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਮ**	**s**	**ਕ**	**s**	**s**	**ਮਾ**	**s**	**ਹਿ**	**s**
ਅੰਤਰਾ													
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹ	**ਉ**	**ਮੈ**	**ਏ**	**s**	**ਈ**	**s**	**ਬੰ**	**s**	**s**	**ਧ**	**ਨਾ**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਫਿ	**s**	**ਰਿ**	**ਫਿ**	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਜੋ**	**ਨੀ**	**s**	**ਪਾ**	**s**	**ਹਿ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹ	**ਉ**	**ਮੈ**	**ਕਿ**	**ਥ**	**ਹੁ**	**s**	**ਊ**	**ਪ**	**s**	**ਜੈ**	**s**	**s**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕਿ	**ਤੁ**	**s**	**ਸੰ**	**ਜ**	**ਮਿ**	**s**	**ਇ**	**s**	**ਹ**	**ਜਾ**	**s**	**ਇ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈਂ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

(ਅੰਗ ੪੬੬)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸੰਤੋਖੀਈਂ = ਸੰਤੋਖੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ। **ਸਚੋ ਸਚੁ** = ਨਿਰੋਲ ਸੱਚਾ (ਰੱਬ)। **ਮੰਦੈ** = ਮੰਦੇ ਥਾਂ ਤੇ। **ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ** = ਭਲਾ ਕੰਮ। **ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ** = ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। **ਬਖਸੀਸੀ** = ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। **ਅਗਲਾ** = ਵੱਡਾ, ਬਹੁਤ। **ਦੇਵਹਿ** = (ਹੇ ਹਰੀ!) ਤੂੰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਤਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ। **ਚੜਹਿ** = ਤੂੰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਵਧਦਾ ਹੈਂ। **ਸਵਾਇਆ** = ਬਹੁਤ, ਵਧੀਕ। **ਵਡਿਆਈ** = (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਕੇ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੬)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਸੇ	**ਵ**	**ਕੀ**	**ਤੀ**	**ਸੰ**	**ਤੋ**	**ਖੀ**	**ਈਂ**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਜਿਨ੍ਹੀ	**ਸਚੋ**	**ਸ**	**ਚੁ**	**ਧਿ**	**ਆ**	**ਇ**	**ਆ**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਓਨ੍ਹੀ	**ਮੰਦੈ**	**ਪੈਰੁ**	**ਨ**	**ਰ**	**ਖਿ**	**ਓ**	** s**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਕਰਿ	**ਸੁਕ੍ਰਿ**	**ਤੁ**	**ਧਰਮੁ**	**ਕ**	**ਮਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਓਨ੍ਹੀ	**ਦੁਨੀ**	**ਆ**	**ਤੋੜੇ**	**ਬੰ**	**ਧ**	**ਨਾ**	**s**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਅੰਨੁ	**ਪਾਣੀ**	**ਥੋ**	**ੜਾ**	**ਖਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ
ਤੂੰ	**s**	**ਬਖ**	**ਸੀਸੀ**	**ਅ**	**ਗ**	**ਲਾ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਨਿਤ	**ਦੇਵ**	**ਹਿ**	**ਚੜਹਿ**	**ਸ**	**ਵਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਵ	**ਡਿ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਵਡਾ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਵ	**ਡਿ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਵਡਾ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**s**
ਨੀਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥

ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੯॥੧੬॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਗੁਰ ਦੇਹੁਰੀ = ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਰੀਰ। **ਅੰਮ੍ਰਿਤ** = ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਾਮ-ਜਲ। **ਬੁਰਕੇ** = (ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ) ਛਿੜਕਦਾ ਹੈ। **ਮਨਿ** = ਮਨ ਵਿਚ। **ਭਾਈਆ** = ਭਾਈ, ਪਿਆਰੀ ਲੱਗੀ। **ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ** = ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਲ, ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਲ ਨਾਲ। **ਛਕਿ ਛਕੇ** = ਛਕਿ ਛਕਿ, ਛਕ ਛਕ ਕੇ। **ਤੁਠੈ** = ਦਇਆਵਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ। **ਚੂਕੇ** = ਮੁੱਕ ਗਏ। **ਧਕ ਧਕੇ** = ਨਿੱਤ ਦੇ ਧੱਕੇ, ਨਿੱਤ ਦੇ ਠੇਡੇ। **ਨਾਨਕੁ** = ਨਾਨਕ (ਆਖਦਾ ਹੈ) ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8
×				0			
ਸਥਾਈ							
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਗੁ	**ਰ**	**ਅੰਮ੍ਰਿ**	**ਤ**	**ਭਿੰ**	**ऽ**	**ਨੀ**	**ऽ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੇ	**ऽ**	**ਹੁ**	**ऽ**	**ਰੀ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਅੰ	**ਮ੍ਰਿ**	**ਤੁ**	**ऽ**	**ਬੁਰ**	**ਕੇ**	**ਰਾ**	**ਮ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਜੇ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਰੇਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਜਿ	**ऽ**	**ਨਾ**	**ऽ**	**ਗੁ**	**ਰ**	**ਬਾ**	**ਣੀ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮ	**ऽ**	**ਨਿ**	**ऽ**	**ਭਾ**	**ਈ**	**ਆ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਅੰ	**ਮ੍ਰਿ**	**ਤਿ**	**ऽ**	**ਛ**	**ਕਿ**	**ਛ**	**ऽ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਕੇ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਅੰਤਰਾ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਗੁ	**ਰ**	**ਤੁ**	**ਠੈ**	**ਹ**	**ऽ**	**ਰਿ**	**ऽ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪਾ	**ऽ**	**ਇ**	**ऽ**	**ਆ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ
ਚੂ	**ऽ**	**ਕੇ**	**ऽ**	**ਧ**	**ऽ**	**ਕ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਧ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਕੇ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਹ	**ਰਿ**	**ਜ**	**ਨੁ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹੋ	**ऽ**	**ਇ**	**ऽ**	**ਆ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ
ਨਾ	**ਨ**	**ਕੁ**	**ऽ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ऽ**	**ऽ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਸ	ਸ
ਇ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਕੇ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੭)

ਪਦ ਅਰਥ: ਮਿਤਿ = ਅੰਦਾਜ਼ਾ, ਮਰਯਾਦਾ। **ਤਟ** = ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆ ਦਾ। **ਮੇਘ** = ਬੱਦਲ। **ਦੀਪ** = ਉਹ ਧਰਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸਿਆਂ ਵਲ ਪਾਣੀ ਹੋਵੇ। **ਲੋਅ** = ਲੋਕ, ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ। **ਮੰਡਲ** = ਚੱਕਰ; ਚੰਦ, ਸੂਰਜ, ਧਰਤੀ ਆਦਿਕ ਕੁਝ ਗ੍ਰੈਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਇਕੱਠ ਜਾਂ ਚੱਕਰ। **ਖੰਡ** = ਟੋਟਾ, ਹਿੱਸਾ, ਧਰਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ 'ਭਰਤਖੰਡ'। **ਵਰਭੰਡ** = ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ, ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਅੰਡਾ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। **ਅੰਡਜ** = ਆਂਡਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜੀਵ, ਪੰਛੀ ਆਦਿਕ। **ਜੇਰਜ** = ਜਿਓਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੀਵ, ਪਸ਼ੂ ਮਨੁੱਖ ਆਦਿਕ। **ਉਤਭੁਜ** = ਧਰਤੀ ਵਿਚੋਂ ਉੱਗਣ ਵਾਲੇ, ਬਨਸਪਤੀ। **ਖਾਣੀ** = ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਥਾਂ। (ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਤਰੀਕੇ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ ਅੰਡਜ, ਜੇਰਜ, ਉਤਭੁਜ ਅਤੇ ਸੇਤਜ) । **ਸੇਤਜ** = (ਸੇਦਜ) ਪਸੀਨੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜੀਵ, ਜੂਆਂ ਆਦਿਕ। **ਸੋ** = ਉਹ। **ਸਰਾਂ** = ਸਰੋਵਰਾਂ ਦੀ। **ਮੇਰਾਂ** = ਮੇਰੂ (ਵਰਗੇ) ਪਰਬਤਾਂ ਦੀ। **ਜੰਤਾਹ** = ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ। **ਸੰਮਾਲੇ** = ਸੰਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ** = ਜਿਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ। **ਕਰਣਾ** = ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। **ਤਾਹ** = ਉਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ। **ਜੋਹਾਰੀ** = ਮੈਂ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਦਕੇ ਹਾਂ। **ਸੁਅਸਤਿ** = ਜੈ ਹੋਵੇ, ਸਦਾ ਅਟੱਲ ਰਹੇ। **ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ** = ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਜੈ ਹੋਵੇ । **ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ** = ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਸਰਾ। **ਅਭਗੁ** = ਨਾ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ। **ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ** = ਟਿੱਕਾ ਤੇ ਜਨੇਊ ਕੀਹ ਹਨ? ਟਿੱਕਾ ਤੇ ਜਨੇਊ ਆਦਿਕ ਬਾਹਰ ਦੇ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਿਅਰਥ ਹਨ। {ਨੋਟ ਅਰਥ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਚੌਥੀ ਤੁਕ ਦਾ ਲਫ਼ਜ਼ 'ਮਿਤਿ', ਲਫ਼ਜ਼ 'ਪੁਰਖਾਂ' ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 'ਜੰਤਾਹ' ਤਕ ਹਰੇਕ 'ਨਾਵ' ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਇਗਾ}।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੭)

1 x	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪੁਰ	**ਖਾਂ**	**ਬਿਰ**	**ਖਾਂ**	**ਤੀ**	**ਰ**	**ਥਾਂ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਤ	**ਟਾਂ**	**ਮੇ**	**ਘਾਂ**	**ਖੇ**	**ਤਾਂ**	**ਹ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੀ	**ਪਾਂ**	**ਲੋ**	**ਆਂ**	**ਮੰ**	**ਡ**	**ਲਾਂ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਖੰ	**ਡਾਂ**	**ਵ**	**ਰ**	**ਭੰ**	**ਡਾਂ**	**ਹ**	**ऽ**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਅੰਡ	**ਜ**	**ਜੇਰ**	**ਜ**	**ਉ**	**ਤ**	**ਭੁ**	**ਜਾਂ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਖਾ	**ऽ**	**ਣੀ**	**ऽ**	**ਸੇ**	**ਤ**	**ਜਾਂ**	**ਹ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸੋ ਮਿ	**ਤਿ**	**ਜਾ**	**ਣੈ**	**ਨਾ**	**ਨ**	**ਕਾ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸ	**ਰਾਂ**	**ਮੇ**	**ਰਾਂ**	**ਜੰ**	**ਤਾ**	**ऽ**	**ਹ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਜੰ**	**ਤ**	**ਉਪਾ**	**ਇ**	**ਕੈ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਸੰ	**ऽ**	**ਮਾ**	**ਲੇ**	**ਸ**	**ਭ**	**ਨਾ**	**ਹ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੭)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਪੁੰਨਾ = ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ। **ਪਰਵਾਣੁ** = (ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ) ਕਬੂਲ (ਹੋਣ)। **ਸਹਜ** = ਸੁਭਾਵਕ, ਸ਼ਾਂਤੀ-ਪੂਰਵਕ, ਆਪਣੇ ਧੁਰ ਅਸਲੇ ਨਾਲ ਇਕ-ਮਿਕ ਹੋ ਕੇ। **ਜੋਗ** = ਜੋਗ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚਿੱਤ ਦੇ ਫੁਰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਨਾਉਂ 'ਜੋਗ' ਹੈ। **ਬੇਬਾਣ**= ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ। **ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ** = ਪਰਾਣ ਨਿਕਲਣ, ਅੰਤ ਸਮਾ ਆਵੇ। **ਸੁਰਤੀ** = ਧਿਆਨ ਜੋੜਨਾ। **ਪੜੀਅਹਿ** = ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ। **ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ** = ਪੁਰਾਣਾਂ ਦੇ ਪਾਠ। **ਲਿਖਿਆ** = ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। **ਆਵਣ ਜਾਣੁ** = ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਜੰਮਣਾ ਮਰਨਾ। **ਮਤੀ** = ਹੋਰ ਮੱਤਾਂ। **ਮਿਥਿਆ** = ਵਿਅਰਥ। **ਕਰਮੁ** = ਮਿਹਰ, ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼। **ਨੀਸਾਣੁ** = ਪਰਵਾਨਾ, ਰਾਹਦਾਰੀ, ਨਿਸ਼ਾਨ। **ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ** = ਸੱਚਾ ਪਰਵਾਨਾ, ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਦਾਰੀ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੭)

1	2	3	4	5	6	7	8
x				0			
ਸਥਾਈ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਲ	**ਖ**	**ਨੇਕੀ**	**ਆ**	**ਚੰਗਿ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਲ	**ਖ**	**ਪੁੰ**	**ਨਾ**	**ਪ**	**ਰ**	**ਵਾ**	**ਣੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਲ	**ਖ**	**ਤ**	**ਪ**	**ਉਪ**	**ਰਿ**	**ਤੀਰ**	**ਥਾਂ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਹ	**ਜ**	**ਜੋ**	**ਗ**	**ਬੇ**	**ਬਾ**	**ਣ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਲ	**ਖ**	**ਸੂਰ**	**ਤਣ**	**ਸੰ**	**ਗ**	**ਰਾ**	**ਮ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰ	**ਣ**	**ਮ**	**ਹਿ**	**ਛੁਟ**	**ਹਿ**	**ਪਰਾ**	**ਣ**
ਅੰਤਰਾ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ
ਲਖ	**ਸੁਰ**	**ਤੀ**	**ਲਖ**	**ਗਿਆ**	**ਨ**	**ਧਿਆ**	**ਨ**
ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪੜੀ	**ਅਹਿ**	**ਪਾ**	**ਠ**	**ਪੁ**	**ਰਾ**	**s**	**ਣ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਿ	**ਨਿ**	**ਕਰ**	**ਤੈ**	**ਕਰ**	**ਣਾ**	**ਕੀ**	**ਆ**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਲਿਖਿ	**ਆ**	**ਆਵ**	**ਣ**	**ਜਾ**	**s**	**ਣੁ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਮ**	**ਤੀ**	**ਮਿ**	**ਥਿ**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸਂ	ਸਂ
ਕਰ	**ਮੁ**	**ਸ**	**ਚਾ**	**ਨੀ**	**ਸਾ**	**s**	**ਣੁ**

ਪਉੜੀ ॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥

(ਅੰਗ ੪੬੭)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਏਕ ਤੂੰ = ਕੇਵਲ ਤੂੰ। **ਸਚੋ ਸਚੁ** = ਪੂਰਨ ਤੂੰ ਅਡੋਲਤਾ, ਪੂਰਨ ਖਿੜਾਉ। **ਵਰਤਾਇਆ** = ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। **ਤੂੰ ਦੇਹਿ** = ਤੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ। **ਤਾ** = ਤਾਂ, ਉਸ ਦਾਤਾਰ ਦੀ ਬਰਕਤਿ ਨਾਲ। **ਤਿਨੀ** = ਉਹਨਾਂ (ਵਡਭਾਗੀਆਂ) ਨੇ। **ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ** = ਸੱਚ ਨੂੰ ਕਮਾਇਆ ਹੈ, ਪੂਰਨ ਖਿੜਾਉ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। **ਜਿਨ ਕੈ** = ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ। **ਵਸਾਇਆ** = ਗੁਰੂ ਨੇ ਟਿਕਾਇ ਦਿੱਤਾ। **ਮਨਮੁਖੀ** = ਉਹਨਾਂ ਮਨਮੁਖਾਂ ਨੇ। **ਕਾਹੇ ਆਇਆ** = ਕਿਉਂ ਆਏ, ਆਉਣ ਦਾ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾਹ ਹੋਇਆ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੭)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਸਚਾ	**ਸਾਹਿ**	**ਬੁ**	**ਏਕੁ**	**ਤੂੰ**	**s**	**s**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜਿਨਿ	**ਸਚੋ**	**ਸ**	**ਚੁ**	**ਵ**	**ਰਤਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜਿਸੁ	**ਤੂੰ ਦੇਹਿ**	**ਤਿਸੁ**	**ਮਿਲੈ**	**ਸ**	**s**	**ਚੁ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤਾ	**ਤਿਨ੍ਹੀ**	**s**	**ਸਚੁ**	**ਕ**	**ਮਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਸਤਿ	**ਗੁਰਿ**	**ਮਿਲਿਐ**	**ਸਚੁ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜਿਨ੍	**ਕੈ**	**ਹਿਰਦੈ**	**ਸਚੁ**	**ਵ**	**ਸਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਮੂਰ	**ਖ**	**ਸਚੁ**	**ਨ**	**ਜਾਣ**	**ਨੀ**	**s**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਮਨ	**ਮੁਖੀ**	**ਜਨ**	**ਮੁ**	**ਗ**	**ਵਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਵਿ	**ਚਿ**	**ਦੁਨੀ**	**ਆ**	**ਕਾ**	**ਹੇ**	**ਆਇ**	**ਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਵਿ	**ਚਿ**	**ਦੁਨੀ**	**ਆ**	**ਕਾ**	**ਹੇ**	**ਆਇ**	**s**
ਨੀਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਪਾਸੇ = ਪਾਸਿ, ਕੋਲ। **ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ** = ਸਦਾ-ਥਿਰ ਨਾਮ-ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਸਾਹੂਕਾਰ। **ਸਿਖ** = ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ। **ਦੇਇ** = ਦੇਂਦਾ ਹੈ। **ਰਾਸੇ** = ਰਾਸਿ, ਪੂੰਜੀ, ਸਰਮਾਇਆ। **ਧਨੁ ਧੰਨੁ** = ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ। **ਸਾਬਾਸੇ** = ਸਾਬਾਸ਼। **ਜਿਨ ਲਿਲਾਟਿ** = ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ। **ਧੁਰਿ** = ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ। **ਲਿਖਾਸੇ** = ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਹ	ਰਿ	ਅੰਮ੍ਰਿ	ਤ	ਭਗ	ਤਿ	ਭੰਡਾ	ਰ
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ								
ਹੈ	s	s	s	s	s	s	s								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
								ਗੁ	ਰ	ਸਤਿ	ਗੁਰ	ਪਾ	s	ਸੇ	s
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਰਾ	s	ਮ	s	ਰਾ	s	ਜੇ	s								
								ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
								ਗੁ	ਰ	ਸਤਿ	ਗੁਰੁ	ਸ	ਚਾ	ਸਾ	ਹੁ
ਸ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ								
ਹੈ	s	s	s	s	s	s	s								
								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਸਿ	s	ਖ	s	ਦੇ	s	ਇ	s
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਹ	s	ਰਿ	s	ਰਾ	s	ਸੇ	s								
ਅੰਤਰਾ								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਧ	ਨੁ	ਧੰ	ਨੁ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ਰਾ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਵ	ਣ	ਜੁ	s	ਹੈ	s	s	s								
								ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
								ਗੁ	s	ਰੁ	s	ਸਾ	s	ਹੁ	s
ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਸਾ	s	ਬਾ	s	ਸੇ	s	s	s								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਜ	ਨੁ	ਨਾਨ	ਕੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਤਿ	ਨ੍ਹੀ
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਪਾ	s	ਇ	s	ਆ	s	s	s								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਜਿ	ਨ	ਧੁ	ਰਿ	ਲਿਖ	ਤੁ	ਲਿਲਾ	ਟਿ
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਲਿ	s	ਖਾ	ਸੇ	s	s	s	s								

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੭)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਲਦੀਅਹਿ = ਲੱਦੀਆਂ ਜਾਣ, (ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਡੀਆਂ) ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ। **ਭਰੀਅਹਿ** = ਭਰ ਲਏ ਜਾਣ। **ਸਾਥ** = ਢੇਰ। **ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ** = ਢੇਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲਾਏ ਜਾ ਸਕਣ। **ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ** = (ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਨਾਲ) ਇਕ ਬੇੜੀ ਭਰੀ ਜਾ ਸਕੇ। **ਗਡੀਅਹਿ** = ਗੱਡੇ ਜਾ ਸਕਣ, ਪੂਰੇ ਜਾ ਸਕਣ। **ਖਾਤ** = ਟੋਏ, ਖਾਤੇ। **ਜੇਤੇ ਬਰਸ** = ਜਿਤਨੇ ਸਾਲ ਹਨ, ਕਈ ਸਾਲ। **ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ** = ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਜਾ ਸਕਣ। **ਮਾਸ** = ਮਹੀਨੇ। **ਜੇਤੇ ਮਾਸ** = ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਮਹੀਨੇ ਹਨ। **ਪੜੀਐ** = ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬਿਤਾਈ ਜਾਏ। **ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ** = ਜਿਤਨੀ ਉਮਰ ਹੈ। **ਸਾਸ** = ਸੁਆਸ। **ਲੇਖੈ** = ਲੇਖੇ ਵਿਚ, ਪਰਵਾਨਗੀ ਵਿਚ। **ਇਕ ਗਲ** = ਇਕ ਰੱਬ ਦੀ ਗੱਲ, ਇੱਕ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤਿ-ਸਾਲਾਹ। **ਹੋਰੁ** = ਹੋਰ ਜਤਨ। **ਝਖਣਾ ਝਾਖ** = ਝਾਖ ਝਖਣਾ, ਝਖਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੭)

1 x	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ
ਪ	**ੜਿ**	**ਪ**	**ੜਿ**	**ਗ**	**s**	**ਡੀ**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਲ	**s**	**ਦੀ**	**s**	**ਅ**	**s**	**ਹਿ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਪ	**ੜਿ**	**ਪ**	**ੜਿ**	**ਭ**	**ਰੀ**	**ਅ**	**ਹਿ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸਾ	**s**	**s**	**s**	**ਥ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	ਧ	ਧ
ਪ	**ੜਿ**	**ਪ**	**ੜਿ**	**ਬੇ**	**s**	**ੜੀ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਪਾ	**s**	**ਈ**	**s**	**ਐ**	**s**	**s**	**s**
ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪ	**ੜਿ**	**ਪ**	**ੜਿ**	**ਗ**	**ਡੀ**	**ਅ**	**ਹਿ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਖਾ	**s**	**s**	**s**	**ਤ**	**s**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਪ	**ੜੀ**	**ਅ**	**ਹਿ**	**ਜੇ**	**s**	**ਤੇ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਬ	**ਰ**	**ਸ**	**s**	**ਬ**	**ਰ**	**ਸ**	**s**
ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ
ਪ	**ੜੀ**	**ਅ**	**ਹਿ**	**ਜੇ**	**s**	**ਤੇ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮਾ	**s**	**s**	**s**	**ਸ**	**s**	**s**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥ ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੭-੪੬੮)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ = (ਜਿਤਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਦਿਆ) ਲਿਖਦਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। **ਤੇਤਾ** = ਉਤਨਾ ਹੀ। **ਕੜਿਆ** = ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । **ਤੇਤੋ** = ਉਤਨਾ ਹੀ ਵਧੀਕ। **ਲਵਿਆ** = (ਕਾਂ ਵਾਂਗ) ਲਊਂ ਲਊਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਥਾਂ ਥਾਂ ਆਖਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਆਇਆ ਹਾਂ। **ਦੇਹੀ** = ਸਰੀਰ। **ਸਹੁ** = ਸਹਾਰ। **ਵੇ ਜੀਆ** = ਹੇ ਜੀਵ! **ਸਾਦੁ** = ਸੁਆਦ। **ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ** = ਸੁਆਦ ਗਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਲੁਤਫ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। **ਦੂਜਾ** = (ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ) ਕੋਈ ਅਡੰਬਰ। **ਭਾਇਆ** = ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ। **ਅਹਿ** = ਦਿਨ। **ਨਿਸਿ** = ਰਾਤ। **ਕਹਰੈ** = ਦੁੱਖ ਸਹਾਰਦਾ ਹੈ। **ਮੋਨਿ** = ਮੋਨ-ਧਾਰੀ ਜੋ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਹੇ। **ਵਿਗੂਤਾ** = ਕੁਰਾਹੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। **ਪਗ** = ਪੈਰ, ਚਰਨ। **ਉਪੇਤਾਣਾ** = ਜੁੱਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ। **ਅਲੁ ਮਲੁ** = ਗੰਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। **ਸਿਰਿ** = ਸਿਰ ਉਤੇ। **ਛਾਈ** = ਸੁਆਹ। **ਮੂਰਖਿ** = ਮੂਰਖ ਨੇ। **ਪਤਿ** = ਇੱਜ਼ਤ। **ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ** = ਥਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। **ਬੇਬਾਣੀ** = ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ। **ਅੰਧੁ** = ਅੰਨ੍ਹਾ, ਮੂਰਖ ਮਨੁੱਖ । **ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ** = (ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ) ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਪਏ। **ਮੰਨਿ** = ਮਨ ਵਿਚ। **ਅੰਦੇਸੇ** = ਚਿੰਤਾ। **ਤੇ** = ਤੋਂ। **ਨਿਹਕੇਵਲੁ** = ਅਛੋਹ, ਨਿਰਲੇਪ। **ਸਬਦਿ** = ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੭-੪੬੮)

1	2	3	4	5	6	7	8
x				0			
ਸਥਾਈ							
ਸ	ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਲਿ	**ਖਿ**	**ਲਿ**	**ਖਿ**	**ਪ**	**ੜਿ**	**ਆ**	** s**
ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਤੇ	**s**	**ਤਾ**	**s**	**ਕ**	**ੜਿ**	**ਆ**	**s**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਬ	**ਹੁ**	**ਤੀਰ**	**ਥ**	**ਭ**	**ਵਿ**	**ਆ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਤੇ	**s**	**ਤੋ**	**s**	**ਲ**	**ਵਿ**	**ਆ**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਬ	**ਹੁ**	**ਭੇ**	**ਖ**	**ਕੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਦੇ	**ਹੀ**	**ਦੂ**	**ਖੁ**	**ਦੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਸ	**ਹੁ**	**ਵੇ**	**s**	**ਜੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਅ	**ਪ**	**ਣਾ**	**s**	**ਕੀ**	**s**	**ਆ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

ਤਿਨ੍ਹ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

(ਅੰਗ ੪੬੮)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਤੇਰੈ ਮਨਿ = ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ। **ਦਰਿ** = (ਤੇਰੇ) ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ। **ਕੀਰਤਿ** = ਸੋਭਾ, ਵਡਿਆਈ। **ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ** = ਭਾਗ ਹੀਣ। **ਢੋਅ** = ਆਸਰਾ। **ਧਾਵਦੇ** = ਭਟਕਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। **ਇਕਿ** = ਕਈ ਜੀਵ। **ਮੂਲੁ** = ਮੁੱਢ, ਪ੍ਰਭੂ। **ਅਣਹੋਦਾ** = (ਘਰ ਵਿਚ) ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੀ। **ਆਪੁ** = ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨੂੰ। **ਗਣਾਇਦੇ** = ਵੱਡਾ ਜਤਲਾਂਦੇ ਹਨ। **ਹਉ** = ਮੈਂ। **ਢਾਢੀ** = ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਾਰ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਭੱਟ। **ਢਾਢੀ ਕਾ** = ਮਾੜਾ ਜਿਹਾ ਢਾਢੀ (ਜਿਵੇਂ ਘਟੁਕਾ = ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਘੜਾ)। **ਨੀਚ ਜਾਤਿ** = ਨੀਵੀ ਜ਼ਾਤ ਵਾਲਾ। **ਹੋਰਿ** = ਹੋਰ ਲੋਕ। **ਉਤਮ ਜਾਤਿ** = ਉੱਚੀ ਜ਼ਾਤ ਵਾਲੇ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੮)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਭਗ	**ਤ**	**ਤੇਰੇ**	**ਮਨਿ**	**ਭਾ**	**ਵ**	**ਦੇ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਦਰਿ	**ਮੋਹ**	**ਨਿ**	**ਕੀਰਤਿ**	**ਗਾ**	**ਵ**	**ਦੇ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਨਾ	**ਨਕ**	**ਕਰ**	**ਮਾ**	**ਬਾ**	**ਹ**	**ਰੇ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਦਰਿ	**ਢੋਅ**	**ਨ**	**ਲਹਨੀ**	**ਧਾ**	**ਵ**	**ਦੇ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਇਕਿ	**ਮੂਲੁ**	**ਨ**	**ਬੁਝਨਿ**	**ਆ**	**ਪ**	**ਣਾ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਅਣ	**ਹੋ**	**ਦਾ**	**ਆਪੁ**	**ਗ**	**ਣਾ**	**ਇ**	**ਦੇ**
ਰੇਰੇ	ਮਮ	ਪਪ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਹਉ	**ਢਾਢੀ**	**ਕਾ**	**ਨੀਚ**	**ਜਾ**	**s**	**ਤਿ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹੋਰਿ	**ਉਤ**	**ਮ**	**ਜਾਤਿ**	**ਸ**	**ਦਾ**	**ਇ**	**ਦੇ**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਤਿ	**ਨ੍**	**s**	**s**	**ਮੰ**	**s**	**ਗਾ**	**s**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਜਿ	**ਤੁ**	**ਝੈ**	**s**	**ਧਿ**	**ਆ**	**ਇ**	**ਦੇ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
s	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥

ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਸਚੁ = ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। **ਧਣੀ** = ਮਾਲਕ। **ਸਭੁ** = ਸਾਰਾ। **ਭਾਂਡੇ** = ਸਰੀਰ। **ਤੁਧੈ** = ਤੂੰ ਹੀ। **ਹਰਿ** = ਹੇ ਹਰੀ! **ਥਾਰਾ** = ਤੇਰੀ ਹੀ। **ਪਾਵਹਿ** = ਤੂੰ ਪਾਂਦਾ ਹੈਂ। **ਸਾ** = ਉਹੀ। **ਕਉ** = ਨੂੰ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਸ	**ਚੁ**	**ਸਾ**	**ਹੁ**	**ਹਮਾ**	**ਰਾ**	**ਤੂੰ**	**ऽ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ								
ਧ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਣੀ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
								ਸ	**ਭ**	**ਜਗ**	**ਤੁ**	**ਵ**	**ਣ**	**ਜਾ**	**ਰਾ**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਰਾ	**ऽ**	**ਮ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ਜੇ**	**ऽ**								
								ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
								ਸ	**ਭ**	**ਭਾਂ**	**ਡੇ**	**ਤੁ**	**ऽ**	**ਪੈ**	**ऽ**
ਸ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ								
ਸਾ	**ऽ**	**ਜਿ**	**ऽ**	**ਆ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								
								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਵਿ	**ऽ**	**ਚਿ**	**ऽ**	**ਵ**	**ਸ**	**ਤੁ**	**ऽ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਹ	**ऽ**	**ਰਿ**	**ऽ**	**ਥਾ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ऽ**								
ਅੰਤਰਾ								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਜੋ	**ਪਾ**	**ਵ**	**ਹਿ**	**ਭਾਂ**	**ਡੇ**	**ਵਿ**	**ਚਿ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਵ	**ਸ**	**ਤੁ**	**ਸਾ**	**ਨਿ**	**ਕ**	**ਲੈ**	**ऽ**								
								ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
								ਕਿ	**ऽ**	**ਆ**	**ऽ**	**ਕੋ**	**ऽ**	**ਈ**	**ऽ**
ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਕ	**ऽ**	**ਰੇ**	**ऽ**	**ਵੇ**	**ਚਾ**	**ਰਾ**	**ऽ**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਜ	**ਨ**	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਕ**	**ऽ**	**ਉ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਹ	**ऽ**	**ਰਿ**	**ऽ**	**ਬ**	**ਖ**	**ਸਿ**	**ਆ**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਹ	**ऽ**	**ਰਿ**	**ऽ**	**ਭ**	**ਗ**	**ਤਿ**	**ऽ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਭੰ	**ऽ**	**ਡਾ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੮)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕੂੜੁ = ਛਲ, ਭਰਮ (ਨੋਟ: ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜੁ' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਨਾਂਵ' ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿੰਗ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 'ਮਾੜੀ', 'ਕਾਇਆ', 'ਬੀਬੀ' ਆਦਿਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲਿੰਗ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਭੀ ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜੁ' ਪੁਲਿੰਗ ਇਕ-ਵਚਨ ਹੀ ਹੈ)। **ਮੰਡਪ** = ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ। **ਮਾੜੀ** = ਮਹਲ। **ਬੈਸਣਹਾਰੁ** = (ਮਹਲ ਵਿਚ) ਵੱਸਣ ਵਾਲਾ। **ਰੁਪਾ** = ਚਾਂਦੀ। **ਕਾਇਆ** = ਸਰੀਰ। **ਅਪਾਰੁ** = ਬੇਅੰਤ, ਬਹੁਤ। **ਮੀਆ** = ਖਸਮ, ਪਤੀ। **ਬੀਬੀ** = ਬੀਵੀ, ਔਰਤ, ਇਸਤ੍ਰੀ। **ਖਪਿ** = ਖਪ ਕੇ, ਖਚਿਤ ਹੋ ਕੇ। **ਖਾਰੁ** = ਖੁਆਰ, ਜ਼ਲੀਲ, ਬੇਇੱਜ਼ਤ। **ਕੂੜਿ** = ਕੂੜ ਵਿਚ, ਛਲ ਵਿਚ। **ਕੂੜੈ** = ਕੂੜੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ, ਛਲ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਜੀਵ ਦਾ। **ਕੀਚੈ** = ਕੀਤੀ ਜਾਏ। **ਮਿਠਾ** = ਸੁਆਦਲਾ, ਪਿਆਰਾ। **ਪੂਰੁ** = (ਜ਼ਿੰਦਗੀ-ਰੂਪ ਬੇੜੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਇਸ ਦਾ 'ਪੂਰ' ਹਨ); ਸਾਰੇ ਜੀਵ। **ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ** = ਨਾਨਕ ਆਖਦਾ ਹੈ। **ਕੂੜੋ ਕੂੜੀ** = ਕੂੜ ਹੀ ਕੂੜ, ਛਲ ਹੀ ਛਲ। ੧। ❀ ਨੋਟ ਇਸ ਸਲੋਕ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜੁ', 'ਕੂੜਿ' ਅਤੇ 'ਕੂੜੈ' ਤ੍ਰੈਵੇਂ ਸਮਝਣ-ਜੋਗ ਹਨ। 'ਕੂੜੁ' ਨਾਂਵ (ਨ੍ਹੌਨ) ਹੈ, ਕਰਤਾ ਕਾਰਕ, ਇਕ-ਵਚਨ। 'ਕੂੜਿ' ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜੁ' ਤੋਂ ਅਧਿਕਰਣ ਕਾਰਕ, ਇਕ-ਵਚਨ ਹੈ। 'ਕੂੜੈ' ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜਾ' ਤੋਂ ਸੰਬੰਧ ਕਾਰਕ, ਇਕ-ਵਚਨ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜੈ' ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜਾ' ਤੋਂ ਹੈ, 'ਕੂੜੁ' ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜਾ' ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕੂਟਕ (ਕਨਟਨ) ਦਾ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਝੂਠਾ, ਛਲ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ'।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੬੮)

1	2	3	4	5	6
x			0		
ਸਥਾਈ					
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ਜਾ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਪ**	**ਰ**	**ਜਾ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਸ**	**ऽ**	**ਭੁ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੰ	**ऽ**	**ऽ**	**ਸਾ**	**ऽ**	**ਰੁ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਮੰ**	**ਡ**	**ਪ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਮਾ**	**ऽ**	**ੜੀ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਬੈ**	**ਸ**	**ਣ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ਰੁ**	**ऽ**	**ऽ**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਸੁ**	**ਇ**	**ਨਾ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਰੁ**	**ऽ**	**ਪਾ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਪੈ**	**ਨ**	**ਣ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ਰੁ**	**ऽ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਕਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਕ**	**ਪ**	**ੜੁ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਰੂ**	**ऽ**	**ਪੁ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਅ	**ਪਾ**	**ऽ**	**ਰੁ**	**ऽ**	**ऽ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੮)

ਪਦ ਅਰਥ: ਤਾ ਪਰੁ = ਤਾਂ ਹੀ, ਤਦੋਂ ਹੀ। **ਜਾਣੀਐ** = ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਸਚੁ** = (ਸ਼ਬਦ 'ਕੂੜੁ' ਦੇ ਉਲਟ ਸ਼ਬਦ 'ਸਚੁ' ਹੈ; 'ਕੂੜੁ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਛਲੁ' ਜੋ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਉਸ ਦਾ ਬਣਾਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ 'ਸਚੁ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ) ਅਸਲੀਅਤ। **ਰਿਦੈ** = ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। **ਸਚਾ** = ਅਸਲੀਅਤ ਵਾਲਾ, ਹਰੀ। **ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ** = ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਛਲ ਦੀ (ਮਨ ਉੱਤੇ) ਮੈਲ। **ਰਹਸੀਐ** = ਖਿੜ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। **ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ** = ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਛਲ ਦੇ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਰਸਤਾ। **ਜੁਗਤਿ** = ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੋਹਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਦਾ ਢੰਗ। **ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ** = ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਧਰਤੀ। **ਦੇਇ** = ਦੇ ਦੇਵੇ, ਬੀਜ ਦੇਵੇ। **ਕਰਤਾ ਬੀਉ** = ਕਰਤਾਰ ਦਾ ('ਨਾਮ' ਰੂਪ) ਬੀਜ। **ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ** = ਆਤਮ ਰੂਪ ਤੀਰਥ ਉੱਤੇ। **ਬਹਿ ਰਹੈ** = ਬੈਠਾ ਰਹੇ, ਮਨ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਲ ਦੌੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰੱਖੇ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦੀਪਚੰਦੀ ੧੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੮)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
x			2				0			3			
ਸਥਾਈ													
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸ	**s**	**ਚੁ**	**ਤਾ**	**s**	**ਪ**	**ਰੁ**	**ਜਾ**	**s**	**s**	**ਣੀ**	**s**	**ਐ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸ
ਜਾ	**s**	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਦੈ**	**s**	**ਸ**	**s**	**ਚਾ**	**ਹੋ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੂ	**s**	**ੜ**	**ਕੀ**	**s**	**ਮ**	**ਲੁ**	**ਉ**	**ਤ**	**s**	**ਰੈ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸ
ਤਨੁ	**ਕ**	**ਰੇ**	**ਹ**	**s**	**ਛਾ**	**s**	**ਧੋ**	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ													
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸ	**s**	**ਚੁ**	**ਤਾ**	**s**	**ਪ**	**ਰੁ**	**ਜਾ**	**ਣੀ**	**s**	**ਐ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਾ	**s**	**s**	**ਸ**	**ਚਿ**	**ਧ**	**ਰੇਂ**	**ਪਿ**	**s**	**s**	**ਆ**	**s**	**ਰੁ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਨਾ	**s**	**ਉ**	**ਸੁ**	**ਣਿ**	**ਮ**	**ਨੁ**	**ਰ**	**s**	**ਹ**	**ਸੀ**	**s**	**ਐ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਤਾ	**s**	**s**	**ਪਾ**	**ਏ**	**ਮੋ**	**ਖ**	**ਦੁ**	**s**	**s**	**ਆ**	**s**	**ਰੁ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

(ਅੰਗ ੪੬੮)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਦਾਨੁ = ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼। **ਮਹਿੰਡਾ** = ਮੇਰਾ, ਭਾਵ, ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ। **ਤਲੀ ਖਾਕੁ** = (ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਦੀ ਖਾਕ, ਚਰਨ-ਧੂੜ। **ਤ** = ਤਾਂ। **ਕੂੜਾ** = ਕੂੜ ਵਿਚ ਫਸਾਣ ਵਾਲਾ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾਣ ਵਾਲਾ। **ਅਲਖੁ** = ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ। **ਤੇਵੇਹੋ** = ਤਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ। **ਜੇਵੇਹੀ** = ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ। **ਪੂਰਬਿ** = ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ, ਮੁੱਢ ਤੋਂ, ਧੁਰ ਤੋਂ। **ਲਿਖਿਆ** = ਪਿਛਲੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ। **ਮਤਿ ਥੋੜੀ** = ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਥੋੜ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਆਪਣੀ ਥੋੜੀ ਮੱਤ ਦੀ ਟੇਕ ਰੱਖੀਏ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੮)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਦਾਨੁ	**ਮਹਿੰ**	**ਡਾ**	**ਤਲੀ**	**ਖਾ**	**s**	**ਕੁ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜੇ	**ਮਿਲੈ**	**ਤ ਮਸ**	**ਤਕਿ**	**ਲਾ**	**ਈ**	**ਐ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਕੂੜਾ	**ਲਾ**	**ਲ**	**ਚੁ**	**ਛ**	**ਡੀ**	**ਐ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਹੋਇ	**ਇਕ**	**ਮਨਿ**	**ਅਲਖੁ**	**ਧਿ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਐ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਫਲੁ	**ਤੇ**	**ਵੇ**	**ਹੋ**	**ਪਾ**	**ਈ**	**ਐ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜੇ	**ਵੇ**	**ਹੀ**	**ਕਾਰ**	**ਕ**	**ਮਾ**	**ਈ**	**ਐ**
ਰੇਰੇ	ਮਮ	ਪਪ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਜੇ	**ਹੋਵੇ**	**ਪੂਰ**	**ਬਿ**	**ਲਿ**	**ਖਿ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤਾ	**ਧੂੜਿ**	**ਤਿਨਾ**	**ਦੀ**	**ਪਾ**	**ਈ**	**ਐ**	**s**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਮਤਿ	**ਥੋੜੀ**	**ਸੇ**	**ਵ**	**ਗ**	**ਵਾ**	**ਈ**	**ਐ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਮਤਿ	**ਥੋੜੀ**	**ਸੇ**	**ਵ**	**ਗ**	**ਵਾ**	**ਈ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਐ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਹਮ = ਅਸੀਂ ਜੀਵ। **ਵਿਥਰਹ** = ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। **ਕਿਆ ਗੁਣ** = ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਗੁਣ? **ਸੁਆਮੀ** = ਹੇ ਸੁਆਮੀ! **ਅਪਰ** = ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। **ਅਪਾਰ** = ਜਿਸ ਦਾ ਪਾਰਲਾ ਬੰਨਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ। **ਸਾਲਾਹਹ** = ਅਸੀਂ ਸਲਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। **ਆਧਾਰੋ** = ਆਸਰਾ। **ਕਿਛੂਅ** = ਕੁਝ ਭੀ। **ਨ ਜਾਣਹਾ** = ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। **ਕਿਵ** = ਕਿਵੇਂ? **ਪਾਵਹ** = ਅਸੀਂ ਪਾਈਏ। **ਪਾਰੋ** = ਪਾਰ, ਅੰਤ। **ਪਨਿਹਾਰੋ** = ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੇਵਕ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਹ	**ਮ**	**ਕਿ**	**ਆ**	**ਗੁ**	**ਣ**	**ਤੇ**	**ਰੇ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ								
ਵਿ	**ਥ**	**ਰ**	**ਹ**	**ਸੁ**	**ਆ**	**ਮੀ**	**ऽ**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
								ਤੂੰ	**ऽ**	**ਅਪ**	**ਰ**	**ਅ**	**ਪਾ**	**ਰੋ**	**ऽ**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਰਾ	**ऽ**	**ਮ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ਜੇ**	**ऽ**								
								ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
								ਹ	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**	**ਸਾ**	**ਲਾ**	**ਹ**	**ਹ**
ਸ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ								
ਦਿ	**ਨੁ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ਤਿ**	**ऽ**	**ऽ**								
								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਏ	**ऽ**	**ਹਾ**	**ऽ**	**ਆ**	**ਸ**	**ਆ**	**ਧਾ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਰੋ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								
ਅੰਤਰਾ								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਹ	**ਮ**	**ਮੂ**	**ਰਖ**	**ਕਿਛੂ**	**ਅ**	**ऽ**	**ਨ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਜਾ	**ऽ**	**ਣ**	**ऽ**	**ਹਾ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								
								ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
								ਕਿ	**ऽ**	**ਵ**	**ऽ**	**ਪਾ**	**ਵ**	**ਹ**	**ऽ**
ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਪਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਰੋ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਜ	**ਨੁ**	**ਨਾਨ**	**ਕੁ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਕਾ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਦਾ	**ऽ**	**ਸੁ**	**ऽ**	**ਹੈ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਹ	**ਰਿ**	**ਦਾ**	**ਸ**	**ਪ**	**ऽ**	**ਨਿ**	**ऽ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਹਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ਰੋ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**								

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੮)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸਚਿ = ਸੱਚ ਵਿਚ। **ਸਚਿ ਕਾਲੁ** = ਸੱਚ ਵਿਚ ਕਾਲ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। **ਕਾਲਖ** = ਕਾਲਾਪਨ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਆਹੀ। **ਬੇਤਾਲ** = ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ। **ਬੀਉ** = ਨਾਮ ਰੂਪ ਬੀਜ। **ਬੀਜਿ** = ਬੀਜ ਕੇ। **ਕਿਉ ਉਗਵੈ** = ਨਹੀਂ ਉੱਗ ਸਕਦੀ। **ਦਾਲਿ** = ਦਾਣੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਖੋ ਵਖਰੇ। **ਇਕੁ** = ਸਾਬਤ ਬੀਜ। **ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ** = ਰੁਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰੁਤ, ਭਾਵ ਚੰਗੀ ਰੁਤ, ਫਬਵੀਂ ਰੁਤ। **ਪਾਹ** = ਲਾਗ, ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਰੰਗ ਚਾੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜੋ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਰੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਈਦੀ ਹੈ। **ਕੋਰੈ** = ਕੋਰੇ (ਕੱਪੜੇ) ਨੂੰ। **ਰੰਗੁ ਸੋਇ** = ਉਹ (ਪੱਕਾ) ਰੰਗ ਜੋ (ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ) ਵਧੀਆ ਪੱਕਾ ਰੰਗ। **ਸਰਮੁ** = ਮਿਹਨਤ। **ਰਪੈ** = ਰੰਗਿਆ ਜਾਏ। **ਕੂੜੈ** = ਕੂੜ ਦੀ ਛਲ ਠੱਗੀ ਦੀ। **ਸੋਇ** = ਖ਼ਬਰ, ਭਿਣਖ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦੀਪਚੰਦੀ ੧੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੮)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
x			2				0			3			
ਸਥਾਈ													
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸ	**s**	**ਚਿ**	**ਕਾ**	**ਲੁ**	**ਕੂ**	**ੜੁ**	**ਵ**	**s**	**ਰ**	**ਤਿ**	**ਆ**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸ
ਕ	**s**	**ਲਿ**	**ਕਾ**	**ਲ**	**s**	**ਖ**	**ਬੇ**	**ਤਾ**	**ਲ**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਬੀ	**ਉ**	**s**	**ਬੀ**	**ਜਿ**	**ਪਤਿ**	**ਲੈ**	**ਗ**	**s**	**s**	**ਏ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪਮ	ਗਰੇ	ਸ
ਅਬ	**ਕਿ**	**ਉ**	**ਉ**	**ਗ**	**ਵੈ**	**s**	**ਦਾ**	**s**	**s**	**ਲਿ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ													
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜੇ	**s**	**s**	**ਇਕੁ**	**ਹੋ**	**ਇ**	**ਤ**	**ਉ**	**s**	**ਗ**	**ਵੈ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਰੁ	**s**	**ਤੀ**	**ਹੂ**	**s**	**ਰੁ**	**ਤਿ**	**ਹੋ**	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**ਪਾ**	**s**	**ਹੈ**	**s**	**ਬਾ**	**s**	**s**	**ਹ**	**s**	**ਰਾ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕੋ	**s**	**ਰੈ**	**ਰੰ**	**ਗ**	**s**	**ਨ**	**ਸੋ**	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੮-੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਲਬੁ = ਜੀਭ ਦਾ ਚਸਕਾ। **ਮਹਤਾ** = ਵਜ਼ੀਰ। **ਸਿਕਦਾਰੁ** = ਚੌਧਰੀ। **ਨੇਬੁ** = ਨਾਇਬ। **ਸਦਿ** = ਸੱਦ ਕੇ, ਬੁਲਾ ਕੇ। **ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ** = ਕਾਮਾਦਿਕ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਕੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਜੀਵ। **ਭਾਹਿ** = ਅੱਗ, ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੀ ਅੱਗ। **ਮੁਰਦਾਰੁ** = ਹਰਾਮ, ਵੱਢੀ, ਰਿਸ਼ਵਤ। **ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ** = (ਰਯਤ) ਚੱਟੀ ਭਰਦੀ ਹੈ। **ਗਿਆਨੀ** = ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ । **ਵਾਵਹਿ** = ਵਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਰੂਪ ਕਰਹਿ** = ਕਈ ਭੇਸ ਵਟਾਂਦੇ ਹਨ। **ਵਾਦਾ** = ਝਗੜੇ ਜੁੱਧਾਂ ਦੇ ਪਰਸੰਗ। **ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ** = ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। **ਹਿਕਮਤਿ** = ਚਲਾਕੀ। **ਹੁਜਤਿ** = ਦਲੀਲ। **ਸੰਜੈ** = ਮਾਇਆ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿਚ। **ਧਰਮੀ** = ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ। **ਗਾਵਾਵਹਿ** = ਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। **ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ** = ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ। **ਜਤੀ** = ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਇੰਦਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। **ਜੁਗਿਤ** = (ਜਤੀ ਬਣਨ ਦੀ) ਜਾਚ। **ਛਡਿ ਬਹਹਿ** = ਛੱਡ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। **ਘਰ ਬਾਰੁ** = ਗ੍ਰਿਹਸਤ, ਘਰ ਘਾਟ। **ਸਭੁ ਕੋ** = ਹਰੇਕ ਜੀਵ। **ਪੂਰਾ** = ਮੁਕੰਮਲ, ਅਭੁੱਲ। **ਘਟਿ** = ਊਣਾ। **ਪਤਿ** = ਇੱਜ਼ਤ। **ਪਰਵਾਣਾ** = ਵੱਟਾ। **ਪਿਛੈ** = (ਤੱਕੜੀ ਦੇ) ਪਿਛਲੇ ਛਾਬੇ ਵਿਚ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਅੱਧਾ ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੮-੪੬੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
x				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
								ਲਬੁ	**ਪਾ**	**ਪੁ ਦੁ**	**ਇ**	**ਰਾ**	**ਜਾ**	**ਮਹ**	**ਤਾ**
ਮ	ਪ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਕੂ	**ੜੁ**	**ਹੋ**	**ਆ**	**ਸਿ**	**ਕ**	**ਦਾ**	**ਰੁ**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਮ	ਪ	ਪ	ਪ
								ਕਾਮੁ	**ਨੇਬੁ**	**ਸ**	**ਦਿ**	**ਪੁ**	**ਛੀ**	**s**	**ਐ**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਬਹਿ	**ਬਹਿ**	**ਕ**	**ਰੇ**	**ਬੀ**	**ਚਾ**	**s**	**ਰੁ**								
ਅੰਤਰਾ								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਅੰਧੀ	**ਰਯਤਿ**	**ਗਿਆ**	**ਨ**	**ਵਿ**	**ਹੂ**	**ਣੀ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ								
ਭਾ	**ਹਿ**	**ਭ**	**ਰੇ**	**ਮੁ**	**ਰ**	**ਦਾ**	**ਰੁ**								
								ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਗਿਆ	**ਨੀ ਨਚ**	**ਹਿ**	**ਵਾਜੇ**	**ਵਾ**	**ਵ**	**ਹਿ**	**s**
ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ								
ਰੂ	**ਪ**	**ਕਰ**	**ਹਿ**	**ਸੀ**	**ਗਾ**	**s**	**ਰੁ**								

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

ਜਿਨ੍ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਵਦੀ = ਮਿਥੀ ਹੋਈ, ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਨੀਯਤ ਹੋਈ ਹੋਈ। **ਸੁ** = ਉਹੀ ਗੱਲ। **ਵਜਗਿ** = ਵੱਜੇਗੀ, ਪਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ। **ਸਚਾ** = ਸਦਾ-ਥਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ। ਵੇਖੈ = (ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਦੀ) ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। **ਸਭਨੀ** = ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਨੇ। **ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ** = ਆਪਣਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ ਹੈ। **ਸੁ ਹੋਇ** = ਉਹੀ ਕੁਝ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਅਗੈ = ਇਹ ਸਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਓਥੇ। **ਜਾਤਿ** = ਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਉੱਚੀ ਜਾਂ ਨੀਵੀਂ ਜਾਤ ਦਾ ਵਿਤਕਰਾ। **ਜੋਰੁ** = ਧੱਕਾ। ਸੇਈ ਕੇਇ = ਉਹੀ ਕੋਈ ਕੋਈ (ਜੀਵ)। ਲੇਖੈ = ਲੇਖਾ ਹੋਣ ਵੇਲੇ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੯)

1	2	3	4	5	6	7
x			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਮਪ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਵ	**s**	**ਦੀ**	**ਸੁ**	**ਵ**	**ਜ**	**ਗਿ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਨਾ	**s**	**s**	**ਨ**	**s**	**ਕਾ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ
ਸ	**s**	**ਚਾ**	**ਵੇ**	**s**	**ਖੈ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਸੋ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**
ਮਪ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਸ	**ਭ**	**ਨੀ**	**ਛਾ**	**s**	**ਲਾ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਮਾ	**s**	**s**	**ਰੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ
ਕ	**ਰ**	**ਤਾ**	**ਕ**	**ਰੇ**	**ਸੁ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਹੋ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਅ	**s**	**ਗੈ**	**ਜਾ**	**ਤਿ**	**ਨ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜੋ	**s**	**ਰੁ**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ
ਅ	**s**	**ਗੈ**	**ਜੀ**	**s**	**ਉ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਨ	**s**	**s**	**s**	**s**	**ਵੇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਜਿ	**s**	**ਨ੍ਹ**	**ਕੀ**	**s**	**ਲੇ**	**ਖੈ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪ	**s**	**ਤਿ**	**ਪ**	**s**	**ਵੈ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਚੰ	**s**	**ਗੇ**	**ਸੇ**	**s**	**ਈ**	**s**
ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਕੇ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**

ਪਉੜੀ ॥

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨ੍ਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨ੍ੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਏਨ੍ਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

(ਅੰਗ ੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਧੁਰਿ = ਧੁਰ ਤੋਂ, ਮੁੱਢ ਤੋਂ। **ਕਰਮੁ** = ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼, ਮਿਹਰ। **ਤੁਧੁ** = ਤੂੰ ਹੇ ਕਰਤਾਰ ! **ਵੇਕੀ** = ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਕਈ ਰੰਗਾਂ ਦਾ। **ਇਕਨਾ ਨੋ** = ਕਈ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ। **ਇਕਿ** = ਕਈ ਜੀਵ। **ਆਪਹੁ** = ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ। **ਤੁਧੁ** = ਤੂੰ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ! **ਖੁਆਇਆ** = ਖੁੰਝਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। **ਤੁਧੁ ਜਾਣਿਆ** = (ਤੈਨੂੰ) ਜਾਣ ਲਿਆ। **ਜਿਥੈ** = ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ। **ਆਪੁ** = ਆਪਣਾ ਆਪਾ। **ਬੁਝਾਇਆ** = ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। **ਸਹਜੇ ਹੀ** = ਸੁਤੇ ਹੀ। **ਸਚਿ** = ਸੱਚ ਵਿਚ, ਥਿਰਤਾ ਵਿਚ, ਅਡੋਲਤਾ ਵਿਚ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿਚ। **ਸਮਾਇਆ** = ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੯)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਧੁਰਿ	**ਕਰਮੁ**	**ਜਿਨ੍ਾ ਕਉ**	**ਤੁਧੁ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**s**	**ਆ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤਾ	**ਤਿਨ੍ੀ**	**ਖਸ**	**ਮੁ**	**ਧਿ**	**ਆ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਏਨ੍ਾ	**ਜੰਤਾ ਕੈ**	**ਵਸਿ**	**ਕਿਛੁ**	**ਨਾ**	**s**	**ਹੀ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤੁਧੁ	**ਵੇਕੀ**	**ਜਗ**	**ਤੁ**	**ਉ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਇਕਨਾ	**ਨੋ ਤੂੰ**	**ਮੇ**	**ਲਿ**	**ਲੈ**	**s**	**ਹਿ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਇਕਿ	**ਆਪ**	**ਹੁ**	**ਤੁਧੁ**	**ਖੁ**	**ਆ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇਰੇ	ਮਮ	ਪਪ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਗੁਰ	**ਕਿਰ**	**ਪਾ**	**ਤੇ**	**ਜਾ**	**ਣਿ**	**s**	**ਆ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜਿਥੈ	**ਤੁਧੁ**	**s**	**ਆਪੁ**	**ਬੁ**	**ਝਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਸ	**ਹ**	**s**	**ਜੇ**	**ਹੀ**	**s**	**s**	**s**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਸ	**s**	**ਚਿ**	**s**	**ਸ**	**s**	**ਮਾ**	**ਇ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥

(ਅੰਗ ੪੪੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਭਾਵੈ = (ਤੈਨੂੰ) ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ। **ਪ੍ਰਭ** = ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! **ਭੂਲਿ** = ਭੁੱਲ ਕੇ, ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਕੇ। **ਵਿਗਾਹ** = ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। **ਲਾਜ** = ਇੱਜ਼ਤ। **ਹਰਿ** = ਹੇ ਹਰੀ! **ਰਖਾਏ** = ਰਖਾਇ, ਰੱਖ। **ਦੇ** = ਦੇ ਕੇ। **ਸਮਝਾਏ** = ਸਮਝਾਇ, ਸਮਝ ਬਖ਼ਸ਼। **ਕਾਂਢਿਆ** = ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਖਵਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਜ ਲਾਜ। **ਰਖਾਏ** = ਰਖਾਇ, ਰੱਖ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੪੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਜਿ	**ਉ**	**ਭਾ**	**ਵੈ**	**ਤਿ**	**ਉ**	**ਰਾ**	**ਖਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ								
ਲੈ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਪ
								ਹ	**ਮ**	**ਸਰ**	**ਣਿ**	**ਪ੍ਰ**	**ਭ**	**ਆ**	**ਏ**
ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**								
								ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
								ਹ	**ਮ**	**ਭੂ**	**ਲਿ**	**ਵਿ**	**ਗਾ**	**ੜ**	**ਹ**
ਸ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ								
ਦਿ	**ਨ**	**ਸੁ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਤਿ**	**s**								
								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਲਾ**	**s**	**ਜ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਰ	**s**	**ਖਾ**	**s**	**ਏ**	**s**	**s**	**s**								
ਅੰਤਰਾ								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਹ	**ਮ**	**ਬਾਰਿ**	**ਕ**	**ਤੂੰ**	**s**	**ਗੁ**	**ਰੂ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਪਿ	**s**	**ਤਾ**	**s**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**								
								ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
								ਦੇ	**s**	**s**	**s**	**ਮ**	**ਤਿ**	**ਸ**	**ਮ**
ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਝਾ	**s**	**s**	**s**	**ਏ**	**s**	**s**	**s**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਜ	**ਨੁ**	**ਨਾਨ**	**ਕੁ**	**ਦਾ**	**ਸੁ**	**ਹ**	**ਰਿ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਕਾਂ	**s**	**ਢਿ**	**s**	**ਆ**	**s**										
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
								ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਪੈ**	**ਜ**	**ਰ**	**ਖਾ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ								
ਏ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**								

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਤਾਮਿ = ਤਦੋਂ। **ਕਰਣਾ** = ਕਰਨਹਾਰ। **ਮੈ ਨਾਹੀ** = ਮੈਂ ਕੁਝ ਭੀ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਪਾਂਇਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ** = ਜੇ ਮੈਂ 'ਹਉ' ਆਖਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਬੈਠਾਂ। **ਨ ਹੋਈ** = ਨਹੀਂ ਫਬਦਾ, ਇਹ ਗੱਲ ਫਬਦੀ ਨਹੀਂ । **ਜਾਤਿ** = ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। **ਜੋਤਿ** = ਰੱਬ ਦਾ ਨੂਰ। **ਜੋਤਿ ਮਹਿ** = ਸਾਰੀਆਂ ਜੋਤੀਆਂ ਵਿਚ, ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ। **ਜਾਤਾ** = ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਿੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। **ਅਕਲ** = ਸੰਪੂਰਨ । **ਕਲਾ** = ਟੋਟਾ, ਹਿੱਸਾ। **ਅਕਲ ਕਲਾ** = ਜਿਸ ਦੇ ਵਖੋ ਵਖਰੇ ਟੋਟੇ ਨਾ ਹੋਣ, ਇਕ-ਰਸ ਸੰਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭੂ। **ਸੁਆਲਿਉ** = ਸੋਹਣੀ, ਸੁੰਦਰ । **ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ** = ਜਿਸਨੇ (ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ) ਕੀਤੀ। **ਨਾਨਕ** = ਹੇ ਨਾਨਕ! **ਕਹੁ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ** = ਕਰਤਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਖ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਅੱਧਾ ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੯)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
x				2				0				3			
ਸਥਾਈ								–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								s	**ਬਲਿ**	**ਹਾ**	**ਰੀ**	**ਕੁ**	**ਦ**	**ਰ**	**ਤਿ**
–	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ								
s	**ਵ**	**ਸਿ**	s	**ਆ**	s	s	s								
								–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗਰੇ	ਸ
								s	**ਤੇਰਾ**	**ਅੰ**	**ਤੁ**	**ਨ**	**ਜਾ**	s	**ਈ**
ਸਰੇ	ਮਪ	ਰੇਗ	ਪਧ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਲ	s	**ਖਿ**	s	**ਆ**	s	s	s								
ਅੰਤਰਾ								–	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
								s	**ਦੁਖੁ**	**ਦਾ**	**ਰੂ**	**ਸੁ**	**ਖੁ**	**ਰੋ**	**ਗੁ**
–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ								
s	**ਭ**	s	s	**ਇ**	s	**ਆ**	s								
								–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								s	**ਜਾ**	**ਸੁ**	**ਖੁ**	**ਤਾ**	s	**ਮਿ**	**ਨ**
–	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ								
s	**ਹੋ**	s	s	**ਈ**	s	s	s								
								–	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
								s	**ਤੂੰ**	**ਕਰ**	**ਤਾ**	**ਕਰ**	**ਣਾ**	**ਮੈ**	s
–	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ								
s	**ਨਾ**	s	s	**ਹੀ**	s	s	s								
								–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
								s	**ਜਾ**	**ਹ**	**ਉ**	**ਕ**	**ਰੀ**	**ਨ**	s
ਸਰੇ	ਮਪ	ਰੇਮ	ਪਧ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਹੋ	s	s	s	**ਈ**	s	s	s								

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੨ ॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਸਬਦੰ = ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਚਨ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼, ਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੀਵ ਦਾ ਧਰਮ। **ਜੋਗ ਸਬਦੰ** = ਜੋਗ ਦਾ ਧਰਮ। **ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ** = ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਧਰਮ। **ਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ** = ਪਰਾਈ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ। **ਸਰਬ ਸਬਦੰ** = ਸਾਰਿਆਂ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਧਰਮ, ਭਾਵ, ਸਭ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਧਰਮ। **ਏਕ ਸਬਦੰ** = ਇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਰੂਪ ਧਰਮ। **ਭੇਉ** = ਭੇਦ। **ਸੋਈ** = ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ। **ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ** = ਪ੍ਰਭੂ (ਦਾ ਰੂਪ) ਹੈ।

ਰਾਗ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੯)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਜੋ	**s**	**ਗ**	**ਸਬ**	**ਦੰ**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਗਿ	**ਆ**	**ਨ**	**ਸਬ**	**ਦੰ**	**s**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਬੇ	**s**	**ਦ**	**ਸਬ**	**ਦੰ**	**s**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	-	ਮ	ਮ
ਬ੍ਰਾ	**ਹ**	**ਮ**	**ਣ**	**s**	**ਹ**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਖ	**s**	**ਤ੍ਰੀ**	**ਸ**	**ਬ**	**ਦੰ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸੂ	**ਰ**	**s**	**ਸ**	**ਬ**	**ਦੰ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਸੂ	**ਦ੍ਰ**	**s**	**ਸ**	**ਬ**	**ਦੰ**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਪ	**ਰਾ**	**ਕ੍ਰਿ**	**ਤ**	**s**	**ਹ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੨ ॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

(ਅੰਗ ੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ = ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ। **ਸਰਬ ਦੇਵ ਆਤਮਾ** = ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ। **ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਆਤਮਾ** = ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਆਤਮਾ। **ਤ** = ਭੀ। **ਵਾਸਦੇਵ** = (ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਬਦ 'ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ' ਦਾ ਅਰਥ 'ਪਰਮਾਤਮਾ' ਭੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ 'ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ' ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਨਾਮ ਭੀ 'ਪਰਮਾਤਮਾ' ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ) ਪਰਮਾਤਮਾ। **ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ** = ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ। **ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਆਤਮਾ** = ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ। **ਨਿਰੰਜਨ** = ਅੰਜਨ (ਭਾਵ, ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਕਾਲਖ) ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਰੀ।

ਰਾਗ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੯)

1 ×	2	3	4 2	5	6 3	7
ਸਥਾਈ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਏ	**ਕ**	**ऽ**	**ਕ੍ਰਿ**	**ਸ**	**ਨੰ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ
ਸ	**ਰ**	**ਬ**	**ਦੇ**	**ऽ**	**ਵਾ**	**ऽ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਦੇ	**ਵ**	**ऽ**	**ਦੇ**	**ਵਾ**	**ਤ**	**ऽ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਆ	**ऽ**	**ਤ**	**ਮਾ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਅੰਤਰਾ						
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**ऽ**	**ਤ**	**ਮਾ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਬਾ	**ਸੁ**	**ऽ**	**ਦੇ**	**ਵ**	**ਸ੍ਰਿ**	**ऽ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਜੇ	**ਕੋ**	**ऽ**	**ਜਾ**	**ऽ**	**ਣੈ**	**ऽ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਭੇ	**ऽ**	**ऽ**	**ਉ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮ: ੧ ॥

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

(ਅੰਗ ੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕੁੰਭ = ਘੜਾ। **ਕੁੰਭੇ** = ਘੜੇ ਵਿਚ ਹੀ। **ਬਧਾ** = ਬੱਝਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। **ਰਹੈ** = ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਟਿਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ** = ਘੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਘੜਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। **ਮਨੁ ਰਹੈ** = ਮਨ ਟਿਕਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੯)

1	2	3	4	5	6	7
x			**2**		**3**	
ਸਥਾਈ						
ਮਪ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਕੁੰ	**s**	**ਭੇ**	**ਬ**	**s**	**ਧਾ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਜ	**s**	**ਲੁ**	**ਰ**	**s**	**ਹੈ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ
ਜਲ	**ਬਿ**	**ਨੁ**	**ਕੁੰ**	**ਭੁ**	**ਨ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਹੋ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਗਿ	**ਆ**	**ਨ**	**ਕਾ**	**s**	**ਬ**	**ਧਾ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਮ	**s**	**ਨੁ**	**ਰ**	**s**	**ਹੈ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਗੁਰ	**ਬਿ**	**ਨੁ**	**ਗਿਆ**	**ਨੁ**	**ਨ**	**s**
ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਹੋ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**

ਪਉੜੀ ॥

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

(ਅੰਗ ੪੬੯)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਪੜਿਆ = ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ। **ਗੁਨਹਗਾਰੁ** = ਮੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। **ਓਮੀ** = ਨਿਰਾ ਸ਼ਬਦ 'ਓਮ' ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ, ਭਾਵ, ਅਨਪੜ੍ਹ ਮਨੁੱਖ। **ਸਾਧੂ** = ਭਲਾ ਮਨੁੱਖ। ਨ ਮਾਰੀਐ = ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। **ਘਾਲਣਾ ਘਾਲੇ** = ਕਮਾਈ ਕਰੇ। **ਤੇਵੇਹੋ** : = ਤਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ। **ਪਚਾਰੀਐ** = ਪਰਚਲਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। **ਕਲਾ** = ਖੇਡ। **ਜਿਤੁ** = ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ। **ਵੀਚਾਰੀਐ** = ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਬੂਲ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। **ਮੁਹਿ ਚਲੈ** = ਮੂੰਹ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਚੱਲੇ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਮੂੰਹ-ਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੇ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੬੯)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		ੲ		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਪੜਿ	**ਆ**	**ਹੋ**	**ਵੈ**	**ਗੁਨ**	**ਹ**	**ਗਾ**	**ਰੁ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤਾ	**ਓਮੀ**	**ਸਾਥੁ**	**ਨ**	**ਮਾ**	**ਰੀ**	**s**	**ਐ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜੇ	**ਹਾ**	**ਘਾ**	**ਲੇ**	**ਘਾ**	**ਲ**	**s**	**ਣਾ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤੇ	**ਵੇਹੋ**	**ਨਾ**	**ਉ**	**ਪ**	**ਚਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਐ	**ਸੀ**	**ਕਲਾ**	**ਨ**	**ਖੇ**	**ਡੀ**	**s**	**ਐ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਤ	**ਦਰ**	**ਗਹ**	**ਗਇਆ**	**ਹਾ**	**ਰੀ**	**s**	**ਐ**
ਰੇਰੇ	ਮਮ	ਪਪ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਪੜਿ	**ਆ**	**ਅ**	**ਤੈ**	**ਓ**	**ਮੀ**	**s**	**ਆ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਵੀਚਾ	**ਰੁ**	**ਅ**	**ਗੈ**	**ਵੀ**	**ਚਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਮੁ	**ਹਿ**	**ਚ**	**ਲੈ**	**ਸੁ**	**ਅਗੈ**	**ਮਾਰੀ**	**ਐ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਮੁ	**ਹਿ**	**ਚ**	**ਲੈ**	**ਸੁ**	**ਅਗੈ**	**ਮਾਰੀ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਐ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥

ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੫੦)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਮਸਤਕਿ = ਮੱਥੇ ਉਤੇ। **ਧੁਰਿ** = ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਤੋਂ। **ਅਗਿਆਨੁ** = ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਵਲੋਂ ਬੇ-ਸਮਝੀ। **ਅੰਧੇਰਾ** = ਹਨੇਰਾ। **ਘਟਿ** = ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। **ਬਲਿਆ** = ਚਮਕ ਪਿਆ। **ਲਧਾ** = ਲੱਭ ਪਿਆ। **ਪਦਾਰਥੋ** = ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼। **ਬਹੁੜਿ** = ਮੁੜ। **ਚਲਿਆ** = ਗਵਾਚਿਆ। **ਆਰਾਧਿ** = ਸਿਮਰ ਕੇ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿਨ	**ਮਸ**	**ਤਕਿ**	**ਧੁ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**ਲਿ**	**ਖਿ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਤਿਨਾ	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰੁ**	**ਮਿ**	**ਲਿ**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਅ	**ਗਿਆ**	**ਨੁ**	**ਅੰ**	**ਧੇ**	**ਰਾ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕ	**ਟਿ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗੁਰ	**ਗਿਆ**	**ਨੁ**	**ਘ**	**s**	**ਟਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਬ	**ਲਿ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਹਰਿ	**ਲ**	**ਧਾ**	**ਰ**	**ਤ**	**ਨੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਪ	**ਦਾ**	**s**	**ਰ**	**s**	**ਥੋ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਫਿਰਿ	**ਬਹੁ**	**ੜਿ**	**ਨ**	**s**	**ਚ**	**ਲਿ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਜਨ	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਨਾ**	**s**	**ਮੁ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਆ	**ਰਾ**	**s**	**ਧਿ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਆ	**ਰਾ**	**ਧਿ**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਮਿ	**ਲਿ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੦)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਮੇਰੁ = ਜਿਵੇਂ 'ਮੇਰੂ' ਪਰਬਤ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਹਿ (ਤਾਰੇ) ਭੌਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ 'ਦੀਪਾਂ' ਦਾ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸੋਨਾ ਤੇ ਹੀਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਮਾਲਾ ਦੇ ੧੦੮ ਮਣਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿਰਤਾਜ ਮਣਕਾ 'ਮੇਰੂ' ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਰੋਮਣ ਮੋਤੀ 'ਮੇਰੂ' ਅਖਵਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੀਆਂ ਬੇਅੰਤ ਜੂਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਜੂਨ ਮਨੁੱਖਾ-ਜੂਨ 'ਮੇਰੂ' ਅਖਵਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾ-ਸਰੀਰ ਬਾਕੀ ਸਭਜੂਨੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿਚੋਂ 'ਮੇਰੂ' ਹੈ। ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ = (ਸਰੀਰਾਂ ਵਿਚੋਂ) ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਦਾ, (ਸਾਰੀਆਂ ਜੂਨੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿਚੋਂ) ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਦਾ, ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਸਰੀਰ ਦਾ, ਭਾਵ, ਮਨੁੱਖਾ-ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ। **ਰਥੁ** = ਕਾਠ ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖਾ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਥ ਨਾਲ ਉਪਮਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਭਾਵ, ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਥ ਸਮਝੋ ਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਰਥ ਦਾ ਰਥਵਾਹੀ ਜਾਣੋ। **ਰਥਵਾਹੁ** = ਰਥ ਨੂੰ ਚਲਾਣ ਵਾਲਾ। **ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ** = ਹਰੇਕ ਜੁਗ ਵਿਚ। **ਜੁਗੁ** = ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਇਕ ਉਮਰ ਨੂੰ 'ਜੁਗ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੁਗ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਚਾਰ ਹਨ: ਸਤਜੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦੁਆਪਰ ਤੇ ਕਲਜੁਗ। ਹਰੇਕ ਜੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਤਰਤੀਬ = ਵਾਰ ਘਟਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਖ਼ਿਆਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਬਲ ਤੇ ਆਚਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੁਗਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਭੀ ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਘਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। **ਵਟਾਈਅਹਿ** = ਵਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। **ਗਿਆਨੀ** = ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ। **ਤਾਹਿ** = ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ। **ਸਤਜੁਗਿ** = ਸਤਜੁਗ ਵਿਚ। **ਤ੍ਰੇਤੈ** = ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਵਿਚ। **ਸਤੁ** = ਉੱਚਾ ਆਚਰਨ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੭੦)

1	2	3	4	5	6	7
x			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਮਪ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**ਮੇ**	**ਰੁ**	**ਸਰੀ**	**ਰ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕਾ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ
ਇਕੁ	**ਰ**	**ਥੁ**	**ਇ**	**s**	**ਕੁ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰ	**s**	**ਥ**	**ਵਾ**	**s**	**ਹੁ**	**s**
ਮਪ	ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਜੁਗੁ	**ਜੁ**	**ਗੁ**	**ਫੇ**	**s**	**s**	**ਰਿ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਵ	**ਟਾ**	**ਈ**	**ਅ**	**s**	**ਹਿ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ
ਗਿ	**ਆ**	**ਨੀ**	**ਬੁ**	**ਝ**	**ਹਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਤਾ	**s**	**s**	**ਹਿ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਸਤ	**ਜੁ**	**ਗਿ**	**ਰ**	**ਥੁ**	**ਸੰਤੋ**	**ਖੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕਾ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ
ਧ	**ਰ**	**ਮੁ**	**ਅ**	**s**	**ਗੈ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਰ	**s**	**ਥ**	**ਵਾ**	**s**	**ਹੁ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਤ੍ਰੇ	**s**	**ਤੈ**	**ਰ**	**ਥੁ**	**ਜ**	**ਤੈ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕਾ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਜੋ	**s**	**ਰੁ**	**ਅ**	**s**	**ਗੈ**	**s**
ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਰ	**s**	**ਥ**	**ਵਾ**	**s**	**ਹੁ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੦)

ਪਦ ਅਰਥ: ਸਾਮ = ਤੀਜਾ ਵੇਦ; ਪਹਿਲੇ ਦੋ 'ਰਿਗ' ਅਤੇ 'ਯਜੁਰ' ਹਨ । **ਰਾਮ ਨਾਮੁ** = (ਸ੍ਰੀ) ਰਾਮ (ਜੀ) ਦਾ ਨਾਮ। **ਦੇਵਾ ਮਹਿ** = ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਿਚ। **ਸੂਰੁ** = ਸੂਰਜ। **ਨਾਇ ਲਇਐ** = ਜੇ ਨਾਮ ਜਪੀਏ। **ਪਰਾਛਤ** = ਪਾਪ। **ਜੋਰਿ** = ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ, ਧੱਕੇ ਨਾਲ। **ਜਾਦਮੁ** = 'ਜਦੁ' ਕੁਲ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। **ਪਾਰਜਾਤੁ** = ਇੰਦਰ ਦੇ ਬਾਗ਼ 'ਨੰਦਨ' ਵਿਚ ਪੰਜ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਰੁੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਉਂ 'ਪਾਰਜਾਤ' ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਰਲ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਰਿੜਕਿਆ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਚੌਦਾਂ ਰਤਨ ਨਿਕਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ 'ਪਾਰਜਾਤ' ਰੁੱਖ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਰੁੱਖ ਉਸ ਬਾਗ਼ ਵਿਚੋਂ ਪੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿਆਰੀ 'ਸਤਜਭਾਮਾ' ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿਚ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ 'ਸਤਜਭਾਮਾ' ਰਾਜਾ ਸ਼ਤ੍ਰਾਜਿਤ ਦੀ ਧੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ। ਇੰਦਰ ਦੇ ਬਾਗ਼ 'ਨੰਦਨ' ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਧੀਆ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਪੰਜੇ ਰੁੱਖ ਇਹ ਹਨ: ਮੰਦਾਰ, ਪਾਰਜਾਤ, ਸੰਤਾਨ, ਕਲਪ-ਰੁੱਖ ਤੇ ਹਰੀ ਚੰਦਨ। **ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ** = ਇਕ ਗੋਪੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਧਾ ਦੀ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਸੀ, ਰਾਧਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਖਭਾਨ ਦੇ ਜੇਠੇ ਭਰਾ ਚੰਦ੍ਰਭਾਨ ਦੀ ਇਹ ਲੜਕੀ ਸੀ। ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ ਗੋਵਰਧਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਰਲਾ ਨਾਮਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। **ਗੋਪੀ** = 'ਸਤਜਭਾਮਾ' ਗੋਪੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ। **ਕਲਿ ਮਹਿ** = ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ। **ਅਲਹੁ** = ਅੱਲਾ, ਰੱਬ। **ਅਮਲੁ** = ਹੁਕਮੁ, ਰਾਜ। **ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ** = ਤੁਰਕਾਂ ਪਠਾਣਾਂ ਨੇ। **ਪੜਹਿ** = (ਜੋ) ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। **ਗੁਣਹਿ** = ਜੋ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ। **ਤਿਨ੍ ਵੀਚਾਰ** = ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ। **ਚਾਰ** = ਸੁੰਦਰ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੦)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
x		**0**		**2**		**0**		**3**		**4**	
ਸਥਾਈ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਾ	**s**	**ਮ**	**ਕ**	**ਹੈ**	**s**	**ਸੇ ਤੰ**	**ਬ**	**ਰੁ**	**ਸੁ**	**ਆ**	**ਮੀ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਸ	**ਚ**	**ਮ**	**ਹਿ**	**ਆ**	**ਛੈ**	**ਸਾ**	**ਚਿ**	**ਰ**	**s**	**ਹੇ**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸ	**s**	**ਭੁ**	**ਕੋ**	**s**	**s**	**ਸ**	**s**	**ਚਿ**	**ਸ**	**ਮਾ**	**ਵੈ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਿ	**s**	**ਗੁ**	**ਕ**	**ਹੈ**	**s**	**ਰ**	**ਹਿ**	**ਆ**	**ਭਰ**	**ਪੂ**	**ਰਿ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਰਾ	**ਮ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**	**ਦੇ**	**ਵਾ**	**ਮ**	**s**	**ਹਿ**	**ਸੂ**	**s**	**ਰੁ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਨਾ	**s**	**ਇ**	**ਲ**	**ਇ**	**ਐ**	**ਪਰਾ**	**ਛ**	**ਤ**	**ਜਾ**	**s**	**ਹਿ**
ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**s**	**ਤ**	**ਉ**	**ਮੋ**	**ਖੰ**	**ਤ**	**ਰੁ**	**ਪਾ**	**ਹਿ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

(ਅੰਗ ੪੭੦)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਵਿਟਹੁ = ਤੋਂ। **ਜਿਤ ਮਿਲਿਐ** = ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਕਰ ਕੇ। **ਜਿਨਿ** = ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਨੇ। **ਜਗਤ ਨਿਹਾਲਿਆ** = ਜਗਤ ਨੂੰ, ਭਾਵ, ਜਗਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। **ਦੂਜੈ** = ਦੂਜੇ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚ। **ਵਣਜਾਰਿਆ** = ਵਣਜਾਰੇ, ਵਣਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਗਤ ਵਿਚ ਵਣਜ ਕਰਨ ਆਏ ਹੋਏ ਜੀਵ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੦)

1	2	3	4	1	2	3	4
x		0		x		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਸਤਿ	**ਗੁਰ**	**ਵਿਟ**	**ਹੁ**	**ਵਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਤੁ	**ਮਿਲਿ**	**ਐ**	**ਖਸਮੁ**	**ਸ**	**ਮਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਨਿ ਕਰਿ	**ਉਪਦੇਸੁ**	**ਗਿਆਨ**	**ਅੰਜਨੁ**	**ਦੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਇਨ੍ਹੀ	**ਨੇਤ੍ਰੀ**	**ਜਗ**	**ਤੁ**	**ਨਿ**	**ਹਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਖਸ	**ਮੁ**	**ਛੋਡਿ**	**ਦੂਜੈ**	**ਲ**	**s**	**ਗੇ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਡੁ	**ਬੇ**	**ਸੇ**	**s**	**ਵਣ**	**ਜਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**
ਰੇਰੇ	ਮਮ	ਪਪ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਸਤਿਗੁਰੂ	**ਹੈ**	**s**	**s**	**ਬੋ**	**ਹਿ**	**ਥਾ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਵਿ	**ਰ**	**ਲੈ**	**ਕਿਨੈ**	**ਵੀ**	**ਚਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਕਰਿ	**ਕਿਰ**	**ਪਾ**	**s**	**ਪਾ**	**ਰਿ**	**ਉਤਾ**	**ਰਿਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਕਰਿ	**ਕਿਰ**	**ਪਾ**	**s**	**ਪਾ**	**ਰਿ**	**ਉਤਾ**	**ਰਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥

ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੫੦)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਐਸਾ = ਅਜੇਹਾ ਕੀਮਤੀ। **ਸੇ** = ਉਹ ਬੰਦੇ। **ਕਾਹੇ** = ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ? **ਜਗਿ** = ਜਗਤ ਵਿਚ। **ਦੁਲੰਭੁ** = ਦੁਰਲੱਭ, ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ। **ਬਿਰਥਾ** = ਅਜਾਈਂ। **ਸਭ** = ਸਾਰਾ। **ਹੁਣਿ** = ਇਸ ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਵਿਚ। **ਵਤੈ** = ਵੱਤਰ ਦੇ ਵੇਲੇ। **ਅਗੈ** = ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ, ਸਮਾ ਲੰਘ ਜਾਣ ਤੇ। **ਕਿਆ ਖਾਏ** = ਕੀਹ ਖਾਏਗਾ? **ਮਨਮੁਖ** = ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ। **ਹਰਿ ਭਾਇ** = ਹਰੀ ਨੂੰ (ਇਹੀ) ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿਨੀ	**ਐ**	**ਸਾ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਨ	**s**	**s**	**ਚੇ**	**ਤਿ**	**ਓ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸੇ	**ਕਾ**	**ਹੇ**	**ਜ**	**ਗਿ**	**ਆ**	**ਏ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਇਹੁ	**ਮਾਣ**	**ਸ**	**ਜ**	**ਨ**	**ਮੁ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਦੁ	**ਲੰ**	**ਭੁ**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨਾਮ	**ਬਿ**	**ਨਾ**	**ਬਿ**	**ਰ**	**ਥਾ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	**s**	**ਭੁ**	**ਜਾ**	**s**	**ਏ**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਹੁਣਿ	**ਵ**	**ਤੈ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਨ	**s**	**s**	**ਬੀ**	**ਜਿ**	**ਓ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਅ	**s**	**ਗੈ**	**ਭੁ**	**s**	**ਖਾ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕਿ	**s**	**ਆ**	**ਖਾ**	**s**	**ਏ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਮਨ	**ਮੁ**	**ਖਾ**	**ਨੋ**	**s**	**ਫਿ**	**ਰਿ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	**ਨ**	**ਮੁ**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਨਾਮ	**ਨ**	**ਕ**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਭਾ	**s**	**s**	**ਏ**	**s**	**s**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੦)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸਰਾਇਰਾ = ਸਿੱਧਾ। **ਦੀਰਘ** = ਲੰਮਾ। **ਮੁਚੁ** = ਵੱਡਾ, ਮੋਟਾ। **ਕਿਤੁ** = ਕਿਉਂ। **ਪਤ** = ਪੱਤਰ । **ਮਿਠਤੁ** = ਮਿਠਾਸ। **ਨੀਵੀ** = ਨੀਵੇਂ ਰਹਿਣ ਵਿਚ। **ਤਤੁ** = ਸਾਰ। **ਆਪ ਕਉ** = ਆਪਣੇ ਮਤਲਬ ਵਾਸਤੇ, ਆਪਣੇ ਲਈ। **ਗਉਰਾ** = ਭਾਰਾ। **ਹੰਤਾ** = ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ। **ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਐ** = ਜੇ ਨਿਰਾ ਸਿਰ ਨਿਵਾਇਆ ਜਾਏ। **ਕੁਸੁਧੇ** = ਖੋਟੇ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੦)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਿੰ	**ਮ**	**ਲ**	**ਰੁ**	**s**	**ਖੁ**	**ਸ**	**ਰਾ**	**ਇ**	**s**	**ਰਾ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਅ	**s**	**ਤਿ**	**ਦੀ**	**ਰ**	**ਘ**	**ਅ**	**ਤਿ**	**ਮੁ**	**s**	**ਚੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਓ	**ਇ**	**ਜਿ**	**s**	**ਆਵ**	**ਹਿ**	**ਆ**	**s**	**ਸ**	**ਕ**	**ਰਿ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਜਾ	**s**	**ਹਿ**	**ਨਿ**	**ਰਾ**	**ਸੇ**	**ਕਿ**	**s**	**s**	**s**	**ਤੁ**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਮ	ਮ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਫ	**ਲ**	**ਫਿ**	**ਕੇ**	**ਫੁ**	**ਲ**	**ਬ**	**ਕ**	**ਬ**	**s**	**ਕੇ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੰ	**s**	**ਮਿ**	**ਨ**	**ਆਵ**	**ਹਿ**	**ਪ**	**s**	**s**	**s**	**ਤ**	**s**
ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਮਿ	**ਠ**	**ਤੁ**	**ਨੀ**	**s**	**ਵੀ**	**ਨਾ**	**s**	**ਨ**	**s**	**ਕਾ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਗੁ	**ਣ**	**ਚੰਗਿ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਆ**	**ਤ**	**s**	**ਤੁ**	**s**	**s**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਹਚਉ ਕਰਮੰ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੦)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਪੁਸਤਕ = (ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿਕ ਧਰਮ) ਪੁਸਤਕਾਂ। **ਬਾਦੰ** = ਚਰਚਾ। **ਸਿਲ** = ਪੱਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ। **ਬਗੁਲ** = ਬਗਲਿਆਂ ਵਾਂਗ। **ਬਿਭੂਖਣ** = ਗਹਿਣੇ। **ਸਾਰੰ** = ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ, ਸੋਹਣੇ। **ਤ੍ਰੈਪਾਲ** = ਤਿੰਨ ਪਾਲਾਂ ਵਾਲੀ, ਤਿੰਨ ਪਦਾ ਵਾਲੀ ਤ੍ਰਿਪਦਾ। **ਲਿਲਾਟੰ** = ਮੱਥੇ ਉਤੇ । **ਕਪਾਟੰ** = ਸਿਰ ਉੱਤੇ। **ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ** = ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਕੰਮ, ਰੱਬ ਦੀ (ਬੰਦਗੀ) ਦੇ ਕੰਮ। **ਫੋਕਟ** = ਫੋਕੇ, ਵਿਅਰਥ। **ਨਿਸਚਉ** = ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਕੇ, ਯਕੀਨਨ, ਜ਼ਰੂਰ। **ਨਿਹਚਉ** = ਸ਼ਰਧਾ ਧਾਰ ਕੇ। **ਵਾਟ** = ਰਸਤਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੦)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਪ	**s**	**ੜਿ**	**ਪੁਸ**	**ਤ**	**ਕ**	**ਸੰ**	**ਧਿਆ**	**ਬਾ**	**s**	**ਦੰ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਿ	**s**	**ਲ**	**ਪੂ**	**ਜ**	**ਸਿ**	**ਬ**	**ਗੁ**	**ਲ**	**ਸ**	**ਮਾ**	**ਧੰ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਮੁ	**s**	**ਖਿ**	**ਝੂ**	**s**	**ਠ**	**ਬਿਭੂ**	**ਖ**	**ਣ**	**ਸਾ**	**s**	**ਰੰ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਤ੍ਰੈ	**ਪਾ**	**ਲ**	**ਤਿ**	**ਹਾ**	**ਲ**	**ਬਿ**	**s**	**ਚਾ**	**s**	**ਰੰ**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗ	**s**	**ਲਿ**	**ਮਾ**	**s**	**ਲਾ**	**ਤਿ**	**ਲ**	**ਕੁ**	**ਲਿ**	**ਲਾ**	**ਟੰ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੁ	**s**	**ਇ**	**ਧੋ**	**s**	**ਤੀ**	**ਬ**	**ਸ**	**ਤ੍ਰ**	**ਕ**	**ਪਾ**	**ਟੰ**
ਮ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜੇ	**s**	**s**	**ਜਾ**	**ਣ**	**ਸਿ**	**ਬ੍ਰ**	**ਹ**	**ਮੰ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਮੰ**
ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਸ	**s**	**ਭਿ**	**ਫੋ**	**ਕ**	**ਟ**	**ਨਿਸ**	**ਚ**	**ਉ**	**ਕ**	**ਰ**	**ਮੰ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਕ	**s**	**ਹੁ**	**ਨਾ**	**ਨ**	**ਕ**	**ਨਿਹ**	**ਚ**	**ਉ**	**ਧਿ**	**ਆ**	**ਵੈ**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਵਿ	**ਣੁ**	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰ**	**ਵਾਟ**	**ਨ**	**ਪਾ**	**s**	**ਵੈ**	**s**	**s**	**s**

ਪਉੜੀ ॥

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

(ਅੰਗ ੪੭੦-੪੭੧)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕਪੜੁ = ਜਿੰਦ ਦਾ ਕੱਪੜਾ, ਸਰੀਰ। **ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ** = ਭੀੜੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਦੀ। **ਅਗੈ** = ਭਾਵ, ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ, ਇਹ ਦਿੱਸਦਾ ਜਗਤ ਛੱਡ ਕੇ। **ਨੰਗਾ** = ਨੰਗਾ ਕਰ ਕੇ, ਪਾਜ ਉਘੇੜ ਕੇ, ਨਸ਼ਰ ਕਰ ਕੇ। **ਦੋਜਕਿ** = ਦੋਜ਼ਕ ਵਿਚ। **ਚਾਲਿਆ** = ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। **ਤਾ** = ਤਦੋਂ, ਉਸ ਵੇਲੇ। **ਖਰਾ** = ਬਹੁਤ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੦-੪੭੧)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਨ਼ੀਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਕਪ	**ੜੁ**	**ਰੂ**	**ਪ**	**ਸੁ**	**ਹਾ**	**ਵ**	**ਣਾ**
ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਨ਼ੀਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਛਡਿ	**ਦੁਨੀ**	**ਆ**	**ਅੰਦਰਿ**	**ਜਾ**	**ਵ**	**ਣਾ**	**ऽ**
ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਨ਼ੀਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਮੰ	**ਦਾ**	**ਚੰ**	**ਗਾ**	**ਆ**	**ਪ**	**ਣਾ**	**ऽ**
ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਨ਼ੀਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਆਪੇ	**ਹੀ**	**ਕੀ**	**ਤਾ**	**ਪਾ**	**ਵ**	**ਣਾ**	**ऽ**
ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਨ਼ੀਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਹੁਕ	**ਮ**	**ਕੀਏ**	**ਮਨਿ**	**ਭਾ**	**ਵ**	**ਦੇ**	**ऽ**
ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਨ਼ੀਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਰਾਹਿ	**ਭੀੜੈ**	**ਅ**	**ਗੈ**	**ਜਾ**	**ਵ**	**ਣਾ**	**ऽ**
ਰ਼ੇਂਰ਼ੇਂ	ਰ਼ੇਂਰ਼ੇਂ	ਰ਼ੇਂਰ਼ੇਂ	ਰ਼ੇਂਰ਼ੇਂ	ਰ਼ੇਂਗ਼ਂ	ਗ਼ਂਗ਼ਂ	ਗ਼ਂਗ਼ਂ	ਗ਼ਂਗ਼ਂ
ਨੰ	**ਗਾ**	**ਦੋਜ**	**ਕਿ**	**ਚਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**	**ऽ**
ਰ਼ੇਂਰ਼ੇਂ	ਰ਼ੇਂਰ਼ੇਂ	ਰ਼ੇਂਰ਼ੇਂ	ਧਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਤਾ	**ਦਿਸੈ**	**ਖ**	**ਰਾ**	**ਡ**	**ਰਾ**	**ਵ**	**ਣਾ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਕਰਿ	**ਅ**	**ਉਗ**	**ਣ**	**ਪ**	**ਛੋਤਾ**	**ਵ**	**ਣਾ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ	ਸ਼ਂਸ਼ਂ
ਕਰਿ	**ਅ**	**ਉਗ**	**ਣ**	**ਪ**	**ਛੋਤਾ**	**ਵ**	**ऽ**
ਸ਼ਂ	ਸ਼ਂ	ਸ਼ਂ	ਸ਼ਂ	ਸ਼ਂ	ਸ਼ਂ	ਸ਼ਂ	ਸ਼ਂ
ਣਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥

ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੫੦)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਸਭੁ ਕੋ = ਹਰੇਕ ਜੀਵ। **ਸਭਿ** = ਸਾਰੇ। **ਹਾਥਿ = ਹੱਥ ਵਿਚ। ਚਲਹਿ = ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰੇ = ਹੇ ਪਿਆਰੇ!** **ਤੁਧੁ = ਤੈਨੂੰ। ਮਨਿ = ਮਨ ਵਿਚ। ਭਾਏ** = ਚੰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। **ਨਾਮਿ** = ਨਾਮ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਤਰਾਏ** = ਪਾਰ ਲੰਘਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਤੂੰ	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਤੇ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਸ	**ऽ**	**ਭੁ**	**ਕੋ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸਭਿ	**ਤੁ**	**ਧੁ**	**ਉ**	**ਪਾ**	**ਏ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**ऽ**	**ਮ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ਜੇ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕਿਛੁ	**ਹਾ**	**ਥਿ**	**ਕਿ**	**ਸੈ**	**ਦੈ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕਿ	**ऽ**	**ਛੁ**	**ਨਾ**	**ऽ**	**ਹੀ**	**ऽ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	**ऽ**	**ਭਿ**	**ਚ**	**ਲ**	**ਹਿ**	**ऽ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਚ	**ऽ**	**ਲਾ**	**ਏ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਜਿਨ੍	**ਤੂੰ**	**ऽ**	**ਮੇਲ**	**ਹਿ**	**ਪਿਆ**	**ਰੇ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਸੇ	**ਤੁ**	**ਧੁ**	**ਮਿ**	**ਲ**	**ਹਿ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਜੋ	**ऽ**	**ऽ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਮ**	**ਨਿ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਭਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ਏ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਜਨ	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਸ**	**ਤਿ**	**ਗੁ**	**ਰੁ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਭੇ	**ऽ**	**ਟਿ**	**ਆ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਹ	**ऽ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ऽ**	**ਮਿ**	**ऽ**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ

ਤ	s	ਰਾ	ਏ	s	s	s

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੧)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਦਇਆ = ਪਿਆਰ, ਤਰਸ। **ਜਤੁ** = (ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ) ਵੱਸ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ। **ਗੰਢੀ** = ਗੰਢਾਂ (ਗੰਢਿ ਇਕ-ਵਚਨ ਸ਼ਨਿਗੁਲਓਰ) ਤੋਂ ਗੰਢੀ ਬਹੁ-ਵਚਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਲਹਰਿ' ਇਕ-ਵਚਨ ਤੋਂ 'ਲਹਰੀ' ਬਹੁ-ਵਚਨ ਹੈ। **ਸਤੁ** = ਸੁੱਚਾ ਆਚਰਨ। **ਜੀਅ ਕਾ** = ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ। **ਹਈ** = ਜੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ। **ਤ** = ਤਾਂ। **ਨ ਜਾਇ** = ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਨੇਊ ਗੁਆਚਦਾ ਹੈ। **ਚਲੇ ਪਾਇ** = ਪਾ ਚੱਲੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। **ਚਉਕੜਿ** = ਚਾਰ ਕੌਡੀਆਂ ਤੋਂ। **ਅਣਾਇਆ** = ਮੰਗਵਾਇਆ। **ਸਿਖਾ** = ਸਿਖਿਆ, ਉਪਦੇਸ਼। **ਚੜਾਈਆ** = ਦਿੱਤੀ, ਚਾੜ੍ਹੀ। **ਥਿਆ** = ਹੋ ਗਿਆ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੭੧)

1 ×	2	3	4 0	5	6
ਸਥਾਈ					
ਗ	ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਸ	ਸ
ਦ	**ਇ**	**ਆ**	**ਕ**	**ਪਾ**	**ਹ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ
ਸੰ	**ਤੋ**	**ਖੁ**	**ਸੂ**	**s**	**ਤੁ**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਜ	**s**	**ਤੁ**	**ਗੰ**	**s**	**ਢੀ**
ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਸ	**s**	**ਤੁ**	**ਵ**	**s**	**ਟੁ**
ਗ	ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਸ	ਸ
ਏ	**s**	**ਹੁ**	**ਜ**	**ਨੇ**	**ਊ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ
ਜੀ	**s**	**ਅ**	**ਕਾ**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਹ	**s**	**ਈ**	**ਤ**	**s**	**s**
ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਪਾ	**s**	**ਡੇ**	**ਘ**	**s**	**ਤੁ**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਪ
ਨਾ	**ਏ**	**ਹੁ**	**ਤੁ**	**s**	**ਟੈ**
ਮ	ਮ	ਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਨ	**ਮ**	**ਲੁ**	**ਲ**	**s**	**ਗੈ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਨਾ	**ਏ**	**ਹੁ**	**ਜ**	**s**	**ਲੈ**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਨ	**s**	**s**	**ਜਾ**	**s**	**ਇ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਧੰ	**ਨੁ**	**ਸੁ**	**ਮਾ**	**ਣ**	**ਸ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਨਾ	**s**	**s**	**ਨ**	**ਕਾ**	**s**
ਧ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਜੋ	**ਗ**	**ਲਿ**	**ਚ**	**s**	**ਲੇ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ

ਪਾ	s	s	ਇ	s	s

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਣ੍ਹ ਵਟੇ ਆਇ ॥

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੧)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕੂੜੀਆ = ਝੂਠ। **ਪਹਿਨਾਮੀਆ** = ਪਹਿਨਾਮੀਆਂ, ਅਮਾਨਤ ਵਿਚ ਖ਼ਿਆਨਤ ਕਰਨੀ। **ਜੀਅ ਨਾਲਿ** = ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਲੁਕ ਲੁਕ ਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਲੁਕਾ ਕੇ, ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ। **ਤਗੁ** = ਤਾਗਾ। **ਵਟੇ ਆਇ** = ਆ ਕੇ ਵੱਟ ਦੇਂਦਾ ਹੈ (ਤੇ ਜਨੇਊ ਬਣਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ) । **ਕੁਹਿ** = ਵੱਢ ਕੇ। **ਰਿੰਨ੍ਹਿ** = ਰਿੰਨ੍ਹ ਕੇ। **ਸਭੁ ਕੋ** = ਹਰੇਕ ਜੀਵ, (ਪਰਵਾਰ ਦਾ) ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ। **ਪਾਇ** = (ਜਨੇਊ) ਪਾ ਲਿਆ। **ਤਗਿ** = ਤਗ ਵਿਚ, ਧਾਗੇ ਵਿਚ, ਜਨੇਊ ਵਿਚ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੭੧)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਗ	ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਸ	ਸ
ਲ	**ऽ**	**ਖ**	**ਚੋ**	**ਰੀ**	**ਆ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ
ਲ	**ऽ**	**ਖ**	**ਜਾ**	**ਰੀ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਲ	**ऽ**	**ਖ**	**ਕੂ**	**ੜੀ**	**ਆ**
ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਲ	**ऽ**	**ਖ**	**ਗਾ**	**ऽ**	**ਲਿ**
ਗ	ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਸ	ਸ
ਲ	**ऽ**	**ਖ**	**ਠ**	**ਗੀ**	**ਆ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ
ਪ	**ਹਿ**	**ਨਾ**	**ਮੀ**	**ऽ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਧਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਰਾ	**ऽ**	**ਤਿ**	**ਦਿ**	**ਨ**	**ਸੁ**
ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਜੀ	**ऽ**	**ਅ**	**ਨਾ**	**ऽ**	**ਲਿ**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਪ
ਤ	**ऽ**	**ਗੁ**	**ਕਪਾ**	**ਹ**	**ਹੁ**
ਮ	ਮ	ਪ	ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕ	**ਤੀ**	**ऽ**	**ਐ**	**ऽ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਬਾ	**ਮ੍**	**ਣੁ**	**ਵ**	**ऽ**	**ਟੇ**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**ऽ**	**ऽ**	**ਇ**	**ऽ**	**ऽ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਕੁ	**ऽ**	**ਹਿ**	**ਬ**	**ਕ**	**ਰਾ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਰਿੰ	**ऽ**	**ਨ੍ਹਿ**	**ਖਾ**	**ਇ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਸ	**ਭੁ**	**ਕੋ**	**ਆ**	**ऽ**	**ਖੈ**

ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਪਾ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ॥

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੭੧)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ = ਜੇ (ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ) ਨਾਉਂ ਮੰਨ ਲਈਏ, ਜੇ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰ ਲਈਏ। **ਪਤਿ** = ਇੱਜ਼ਤ, ਆਦਰ। **ਸਾਲਾਹੀ** = ਸਾਲਾਹ ਹੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਕਰਨੀ ਹੀ। **ਸਚੁ** = ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। **ਪੂਤ** = ਪਵਿੱਤਰ, ਸੁੱਚਾ (ਤਗੁ)। **ਨ ਤੂਟਸਿ** = ਨਹੀਂ ਟੁੱਟੇਗਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੧)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								–	ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
								s	**ਨਾ**	**s**	**ਇ**	**ਮੰ**	**ਨਿ**	**ਐ**	**s**
–	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ								
s	**ਪ**	**s**	**ਤਿ**	**ਊ**	**ਪ**	**ਜੈ**	**s**								
								–	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ
								s	**ਸਾ**	**ਲਾ**	**ਹੀ**	**ਸ**	**ਚੁ**	**s**	**s**
ਰੇਮ	ਪਧ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਸੂ	**s**	**s**	**s**	**ਤੁ**	**s**	**s**	**s**								
ਅੰਤਰਾ								–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								s	**ਦਰ**	**ਗ**	**ਹ**	**ਅੰ**	**ਦ**	**s**	**ਰਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ								
ਪਾ	**s**	**ਈ**	**s**	**ਐ**	**s**	**s**	**s**								
								–	ਸਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
								s	**ਤ**	**ਗੁ**	**ਨ**	**ਤੂ**	**ਟ**	**s**	**ਸਿ**
ਸਂਰੇਂ	ਗਂਰੇਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਪੂ	**s**	**s**	**s**	**ਤ**	**s**	**s**	**s**								

ਮਃ ੧ ॥

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥

ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

(ਅੰਗ ੪੭੧)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਇੰਦ੍ਰੀ = ਸਰੀਰਕ ਇੰਦਰਿਆਂ ਨੂੰ। **ਨਾਰੀ** = ਨਾੜੀਆਂ। **ਭਲਕੇ** = ਨਿੱਤ, ਹਰ ਰੋਜ਼। **ਦਾੜੀ ਥੁਕ ਪਵੈ** = ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। **ਵਤੈ** = ਭੌਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। **ਭਾੜਿ** = ਭਾੜਾ, ਮਜੂਰੀ, ਲਾਗ, ਦੱਛਣਾ। **ਕਾਗਲੁ** = ਕਾਗਦ, ਪੱਤ੍ਰੀ। **ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ** = ਇਹ ਅਚਰਜ ਕੌਤਕ। **ਸੁਜਾਣੁ** = ਸਿਆਣਾ, ਪੰਡਤ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੭੧)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਗ	ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਸ	ਸ
ਤ	**ਗੁ**	**ਨ**	**ਇੰ**	** s**	**ਦ੍ਰੀ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ
ਤ	**ਗੁ**	**ਨ**	**ਨਾ**	**ਰੀ**	**s**
ਗ	ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਸ	ਸ
ਭ	**s**	**s**	**ਲ**	**ਕੇ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਮ	ਪ	ਪ
ਥੁਕ	**ਪ**	**ਵੈ**	**ਨਿਤ**	**ਦਾ**	**ੜੀ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਧ	ਧ
ਤ	**ਗੁ**	**ਨ**	**ਪੈ**	**s**	**ਰੀ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ
ਤ	**ਗੁ**	**ਨ**	**ਹ**	**s**	**ਥੀ**
ਧ	ਧ	ਨੀ	ਨੀਧ	ਪ	ਪ
ਤ	**ਗੁ**	**ਨ**	**ਜਿ**	**ਹ**	**ਵਾ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਤ	**ਗੁ**	**ਨ**	**ਅ**	**ਖੀ**	**s**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀਧ	ਧ	ਪ
ਵੇ	**s**	**ਤ**	**ਗਾ**	**s**	**s**
ਪ	ਪ	ਪਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**ਪੇ**	**ਵ**	**ਤੈ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀਧ	ਧ	ਪ
ਵ	**s**	**ਟਿ**	**ਧਾ**	**s**	**ਗੈ**
ਪ	ਪ	ਪਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਅ	**ਵ**	**ਰਾ**	**ਘ**	**s**	**ਤੈ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ
ਲੈ	**s**	**s**	**ਭਾ**	**s**	**ੜਿ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕ	**s**	**ਰੇ**	**ਵੀ**	**ਆ**	**ਹੁ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕ	**s**	**ਢਿ**	**ਕਾ**	**ਗ**	**ਲੁ**

ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਦ	**s**	**ਸੇ**	**ਰਾ**	**s**	**ਹੁ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

(ਅੰਗ ੪੭੧)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸਾਈ ਕਾਰ = ਉਹੀ ਕੰਮ (ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ)। **ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ** = ਜੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਤੁਰੀਏ, ਜੇ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰਾਜ਼ੀ ਰਹੀਏ, ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਰਾਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ। **ਪਰਵਾਣੁ** = (ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ) ਕਬੂਲ, ਸੁਰਖ਼ਰੂ। **ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ** = ਖਸਮ ਦਾ ਘਰ, ਉਹ ਟਿਕਾਣਾ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਪਤੀ ਸਾਖਿਆਤ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। **ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ** = ਮਨ-ਭਾਉਂਦਾ, ਮਨ-ਇੱਛਤ। ਪੈਧਾ = ਸਿਰੋਪਾਉ ਲੈ ਕੇ, ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੧)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਨੀਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਸਾਹਿਬੁ	**ਹੋਇ**	**ਦਇਆਲੁ**	**ਕਿਰਪਾ**	**ਕ**	**s**	**ਰੇ**	**s**
ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਨੀਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਤਾ	**ਸਾਈ**	**ਕਾ**	**ਰ**	**ਕ**	**ਰਾ**	**ਇ**	**ਸੀ**
ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਨੀਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਸੋ	**ਸੇਵ**	**ਕੁ**	**ਸੇਵਾ**	**ਕ**	**s**	**ਰੇ**	**s**
ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਨੀਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਜਿਸ	**ਨੋ**	**ਹੁਕ**	**ਮੁ**	**ਮ**	**ਨਾ**	**ਇ**	**ਸੀ**
ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਨੀਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਹੁਕ	**ਮਿ ਮੰਨਿ**	**ਐ**	**ਹੋਵੈ**	**ਪ**	**ਰ**	**ਵਾ**	**ਣੁ**
ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਨੀਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਤਾ	**ਖਸਮੈ**	**ਕਾ**	**ਮਹਲੁ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਸੀ**	**s**
ਰੇ॑ਰੇ॑	ਰੇ॑ਰੇ॑	ਰੇ॑ਰੇ॑	ਰੇ॑ਰੇ॑	ਰੇ॑ਗ॑	ਗ॑ਗ॑	ਗ॑ਗ॑	ਗ॑ਗ॑
ਖਸ	**ਮੈ**	**ਭਾਵੈ**	**ਸੋ**	**ਕ**	**ਰੇ**	**s**	**s**
ਰੇ॑ਰੇ॑	ਰੇ॑ਰੇ॑	ਰੇ॑ਰੇ॑	ਧਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਮਨਹੁ	**ਚਿੰਦਿਆ**	**ਸੋ**	**ਫਲੁ**	**ਪਾ**	**ਇ**	**ਸੀ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤਾ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑	ਸ॑ਸ॑
ਦਰ	**ਗਹ**	**ਪੈ**	**ਧਾ**	**ਜਾ**	**ਇ**	**s**	**s**
ਸ॑	ਸ॑	ਸ॑	ਸ॑	ਸ॑	ਸ॑	ਸ॑	ਸ॑
ਸੀ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥

(ਅੰਗ ੪੫੦)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਗਾਵੈ = ਗੁਣ ਗਾਂਦਾ ਹੈ। **ਰਾਗੀ** = ਰਾਗੀਂ, ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਗਾ ਕੇ। **ਨਾਦੀ** = ਨਾਦੀਂ, ਸੰਖ ਆਦਿ ਵਜਾ ਕੇ। **ਬੇਦੀ** = ਬੇਦੀਂ, ਧਰਮ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ** = ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ। **ਭੀਜੈ** = ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ। **ਅੰਤਰਿ** = ਅੰਦਰ। **ਕਪਟੁ** = ਫ਼ਰੇਬ। **ਰੋਇ** = ਰੋ ਕੇ। **ਸਿਰਿ ਰੋਗ** = ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ। **ਹਥੁ ਦੀਜੈ** = ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ। **ਸੁਧੁ** = ਪਵਿਤ੍ਰ। **ਗੁਰਮੁਖਿ** = ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਰਨ ਪੈ ਕੇ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕੋਈ	**ਗਾ**	**ਵੈ**	**ਰਾ**	**ਗੀ**	**ਨਾ**	**ਦੀ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਬੇਦੀ	**ਬ**	**ਹੁ**	**ਭਾ**	**s**	**ਤਿ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕਰਿ	**ਨਹੀ**	**ਹਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਭੀ**	**ਜੈ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿਨਾ	**ਅੰ**	**ਤਰਿ**	**ਕ**	**ਪ**	**ਟੁ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਵਿ	**ਕਾ**	**ਰੁ**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਤਿ	**s**	**ਨਾ**	**ਰੋ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਕਿ	**s**	**ਆ**	**ਕੀ**	**s**	**ਜੈ**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਹਰਿ	**ਕਰ**	**ਤਾ**	**ਸ**	**ਭੁ**	**ਕਿ**	**ਛੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਾ	**s**	**ਣ**	**ਦਾ**	**s**	**s**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਸਿ	**s**	**ਰਿ**	**ਰੋ**	**ਗ**	**ਹ**	**ਥੁ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਦੀ	**s**	**s**	**ਜੈ**	**s**	**s**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ

ਜਿਨਾ	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਗੁ**	**ਰ**	**ਮੁ**	**ਖਿ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹਿ	**ਰ**	**ਦਾ**	**ਸੁ**	**ਧੁ**	**ਹੈ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**ਭਗ**	**ਤਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਲੀ	**s**	**s**	**ਜੈ**	**s**	**s**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੧)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕਰੁ = ਮਸੂਲ। **ਲਾਵਹੁ** = ਤੁਸੀਂ ਲਾਂਦੇ ਹਉ। **ਗੋਬਰਿ** = ਗੋਬਰ ਨਾਲ, ਗੋਹੇ ਨਾਲ ਪੋਚਾ ਫੇਰਿਆਂ। **ਤੈ** = ਅਤੇ। **ਜਪਮਾਲੀ** = ਮਾਲੀ। **ਧਾਨੁ** = ਪਦਾਰਥ, ਭੋਜਨ ਮਲੇਛਾਂ ਦਾ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ। ਖਾਈ = ਖਾਂਦਾ ਹੈ। **ਅੰਤਰਿ** = ਅੰਦਰ, ਲੁਕ ਕੇ। **ਸੰਜਮੁ** = ਰਹਿਤ, ਰਹਿਣੀ। **ਤੁਰਕਾ** = ਤੁਰਕਾਂ ਵਾਲੀ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਾਲੀ। **ਭਾਈ** = ਹੇ ਭਾਈ ! **ਛੋਡੀਲੇ** = ਛੱਡ ਦੇਹ। **ਨਾਮਿ ਲਇਐ** = ਜੇ ਨਾਮ ਲਏਂਗਾ। **ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ** = ਤਰ ਜਾਹਿੰਗਾ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੧)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਛੋ	**ਡੀ**	**ઽ**	**ਲੇ**	**ઽ**	**ઽ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪਾ	**ઽ**	**ਖੰ**	**ਡਾ**	**ઽ**	**ઽ**
ਮ	ਮ	ਮਰੇ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ
ਨਾ	**ઽ**	**ਮਿ**	**ਲ**	**ਇ**	**ਐ**
ਗ	ਗ	ਗ	ਰੇਸ	ਸ	ਸ
ਜਾ	**ઽ**	**ਹਿ**	**ਤ**	**ਰੰ**	**ਦਾ**
ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਗ	**ઽ**	**ਊ**	**ਬਿਰਾ**	**ਹਮ**	**ਣ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਕਉ	**ਕ**	**ਰੁ**	**ਲਾ**	**ਵ**	**ਹੁ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਗੋ	**ਬ**	**ਰਿ**	**ਤਰ**	**ਣੁ**	**ਨ**
ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਾ	**ઽ**	**ઽ**	**ਈ**	**ઽ**	**ઽ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਧੋ	**ઽ**	**ਤੀ**	**ਟਿ**	**ਕਾ**	**ਤੈ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਮ	ਮ
ਜਾ	**ਪ**	**ઽ**	**ਮਾ**	**ਲੀ**	**ઽ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਧਾ	**ઽ**	**ਨੁ**	**ਮ**	**ਲੇ**	**ਛਾਂ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਖਾ	**ઽ**	**ઽ**	**ਈ**	**ઽ**	**ઽ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ

ਅੰ	**ਤ**	**ਰਿ**	**ਪੂ**	**s**	**ਜਾ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ
ਪ	**ੜ**	**ਹਿ**	**ਕ**	**ਤੇ**	**ਬਾ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਸੰ	**ਜ**	**ਮੁ**	**ਤੁ**	**ਰ**	**ਕਾ**
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਭਾ	**s**	**s**	**ਈ**	**s**	**s**

ਮਃ ੧ ॥

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (ਅੰਗ ੪੭੧-੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ: ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ = ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ, ਵੱਢੀਖ਼ੋਰ। **ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ** = ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। **ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ** = (ਜੋ ਲੋਕ) ਛੁਰੀ ਚਲਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। **ਤਾਗ** = ਜੰਞ, ਜਨੇਊ। **ਤਿਨ ਘਰਿ** = ਉਹਨਾਂ (ਖੱਤ੍ਰੀਆਂ) ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ। **ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ** = ਨਾਦ ਪੂਰਦੇ ਹਨ, ਸੰਖ ਵਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ** = ਉਹਨਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭੀ। **ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ** = ਉਹੀ ਸੁਆਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, (ਭਾਵ, ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਖੱਤ੍ਰੀ ਮੁਨਸ਼ੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸੁਆਦ ਉਹਨਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ) । **ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ** = ਆਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਰੋਜ਼ੀ ਕਮਾਂਦੇ ਹਨ। **ਸਰਮ** = ਲੱਜਾ, ਹਯਾ। **ਕਖਾਈ** = ਗੇਰੀ ਰੰਗ ਵਾਲੀ। **ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ** = ਜਗਤ ਦਾ ਕਸਾਈ, ਜਗਤ ਦੇ

ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਉੱਤੇ ਵੱਸ ਲੱਗਿਆਂ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। **ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ** = ਕਬੂਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਮੁਲਾਜ਼ਮਤ ਵੇਲੇ ਨੀਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, (ਤਾਂ ਹੀ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ)। **ਲੈ** = ਲੈ ਕੇ (ਭਾਵ, ਰੋਜ਼ੀ ਉਹਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਲੇਛ ਆਖਦੇ ਹਨ)। **ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ** = ਪੁਰਾਣ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। **ਅਭਾਖਿਆ** = ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਬੋਲੀ ਦਾ, ਕਿਸੇ ਓਪਰੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਭਾਵ, ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ। **ਕੁਠਾ** = ਹਲਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। **ਖਾਣਾ** = ਖ਼ੁਰਾਕ। **ਮਤੁ ਭਿਟੈ** = ਮਤਾਂ ਭਿੱਟਿਆ ਜਾਏ। **ਫਿਟੈ** = ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਏ। **ਤਨਿ ਫਿਟੈ** = ਫਿਟੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਨਾਲ, ਗੰਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ। **ਸੁਚਿ** = ਪਵਿੱਤਰਤਾ। **ਹੋਵੈ ਤਾ** = ਤਦੋਂ ਹੁੰਦੀ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੧-੪੭੨)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਮਾ	**ਣ**	**ਸ**	**ਖਾ**	**ऽ**	**ਣੇ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਕ	**ਰ**	**ਹਿ**	**ਨਿ**	**ਵਾ**	**ਜ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਛੁ	**ऽ**	**ਰੀ**	**ਵਗਾ**	**ਇ**	**ਨਿ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਤਿਨ	**ਗ**	**ਲਿ**	**ਤਾ**	**ऽ**	**ਗ**
ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇਮ	ਮ	ਮ
ਤਿ	**ऽ**	**ਨ**	**ਘ**	**ऽ**	**ਰਿ**
ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਬ੍ਰਹ	**ਮਣ**	**ਪੂਰਹਿ**	**ਨਾ**	**ऽ**	**ਦ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਉ	**ਨ੍ਾ**	**ਭਿ**	**ਆਵ**	**ਹਿ**	**ऽ**
ਧਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਓ	**ऽ**	**ਈ**	**ਸਾ**	**ऽ**	**ਦ**
ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੀ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ਸਿ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕੂ	**ੜਾ**	**ਵਾ**	**ਪਾ**	**ਰੁ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ
ਕੂ	**ऽ**	**ੜੁ**	**ਬੋ**	**ऽ**	**ਲਿ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਕ	**ਰ**	**ਹਿ**	**ਆ**	**ਹਾ**	**ਰੁ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

(ਅੰਗ ੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ = (ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ) ਚਿੱਤ ਵਿਚ, ਧਿਆਨ ਵਿਚ। **ਸਭੁ ਕੋ** = ਹਰੇਕ ਜੀਵ। **ਵੇਖਿ** = ਵੇਖ ਕੇ, ਭਾਵ, ਗਹੁ ਨਾਲ। **ਚਲਾਇਦਾ** = ਤੋਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰੇ ਲਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। **ਵਡਹੁ ਵਡਾ** = ਵੱਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ। **ਮੇਦਨੀ** = ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਧਰਤੀ। **ਵਡ ਮੇਦਨੀ** = ਵੱਡੀ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉਸ ਦੀ। **ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ** = ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ, ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ। **ਉਪਠੀ** = ਉਲਟੀ। **ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ** = ਕੱਖੋਂ ਹੌਲੇ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕੋਈ ਉਹਨਾਂ ਵਲ ਤੱਕਦਾ ਭੀ ਨਹੀਂ। **ਦਰਿ** = (ਲੋਕਾਂ ਦੇ) ਦਰ ਉੱਤੇ। **ਮੰਗਨਿ** = (ਉਹ ਸੁਲਤਾਨ) ਮੰਗਦੇ ਹਨ। **ਭਿਖ** = ਭਿੱਖਿਆ, ਖ਼ੈਰ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੨)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਨ਼ੀਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਚਿਤੈ	**ਅੰਦ**	**ਰਿ**	**ਸਭ**	**ਕੋ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਨ਼ੀਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਵੇਖਿ	**ਨਦ**	**ਰੀ**	**ਹੇਠਿ**	**ਚ**	**ਲਾ**	**ਇ**	**ਦਾ**
ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਨ਼ੀਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਆਪੇ	**ऽ**	**ਦੇ**	**ऽ**	**ਵਡਿ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਆ**
ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਨ਼ੀਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਆਪੇ	**ਹੀ**	**ਕਰ**	**ਮ**	**ਕ**	**ਰਾ**	**ਇ**	**ਦਾ**
ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਨ਼ੀਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਵਡਹੁ	**ਵਡਾ**	**ਵਡ**	**ऽ**	**ਮੇ**	**ਦ**	**ਨੀ**	**ऽ**
ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਨ਼ੀਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਸਿਰੇ	**ਸਿਰਿ**	**ਧੰ**	**ਧੈ**	**ਲਾ**	**ਇ**	**ਦਾ**	**ऽ**
ਰੇ਼ਰੇ਼	ਰੇ਼ਰੇ਼	ਰੇ਼ਰੇ਼	ਰੇ਼ਰੇ਼	ਰੇ਼ਗ਼	ਗ਼ਗ਼	ਗ਼ਗ਼	ਗ਼ਗ਼
ਨਦ	**ਰਿ ਉਪ**	**ਠੀ**	**ਜੇ**	**ਕ**	**ऽ**	**ਰੇ**	**ऽ**
ਰੇ਼ਰੇ਼	ਰੇ਼ਰੇ਼	ਰੇ਼ਰੇ਼	ਧਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਸੁਲ	**ਤਾਨਾ**	**ਘਾ**	**ਹੁ**	**ਕ**	**ਰਾ**	**ਇ**	**ਦਾ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਦਰਿ	**ਮੰਗ**	**ਨਿ**	**ऽ**	**ਭਿਖ**	**ਨ**	**ਪਾਇ**	**ਦਾ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ	ਸ੍ਹਸ੍ਹ
ਦਰਿ	**ਮੰਗ**	**ਨਿ**	**ऽ**	**ਭਿਖ**	**ਨ**	**ਪਾਇ**	**ऽ**
ਸ੍ਹ	ਸ੍ਹ	ਸ੍ਹ	ਸ੍ਹ	ਸ੍ਹ	ਸ੍ਹ	ਸ੍ਹ	ਸ੍ਹ
ਦਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਅੰਤਰਿ = ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। **ਤੇ ਜਨ** = ਉਹ ਬੰਦੇ। **ਸੁਘੜ** = ਸੁਚੱਜੇ, ਚੰਗੀ ਮਾਨਸਕ ਘਾੜਤ ਵਾਲੇ। **ਭੁਲਿ** = ਭੁੱਲ ਕੇ। **ਚੁਕਿ** = ਉਕਾਈ ਖਾ ਕੇ। **ਭੀ** = ਫਿਰ ਭੀ। **ਖਰੇ** = ਚੰਗੇ। **ਭਾਣੇ** = ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। **ਥਾਉਂ** = ਥਾਂ, ਆਸਰਾ। **ਦੀਬਾਣੁ** = ਸਹਾਰਾ, ਫਰਿਆਦ ਦੀ ਥਾਂ। **ਤਾਣੁ** = ਤਾਕਤ, ਬਾਹੂ-ਬਲ। **ਸਤਾਣੇ** = ਤਕੜੇ, ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿ	**ਨ**	**ਅੰਤ**	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਪ੍ਰੀ**	**ਤਿ**	**ਹੈ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਤੇ	**ऽ**	**ਜ**	**ਨ**	**ਸੁਘ**	**ੜ**	**ਸਿਆ**	**ਣੇ**	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਰਾ**	**ਜੇ**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜੇ	**ऽ**	**ਬਾਹ**	**ਰਹੁ**	**ਭੁ**	**ਲਿ**	**ਚੁ**	**ਕਿ**	**ਬੋ**	**ਲ**	**ਦੇ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਭੀ	**ऽ**	**ऽ**	**ਖ**	**ऽ**	**ਰੇ**	**ਹ**	**ऽ**	**ਰਿ**	**ਭਾ**	**ऽ**	**ਣੇ**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹ	**ਰਿ**	**ਸੰ**	**ਤਾ**	**ਨੋ**	**ऽ**	**ਹੋ**	**ਰੁ**	**ਥਾ**	**ਉ**	**ਨਾ**	**ਹੀ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਹ	**ऽ**	**ਰਿ**	**ਮਾ**	**ऽ**	**ਣੂ**	**ਨਿ**	**ऽ**	**ਮਾ**	**ऽ**	**ਣੇ**	**ऽ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਲੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	**ਨ**	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**	**ਦੀਬਾ**	**ਣੂ**	**ਹੈ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**ऽ**	**ਰਿ**	**ਤਾ**	**ऽ**	**ਣੂ**	**ਸ**	**ऽ**	**ਤਾ**	**ऽ**	**ਣੇ**	**ऽ**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਮੋਹਾਕਾ = ਠੱਗ, ਚੋਰ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ 'ਕਟਕ' ਦਾ ਅਖ਼ੀਰਲਾ 'ਕ' ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ 'ਅ' ਬਣ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਰੂਪ 'ਕੜਾ' ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ 'ਮੋਸ਼ਕ' (ਸੀਬਲ) ਤੋਂ (ਥ) ਦਾ 'ਹ' ਹੋ ਕੇ 'ਮੋਹਾ' ਬਣ ਗਿਆ। ਸ਼ਬਦ 'ਮੋਹਕਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਭੈੜਾ ਜਿਹਾ ਚੋਰ, ਚੰਦਰਾ ਚੋਰ"। **ਘਰੁ ਮੁਹੈ** = (ਕਿਸੇ ਦਾ) ਘਰ ਠੱਗੇ। **ਘਰੁ ਮੁਹਿ** = (ਪਰਾਇਆ) ਘਰ ਠੱਗ ਕੇ। **ਪਿਤਰ** = ਪਿਉ ਦਾਦਾ ਆਦਿਕ ਵੱਡੇ ਜੋ ਮਰ ਚੁਕੇ ਹੋਣ। **ਵਸਤੁ** = ਚੀਜ਼। **ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ** = (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ) ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰ ਬਣਾਂਦਾ ਹੈ। **ਵਢੀਅਹਿ** = ਵੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ** = ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਹੱਥ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਅਪੜਾਣ ਲਈ ਦਲਾਲ (ਵਿਚੋਲਾ) ਬਣਦਾ ਹੈ। **ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ** = (ਪ੍ਰਭੂ) ਇਹ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ** = (ਮਨੁੱਖ) ਖੱਟਦਾ ਹੈ, ਕਮਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੱਥੋਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੨)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਜੇ	**S**	**S**	**ਮੋ**	**ਹਾ**	**ਕਾ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਘ	**S**	**ਰੁ**	**ਮੁ**	**S**	**ਹੈ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਘ	**S**	**ਰੁ**	**ਮੁ**	**S**	**ਹਿ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਪਿ	**ਤ**	**ਰੀ**	**ਦੇ**	**S**	**ਇ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਅ	**S**	**ਗੈ**	**ਵ**	**ਸ**	**ਤੁ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਸਿ	**ਵਾ**	**S**	**ਣੀ**	**S**	**ਐ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਪਿ	**ਤ**	**ਰੀ**	**ਚੋ**	**S**	**ਰ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਕ	**ਰੇ**	**S**	**ਇ**	**S**	**S**
ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ
ਵ	**ਢੀ**	**ਅਹਿ**	**ਹ**	**S**	**ਥ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਦ	**ਲਾ**	**ਲ**	**ਕੇ**	**S**	**S**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ
ਮੁ	**ਸ**	**ਫੀ**	**ਏ**	**S**	**ਹ**
ਰੇਂਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕ	**S**	**S**	**ਰੇ**	**ਇ**	**S**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ

ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**ਅ**	**ਗੈ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸੋ	**s**	**s**	**ਮਿ**	**ਲੈ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ
ਜਿ	**ਖ**	**ਟੇ**	**ਘਾ**	**s**	**ਲੇ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਦੇ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**

ਮਃ ੧ ॥

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਜੋਰੂ = ਇਸਤ੍ਰੀ। **ਸਿਰਨਾਵਣੀ** = ਨ੍ਹਾਉਣੀ, ਮਾਹਵਾਰੀ ਖ਼ੂਨ। **ਵਾਰੋ ਵਾਰ** = ਹਰ ਮਹੀਨੇ, ਸਦਾ। **ਜੂਠੇ** = ਝੂਠੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ। **ਜੂਠਾ** = ਝੂਠਾ। **ਏਹਿ** = ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ। **ਸੂਚੇ** = ਸੁੱਚੇ, ਪਵਿੱਤਰ। ਆਖੀਅਹਿ ਆਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਜਿ** = ਜੋ ਮਨੁੱਖ। **ਸੋਈ** = ਉਹੀ ਮਨੁੱਖ। **ਜਿਨ ਮਨਿ** = ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ। **ਸੋਇ** = ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੨)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਜਿ	**s**	**ਉ**	**ਜੋ**	**s**	**ਵੂ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਸਿ	**ਰ**	**ਨਾ**	**ਵ**	**ਣੀ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਆ	**s**	**ਵੈ**	**ਵਾ**	**s**	**ਰੋ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਵਾ	**s**	**s**	**ਰ**	**s**	**s**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਜੂ	**s**	**ਠੇ**	**ਜੂ**	**s**	**ਠਾ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਮੁ	**s**	**ਖਿ**	**ਵ**	**s**	**ਸੈ**
ਸ	ਸ	ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ
ਨਿਤ	**ਨਿ**	**ਤ**	**ਹੋ**	**s**	**ਇ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ
ਖੁ	**ਆ**	**s**	**ਰੁ**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਸੂ	**ਚੇ**	**s**	**ਏ**	**ਹਿ**	**ਨ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**ਖੀ**	**s**	**ਅ**	**s**	**ਹਿ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ
ਬਹ	**ਨਿ**	**ਜਿ**	**ਪਿੰ**	**ਡਾ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਧੋ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ

ਸੂ	**s**	**ਚੇ**	**ਸੇ**	**s**	**ਈ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਨਾ	**s**	**s**	**ਨ**	**ਕਾ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ
ਜਿਨ੍	**ਮ**	**ਨਿ**	**ਵ**	**ਸਿ**	**ਆ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਸੋ	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**

ਪਉੜੀ ॥

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

(ਅੰਗ ੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਤੁਰੇ = ਘੋੜੇ। **ਪਲਾਣੇ** = ਕਾਠੀਆਂ (ਸਮੇਤ) । **ਵੇਗ** = ਤ੍ਰਿਖੀ ਚਾਲ। **ਹਰ ਰੰਗੀ** = ਹਰੇਕ ਰੰਗ ਦੇ। **ਹਰਮ** = ਮਹਲ। **ਸਵਾਰਿਆ** = ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਹੋਣ। **ਮੰਡਪ** = ਮਹਲ, ਸ਼ਾਮੀਆਨੇ। **ਲਾਇ......ਪਾਸਾਰਿਆ** = ਲਾਇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ਬੈਠੇ, ਪਸਾਰੇ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣ, ਸਜਾਵਟਾਂ ਸਜਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਣ। **ਚੀਜ** = ਚੋਜ, ਕੌਤਕ, ਤਮਾਸ਼ੇ। **ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਚੀਜ** = ਮਨ-ਭਾਉਂਦੇ ਕੌਤਕ, ਮਨ-ਮੰਨੀਆਂ ਰੰਗ-ਰਲੀਆਂ। **ਫਰਮਾਇਸਿ** = ਹੁਕਮ। **ਹਾਰਿਆ** = (ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਜਨਮ) ਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। **ਜਰੁ** = ਬੁਢੇਪਾ। **ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ** = ਜੋਬਨ ਦੇ ਠੱਗੇ ਹੋਇਆਂ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੨)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤੁਰੇ	**ਪਲਾ**	**ਣੇ**	**ਪਉਣ**	**ਵੇ**	**s**	**ਗ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹਰ	**ਰੰਗੀ**	**ਹਰ**	**ਮ**	**ਸ**	**ਵਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਕੋ	**ਠੇ**	**ਮੰਡ**	**ਪ**	**ਮਾ**	**ੜੀ**	**ਆ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਲਾਇ	**ਬੈਠੇ**	**ਕ**	**ਰਿ**	**ਪਾ**	**ਸਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਚੀਜ	**ਕਰ**	**ਨਿ**	**ਮਨਿ**	**ਭਾ**	**ਵਾ**	**ਦੇ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹਰਿ	**ਬੁਝ**	**ਨਿ**	**ਨਾਹੀ**	**ਹਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ
ਕਰਿ	**ਫੁਰ**	**ਮਾਇ**	**ਸਿ**	**ਖਾ**	**ਇ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਵੇਖਿ	**ਮਹ**	**ਲਤਿ**	**ਮਰਣੁ**	**ਵਿ**	**ਸਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜ	**ਰੁ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਜੋਬ**	**ਨਿ**	**ਹਾ**	**ਰਿਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਜ	**ਰੁ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਜੋਬ**	**ਨਿ**	**ਹਾਰਿ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥

ਜਿਨ੍ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜਿਥੈ = ਜਿਸ ਥਾਂ ਤੇ। **ਜਾਇ** = ਜਾ ਕੇ। **ਸੁਹਾਵਾ** = ਸੁਹਣਾ। **ਗੁਰਸਿਖੀ** = ਗੁਰ-ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ। **ਭਾਲਿਆ** = ਲੱਭਲਿਆ। **ਧੂਰਿ** = ਧੂੜ। **ਮੁਖਿ** = ਮੂੰਹ ਉਤੇ। **ਘਾਲ** = ਮੇਹਨਤ। **ਥਾਇ ਪਈ** = (ਪ੍ਰਭੂ-ਦਰ ਤੇ) ਕਬੂਲ ਹੋ ਗਈ। **ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ** = ਪੂਜਾ ਕਰਾਂਦਾ ਹੈ। **ਕਰਾਵਾ** = ਕਰਾਈ। **ਲਾਵਾ** = ਲਾਈ। **ਧਿਆਵਾ** = ਧਿਆਇਆ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿ	**ਥੈ**	**ਜਾ**	**ਇ**	**ਬ**	**ਹੈ**	**ਮੇ**	**ਰਾ**	**ਸ**	**ਤਿ**	**ਗੁ**	**ਰੂ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੋ	**s**	**ਥਾ**	**ਨੁ**	**ਸੁ**	**ਹਾਵਾ**	**ਰਾ**	**s**	**ਮ**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਗੁ	**ਰ**	**ਸਿ**	**s**	**ਖੀਂ**	**s**	**ਸੋ**	**ਥਾ**	**ਨੁ**	**ਭਾ**	**ਲਿ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਲੈ	**s**	**s**	**ਧੂ**	**s**	**ਰਿ**	**ਮੂ**	**s**	**ਖਿ**	**ਲਾ**	**ਵਾ**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗੁ	**ਰ**	**ਸਿ**	**ਖਾ**	**ਕੀ**	**s**	**ਘਾ**	**ਲ**	**ਥਾ**	**ਇ**	**ਪ**	**ਈ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਿ	**s**	**ਨ**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**s**	**ਮੁ**	**ਧਿ**	**ਆ**	**ਵਾ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਲੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿ	**ਨ੍ਹ**	**ਨਾ**	**ਨ**	**ਕੁ**	**s**	**ਸਤਿ**	**ਗੁ**	**ਰੁ**	**ਪੂ**	**ਜਿ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਤਿ	**s**	**ਨ**	**s**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਪੂ**	**ਜ**	**ਕ**	**ਰਾ**	**ਵਾ**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸਭ ਤੈ = ਸਭ ਥਾਈਂ। **ਜੀਆ ਬਾਝੁ** = ਜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ। **ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ** = ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਣੀ, ਪਾਣੀ ਆਪ ਭੀ। **ਜਿਤੁ** = ਜਿਸ ਨਾਲ। **ਸਭੁ ਕੋਇ** = ਹਰੇਕ ਜੀਵ। **ਹਰਿਆ** = ਹਰਾ, ਜਿੰਦ ਵਾਲਾ। **ਏਵ** = ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। **ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ** = ਧੋ ਕੇ ਲਾਹ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਅੱਧਾ ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੭੨)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								–	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ
								s	ਜੇ	ਕ	ਰਿ	ਸੂ	ਤ	ਕੁ	s
–	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ								
s	ਮੰ	ਨੀ	s	ਐ	s	s	s								
								–	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
								s	ਸ	ਭ	ਤੈ	ਸੂ	ਤ	ਕੁ	s
–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ								
s	ਹੋ	s	s	ਇ	s	s	s								
								–	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
								s	ਗੋ	s	ਹੇ	ਅ	s	ਤੈ	s
–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ								
s	ਲ	ਕ	s	ਝੀ	s	s	s								
								–	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
								s	ਅੰ	ਦ	ਰਿ	ਕੀ	s	ਝਾ	s
ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਹੋ	s	s	s	ਇ	s	s	s								
ਅੰਤਰਾ								–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧਸਂ
								s	ਜੇ	s	ਤੇ	ਦਾ	s	ਣੇ	s
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ								
ਅੰ	s	ਨ	s	ਕੇ	s	s	s								
								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਜੀ	s	ਆ	s	ਬਾ	s	ਝੁ	ਨ
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ								
ਕੋ	s	s	s	ਇ	s	s	s								
								–	ਧ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਮਂ
								s	ਪ	ਹਿ	ਲਾ	ਪਾ	s	ਣੀ	s
–	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ								
s	ਜੀ	s	ਉ	ਹੈ	s	s	s								

								–	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
								ऽ	**ਜਿ**	**ऽ**	**ਤੁ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਆ**	**ऽ**
ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਸ	**ऽ**	**ऽ**	**ਭੁ**	**ਕੋ**	**ऽ**	**ਇ**	**ऽ**								

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕੂੜੁ = ਝੂਠੁ (ਬੋਲਣਾ)। **ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ** = ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪੈ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ **ਕੰਨਿ** = ਕੰਨ ਨਾਲ। **ਲਾਇਤਬਾਰੀ** = ਚੁਗ਼ਲੀ। **ਪੈ ਖਾਹਿ** = ਪਏ ਖਾਹਿ, ਪਏ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੋ ਕੇ (ਚੁਗ਼ਲੀ) ਸੁਣਦੇ ਹਨ। **ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ** = (ਵੇਖਣ ਨੂੰ) ਹੰਸਾਂ ਵਰਗੇ ਮਨੁੱਖ, ਬਾਹਰੋਂ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੇ ਮਨੁੱਖ। **ਜਮਪੁਰਿ** = ਜਮਰਾਜ ਦੀ ਪੁਰੀ ਵਿਚ, ਨਰਕ ਵਿਚ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੨)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਧ	ਧ	ਧ	ਪਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਮ	**ਨ**	**ਕਾ**	**ਸੂ**	**ਤ**	**ਕੁ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਲੋ	**s**	**ਭੁ**	**ਹੈ**	**s**	**s**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ
ਜਿ	**ਹ**	**ਵਾ**	**ਸੂ**	**ਤ**	**ਕੁ**	**s**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕੂ	**s**	**s**	**ੜੁ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਅ	**s**	**ਖੀ**	**ਸੂ**	**ਤ**	**ਕੁ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਵੇ	**ਖ**	**s**	**ਣਾ**	**s**	**s**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਪਰ	**ਤ੍ਰਿ**	**ਅ**	**ਪ**	**ਰ**	**ਧ**	**ਨ**
ਮਪ	ਧਧ	ਧ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ	ਸ
ਰੂ	**s**	**s**	**ਪੁ**	**s**	**s**	**s**

ਮਃ ੧ ॥

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੭੨)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸਭੋ = ਉੱਕਾ ਕੀ, ਨਿਰਾ ਪੁਰਾ। **ਦੂਜੈ** = ਮਾਇਆ ਵਿਚ। **ਦੂਜੈ ਜਾਇ** = ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਫਸਿਆਂ। **ਦਿਤੋਨੁ** = (ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ) ਦਿੱਤਾ ਹੈ। **ਸੰਬਾਹਿ** = ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੨)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਸ	ਸ	ਰੇਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਸ	**ऽ**	**ਭੋ**	**ਸੂ**	**ਤ**	**ਕੁ**	**ऽ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਭ	**ਰ**	**ਮੁ**	**ਹੈ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਮਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਦੂ	**ऽ**	**ਜੈ**	**ਲ**	**ऽ**	**ਗੈ**	**ऽ**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਜਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ਇ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਅੰਤਰਾ						
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜੰ	**ਮ**	**ਣੁ**	**ਮ**	**ਰੇ**	**ਣਾ**	**ऽ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਹੁ	**ਕ**	**ਮੁ**	**ਹੈ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਭਾ	**ऽ**	**ਣੈ**	**ਆ**	**ऽ**	**ਵੈ**	**ऽ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜਾ	**ऽ**	**ऽ**	**ਇ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

(ਅੰਗ ੪੭੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ = ਗੁਣ ਗਾਵੀਏ ਤੇ ਆਖੀਏ ਕਿ ਗੁਰੂ ਵੱਡਾ ਹੈ। **ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ** = ਇਸ ਗੁਰੂ ਵਿਚ। **ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ** = ਬੜੇ ਉੱਚੇ ਗੁਣ। **ਸਹਿ** = ਪਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ, ਸ਼ਹੁ ਨੇ। **ਮੇਲੇ** = ਮਿਲਾਏ ਹਨ (ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਜੋ ਮਨੁੱਖ)। **ਨਦਰੀ ਆਇਆ** = (ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ' ਦੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ) ਦਿੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਸਤਕਿ = (ਜੀਵ ਦੇ) ਮੱਥੇ ਉਤੇ। **ਵਿਚਹੁ** = ਜੀਵ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੋਂ। **ਸਹਿ ਤੁਠੈ** = ਜੇ ਸ਼ਹੁ (ਪਤੀ ਪ੍ਰਭੂ) ਤੱਠ ਪਏ। **ਨਉਨਿਧਿ** = ਨੌ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ, ਭਾਵ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥ। **ਪਾਈਆ** = (ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ) ਮਿਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੩)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਸਤਿ	**ਗੁਰੁ**	**ਵਡਾ**	**ਕਰਿ**	**ਸਾ**	**ਲਾ**	**ਹੀ**	**ਐ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਸੁ	**ਵਿਚਿ**	**ਵਡੀ**	**ਆ**	**ਵਡਿ**	**ਆ**	**ਈਆ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਸ	**s**	**s**	**ਹਿ**	**ਮੇ**	**s**	**s**	**ਲੇ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤਾ	**ਨਦ**	**s**	**ਰੀ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਾ	**s**	**ਤਿ**	**ਸੁ**	**ਭਾ**	**s**	**ਣਾ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤਾ	**s**	**ਮ**	**ਨਿ**	**ਵ**	**ਸਾ**	**ਈ**	**ਆ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਰੇ	ਪਪ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਕਰਿ	**ਹੁਕਮੁ**	**ਮਸਤੀਕ**	**ਹਥੁ**	**ਧ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਵਿਚ	**ਹੁ**	**ਮਾਰਿ**	**ਕਢੀਆ**	**ਬੁਰਿ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਆ**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਸ	**ਹਿ**	**ਤੁ**	**ਠੈ**	**ਨਉ**	**ਨਿਧਿ**	**ਪਾਈ**	**ਆ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਧਸਂ
ਸ	**ਹਿ**	**ਤੁ**	**ਠੈ**	**ਨਉ**	**ਨਿਧਿ**	**ਪਾਈ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਮਨਿ = ਮਨ ਵਿਚ। **ਹਰਿ** = ਹੇ ਹਰੀ! **ਕਰਿ ਪੂਰਾ** = ਪੂਰਨ ਜਾਣ ਕੇ, ਅਭੁੱਲ ਜਾਣ ਕੇ। **ਭੁਖ** = ਮਾਇਆ ਦੀ ਭੁੱਖ। **ਮੇਰੀ** = ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਮਤਾ। **ਜਾਇ ਲਹਿ** = ਲਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। **ਸਭ** = ਸਾਰੀ। **ਖਾਇ** = (ਆਤਮਕ ਖ਼ੁਰਾਕ) ਖਾਂਦੀ ਹੈ। **ਘਨੇਰੀ** = ਬਹੁਤ ਲੁਕਾਈ। **ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ** = ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਭਲਾ ਬੀਜ। **ਤੋਟਿ** = ਕਮੀ, ਘਾਟ। **ਕੇਰੀ** = ਦੀ। **ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ** = ਭਲੇ ਕੰਮ ਦੀ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗੁਰ	**ਸਿ**	**ਖਾ**	**ਮ**	**s**	**ਨਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਪ੍ਰੀ**	**ਤਿ**	**ਹੈ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਤੇ**	**ਰੀ**	**ਰਾ**	**ਮ**	**ਰਾ**	**ਜੇ**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਕ	**s**	**ਰਿ**	**ਸੇ**	**ਵ**	**ਹਿ**	**ਪੂ**	**ਰਾ**	**ਸ**	**ਤਿ**	**ਗੁ**	**ਰੂ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਭੁ	**s**	**ਖ**	**ਜਾ**	**s**	**ਇ**	**ਲ**	**s**	**ਹਿ**	**ਮੇ**	**s**	**ਰੀ**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗੁਰ	**ਸਿ**	**ਖਾ**	**ਕੀ**	**ਭੁ**	**ਖ**	**ਸ**	**s**	**ਭ**	**ਗ**	**s**	**ਈ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਤਿ	**ਨ**	**ਪਿ**	**ਛੈ**	**ਹੋ**	**ਰ**	**ਖਾ**	**ਇ**	**ਘ**	**ਨੇ**	**ਰੀ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਲੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	**ਨ**	**ਨਾ**	**ਨਕ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਪੂੰ**	**ਨੁ**	**ਬੀ**	**ਜਿ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ॥

ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਸੁਚੈ = ਸੁੱਚੇ ਚੌਕੇ ਵਿਚ। **ਕੋਇ... ਜਾਇ** = (ਜਿਸ ਭੋਜਨ ਨੂੰ) ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਅਜੇ ਭਿੱਟਿਆ ਨਹੀਂ। **ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ** = (ਉਹ ਭੋਜਨ) ਇਸ (ਨ੍ਹਾ-ਧੋ ਕੇ ਆਏ ਮਨੁੱਖ) ਦੇ ਅੱਗੇ (ਕਿਸੇ ਨੇ) ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। **ਜੇਵਿਆ** = ਖਾਧਾ। ਲਗਾ **ਪੜਣਿ** = ਪੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। **ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ** = ਕੁਥਾਂ, ਗੰਦੇ ਥਾਂ ਵਿਚ। **ਪਾਕੁ** = ਪਵਿੱਤਰ । **ਤਨੁ** = (ਉਹਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ) ਸਰੀਰ। **ਗਡਿਆ** = ਰਲਾਇਆ। **ਤਿਤੁ** = ਉਸ ਉੱਤੇ। **ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ** = ਜਿਸ ਮੂੰਹ ਨਾਲ। **ਰਸ ਖਾਹਿ** = ਸੁਆਦਲੇ ਪਦਾਰਥ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। **ਏਵੈ** = ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਉਪਰ-ਲਿਖੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਦਾਰਥਾਂ ਉੱਤੇ ਥੁੱਕਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ)।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੩)

1	2	3	4	5	6	7	8
×				**0**			
ਸਥਾਈ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਪਹਿ	**ਲਾ**	**ਸੁ**	**ਚਾ**	**ਆ**	**ਪਿ**	**ਹੋ**	**ਇ**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਸੁ	**ਚੈ**	**ਬੈ**	**ਠਾ**	**ਆ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਸੁ	**ਚੇ**	**ਅ**	**ਗੈ**	**ਰ**	**ਖਿ**	**ਓ**	**ਨੁ**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕੋ	**ਇ ਨ**	**ਭਿਟਿ**	**ਓ**	**ਜਾ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ
ਸੁ	**ਚਾ**	**ਹੋਇ**	**ਕੈ**	**ਜੇ**	**ਵਿ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਲ	**ਗਾ**	**ਪੜ**	**ਣਿ**	**ਸ**	**ਲੋ**	**ਕੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ
ਕੁਹ	**ਥੀ**	**ਜਾ**	**ਈ**	**ਸ**	**ਟਿ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਕਿ	**ਸੁ**	**ਏ**	**ਹੁ**	**ਲ**	**ਗਾ**	**ਦੋ**	**ਖੁ**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਃ ੧ ॥

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਭੰਡ = ਇਸਤ੍ਰੀ। **ਭੰਡਿ** = ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ। **ਜੰਮੀਐ** = ਜੰਮੀਦਾ ਹੈ, ਪੈਦਾ ਹੋਈਦਾ ਹੈ। **ਨਿੰਮੀਐ** = ਨਿੰਮੀਦਾਹੈ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। **ਮੰਗਣੁ** = ਕੁੜਮਾਈ। **ਭੰਡਹੁ** = ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਰਾਹੁ** = (ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦਾ) ਰਸਤਾ। **ਭਾਲੀਐ** = ਲੱਭੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਦੀ ਹੈ। **ਬੰਧਾਨੁ** = ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ। **ਜਿਤੁ** = ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ। **ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ** = ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ ਇਸਤ੍ਰੀ। **ਸਾਲਾਹੀਐ** = ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਕਰੀਏ। **ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ** = ਭਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਰੱਤੀਆਂ, ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਮਣੀ, ਭਾਵ, ਚੰਗੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਮੁਖ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੭੩)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਭੰ	**s**	**ਡਿ**	**ਜੰ**	**ਮੀ**	**ਐ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਭੰ	**s**	**ਡਿ**	**ਨਿੰ**	**ਮੀ**	**ਐ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ
ਭੰ	**s**	**ਡਿ**	**ਮੰ**	**ਗ**	**ਣੁ**
ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਵੀ	**s**	**s**	**ਆ**	**s**	**ਹੁ**
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਭੰ	**ਡ**	**ਹੁ**	**ਹੋ**	**s**	**ਵੈ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੋ	**s**	**s**	**ਸ**	**ਤੀ**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ
ਭੰ	**ਡ**	**ਹੁ**	**ਚ**	**ਲੈ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**s**	**ਹੁ**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਭੰ	**s**	**ਡੁ**	**ਮੁ**	**ਆ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਭੰ	**s**	**ਡੁ**	**ਭਾ**	**ਲੀ**	**ਐ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਭੰ	**s**	**ਡਿ**	**ਹੋ**	**ਵੈ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਬੰ	**s**	**s**	**ਧਾ**	**ਨੁ**	**s**

ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸੋ	**ਕਿ**	**ਉ**	**ਮੰ**	**s**	**ਦਾ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**ਖੀ**	**ਐ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜਿ	**s**	**ਤੁ**	**ਜੰ**	**ਮ**	**ਹਿ**
ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**s**	**ਜਾ**	**ਨ**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥

ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

(ਅੰਗ ੪੭੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਆਖੈ ਆਪਣਾ = (ਹਰੇਕ ਜੀਵ) ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ,' ਭਾਵ, ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮਮਤਾ ਹੈ। **ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ** = ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। **ਸੰਢੀਐ** = ਭਰੀਦਾ ਹੈ! **ਐਤੁ ਜਗਿ** = ਇਸ ਜਗਤ ਵਿਚ। **ਕਾਇਤੁ** = ਕਿਉ। **ਗਾਰਬਿ** = ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਚ। **ਹੰਢੀਐ** = ਖਪੀਏ। **ਲੁਝੀਐ** = ਝਗੜੀਏ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੩)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਸਭੁ	**ਕੋ**	**ਆ**	**ਖੈ**	**ਆ**	**ਪ**	**ਣਾ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਸੁ	**ਨਾਹੀ**	**ਸੋ**	**ਚੁਣਿ**	**ਕ**	**ਢੀ**	**ਐ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਕੀ	**ਤਾ**	**ਆ**	**ਪੋ**	**ਆ**	**ਪ**	**ਣਾ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਆਪੇ	**ਹੀ**	**ਲੇ**	**ਖਾ**	**ਸੰ**	**ਢੀ**	**ਐ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਾ	**ਰਹਣਾ**	**ਨਾਹੀ**	**ਐਤੁ**	**ਜ**	**ਗਿ**	**s**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਤਾ	**ਕਾਇਿ**	**ਤੁ ਗਾ**	**ਰਬਿ**	**ਹੰ**	**ਢੀ**	**ਐ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਰੇ	ਪਪ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਮੰਦਾ	**ਕਿਸੈ**	**ਨ**	**s**	**ਆ**	**ਖੀ**	**ਐ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਪੜਿ	**ਅਖਰੁ**	**ਏ**	**ਹੋ**	**ਬੁ**	**ਝੀ**	**ਐ**	**s**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਮੂਰ	**ਖੈ**	**ਨਾ**	**ਲਿ**	**ਨ**	**s**	**ਲੁਝੀ**	**ਐ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਧਸਂ
ਮੂਰ	**ਖੈ**	**ਨਾ**	**ਲਿ**	**ਨ**	**s**	**ਲੁਝੀ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਐ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਮਨਿ = ਮਨ ਵਿਚ। **ਵਾਧਾਈਆ** = ਖ਼ੁਸ਼ੀਆਂ, ਆਤਮਕ ਉਤਸ਼ਾਹ, ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ। **ਜਿਨ੍ਹ** = ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ। **ਗਲ** = ਗੱਲ, ਜ਼ਿਕਰ। **ਸੋ** = ਉਹ ਮਨੁੱਖ। **ਮਿਠਾ** = ਪਿਆਰਾ। **ਪੈਨਾਈਅਹਿ** = ਸਰੋਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਨਮਾਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਕਰਮ ਵਾਚ, ਅੰਨ ਪੁਰਖ, ਬਹੁ-ਵਚਨ} । **ਤੁਠਾ** = ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ। **ਨਾਨਕੁ** = ਨਾਨਕ (ਆਖਦਾ ਹੈ) । **ਵੁਠਾ** = ਆ ਵੱਸਿਆ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੦-੪੫੧)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਗੁਰ	**ਸਿ**	**ਖਾ**	**ਮ**	** s**	**ਨਿ**	**ਵਾਧਾ**	**ਈ**	**ਆ**	**ਜਿ**	**s**	**ਨ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਮੇ	**ਰਾ**	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰੂ**	**ਡਿ**	**ਠਾ**	**ਰਾ**	**s**	**ਮ**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**
ਗ	ਗ	ਗਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਕੋਈ	**ਕਰਿ**	**ਗ**	**ਲ**	**ਸੁਣਾ**	**ਵੈ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮ**	**ਕੀ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸੋ	**s**	**ਲ**	**ਗੈ**	**ਗੁ**	**ਰ**	**ਸਿ**	**ਖਾ**	**ਮ**	**ਨਿ**	**ਮਿ**	**ਠਾ**
ਅੰਤਰਾ											
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਹ	**ਰਿ**	**ਦਰ**	**ਗਹ**	**ਗੁਰ**	**ਸਿਖ**	**ਪੈ**	**ਨਾ**	**ਈ**	**ਅ**	**ਹਿ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਿ	**ਨ੍ਹਾ**	**ਮੇ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਸਤਿ**	**ਗੁ**	**ਰੁ**	**ਤੁ**	**ਠਾ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਲੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜ	**ਨ**	**ਨਾ**	**ਨ**	**ਕੁ**	**s**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਹੋਇ**	**ਆ**
ਧ	ਧ	ਧਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**ਹ**	**s**	**ਰਿ**	**ਮ**	**s**	**ਨਿ**	**ਵੂ**	**ਠਾ**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ = ਜੇ ਫਿੱਕੇ ਬਚਨ ਬੋਲੀਏ। **ਫਿਕੋ** = ਫਿੱਕਾ ਹੀ। **ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ** = ਰੁੱਖੇ ਬਚਨ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਰੁੱਖਾ ਹੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਭਾਵ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਰੁੱਖੇ ਬਚਨ ਬੋਲੇ, ਉਸ ਦੀ ਬਾਬਤ ਇਹ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰੁੱਖਾ ਹੈ। **ਫਿਕੇ** = ਰੁੱਖਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ। **ਸੋਇ** = ਸੋਭਾ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਇ। **ਪਾਣਾ** = ਜੁੱਤੀਆਂ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੩)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ														ਧਨੀ	ਪਧ
														ਨਾ	**ਨਕ**
–	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ		
s	**ਫਿ**	**ਕੈ**	**s**	**ਬੋ**	**s**	**s**	**s**	**s**	**ਲਿ**	**ਐ**	**s**	**s**	**s**		
														–	–
														s	**s**
–	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ		
s	**ਤ**	**s**	**ਨੁ**	**ਮ**	**s**	**ਨੁ**	**s**	**s**	**ਫਿ**	**s**	**ਕਾ**	**ਹੋ**	**ਇ**		
														ਧਨੀ	ਪਧ
														ਫਿ	**ਕੋ**
–	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	–	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ		
s	**ਫਿ**	**s**	**ਕਾ**	**ਸ**	**s**	**s**	**s**	**s**	**ਦੀ**	**s**	**s**	**ਐ**	**s**		
														–	–
														s	**s**
–	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀਧ	ਪ	ਪ	ਪ	–	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ		
s	**ਫਿ**	**s**	**ਕੇ**	**ਫਿ**	**s**	**ਕੀ**	**s**	**s**	**ਸੋ**	**s**	**s**	**ਇ**	**s**		
ਅੰਤਰਾ															
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਫਿ	**s**	**ਕਾ**	**s**	**ਦ**	**ਰ**	**ਗ**	**ਹ**	**ਸ**	**s**	**s**	**s**	**ਟੀ**	**s**	**ਐ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਮਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ
ਮੁ	**s**	**ਹਿ**	**s**	**ਥੁ**	**s**	**ਕਾ**	**s**	**ਫਿ**	**s**	**ਕੇ**	**s**	**ਪਾ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਫਿ	**s**	**s**	**ਕਾ**	**ਮੂ**	**s**	**ਰ**	**ਖੁ**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**	**ਖੀ**	**s**	**ਐ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਰੇਂਸਂ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ
ਪਾ	**ਣਾ**	**ਲ**	**ਹੈ**	**ਸ**	**ਜਾ**	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਮਃ ੧ ॥

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨ੍ੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਾ ਮੇਲੁ ॥

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੩)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਪੈਜ = ਪਾਜ, ਵਿਖਾਵੇ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ। **ਫੈਲੁ** = ਫੈਲਸੂਫੀ, ਦਿਖਾਵਾ। **ਤੇ** = ਉਹ ਮਨੁੱਖ। **ਸੇਤੀ** = ਨਾਲ। ਦੇਖਨ੍ੇ ਵੀਚਾਰਿ = ਰੱਬ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ (ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ)। **ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ** = ਕਿਸੇ ਦੀ। **ਨਾਹ** = ਖਸਮ (ਵੇਖੋ ਸਲੋਕੁ ੩, ਪਉੜੀ ੧)। **ਵਾਟ ਉਪਰਿ** = ਰਾਹ ਵਿਚ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ-ਰੂਪ ਰਾਹੇ ਪਏ ਹੋਏ। **ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ** = (ਨਾਮ-ਰੂਪ) ਖਾਣਾ ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। **ਦੇਇ** = (ਪ੍ਰਭੂ) ਦੇਂਦਾ ਹੈ। **ਦੀਬਾਨੁ** = ਅਦਾਲਤ। **ਕਲਮ** = ਭਾਵ, ਲੇਖਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ (ਹਰੀ ਆਪ ਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਲੇਖਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ) । **ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਾ ਮੇਲੁ** = ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ (ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ)। **ਜਿਉ ਤੇਲੁ** = ਜਿਵੇਂ ਤੇਲ ਪੀੜੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪੀੜ ਕੇ ਤੇਲ ਕੱਢੀਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ) (ਅੰਗ ੪੭੩)

1 ×	2	3	4 0	5	6
ਸਥਾਈ					
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਅੰਦ	**ਰ**	**ਹੁ**	**ਝੂ**	**s**	**ਠੈ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪੈ	**s**	**ਜ**	**ਬਾ**	**ਹ**	**ਰਿ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ
ਦੁ	**ਨੀ**	**ਆ**	**ਅੰ**	**ਦ**	**ਰਿ**
ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਫੈ	**s**	**s**	**ਲੁ**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਅਠ	**ਸ**	**ਠਿ**	**ਤੀ**	**ਰ**	**ਥ**
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ
ਜੇ	**s**	**s**	**ਨਾ**	**ਵ**	**ਹਿ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਗ
ਉ	**ਤ**	**ਰੈ**	**ਨਾ**	**s**	**ਹੀ**
ਰੇ	ਰੇ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਮੈ	**s**	**s**	**ਲੁ**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ					
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਿਨ੍	**ਪ**	**ਟੁ**	**ਅੰ**	**ਦ**	**ਰਿ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਬਾ	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਗੁ**	**ਦ**	**ੜੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਤੇ	**s**	**s**	**ਭ**	**s**	**ਲੇ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ

ਸਂ	**s**	**s**	**ਸਾ**	**ਰਿ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਤਿਨ੍	**ਨੇ**	**ਹੁ**	**ਲ**	**ਗਾ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਰ	**s**	**ਬ**	**ਸੇ**	**s**	**ਤੀ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਦੇ	**s**	**ਖ**	**ਨ੍ਹੇ**	**s**	**s**
ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਵੀ	**ਚਾ**	**s**	**ਰਿ**	**s**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਕਰਣਾ = ਸਰੀਰ, ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਕਾਰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। **ਤੈ** = (ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ!) ਤੂੰ। **ਧੁਰਿ** = ਧਰ ਕੇ, ਕੇ, (ਜਗਤ ਵਿਚ) ਰਚ ਕੇ। **ਸਾਰੀ** = ਨਰਦ, ਜੀਵ-ਰੂਪ ਨਰਦਾਂ। **ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ** = ਕੱਚੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਨਰਦਾਂ ਨੂੰ, ਚੰਗੇ ਮੰਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ। **ਜਿਸ ਕੇ** = ਜਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਆਪੇ	**ਹੀ**	**ਕਰ**	**ਣਾ**	**ਕੀ**	**ਓ**	**ऽ**	**ऽ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਕਲ	**ਆਪੇ**	**ਹੀ**	**ਤੈ**	**ਧਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**	**ऽ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਦੇਖ	**ਹਿ**	**ਕੀ**	**ਤਾ**	**ਆ**	**ਪ**	**ਣਾ**	**ऽ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਧਰਿ	**ਕਚੀ**	**ਪ**	**ਕੀ**	**ਸਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**	**ऽ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜੋ	**ਆਇ**	**ਆ**	**ਸੋ**	**ਚ**	**ਲ**	**ਸੀ**	**ऽ**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਸਭੁ	**ਕੋਈ**	**ਆ**	**ਈ**	**ਵਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**	**ऽ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਰੇ	ਪਪ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਜਿਸ	**ਕੇ**	**ਜੀਅ**	**ਪਰਾਣ**	**ਹ**	**ऽ**	**ਹਿ**	**ऽ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਕਿਉ	**ਸਾਹਿ**	**ਬ**	**ਮਨਹੁ**	**ਵਿ**	**ਸਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਆਪ	**ਣ**	**ਹ**	**ਥੀ**	**ਆਪ**	**ਣਾ**	**ऽ**	**ऽ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਧਸਂ
ਆਪੇ	**ਹੀ**	**ਕਾ**	**ਜੁ**	**ਸ**	**ਵਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ऽ	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜਿਨ੍ਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜਿਨ੍ਾ ਭੇਟਿਆ = ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਨ ਲਈ। ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ = ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ = ਉਸ (ਮਨੁੱਖ) ਦੀ। ਤ੍ਰਿਸਨਾ = ਤੇਹ। ਜੋ = ਜੇਹੜਾ ਮਨੁੱਖ। ਜੋ ਧਿਆਇਦੇ = ਜੇਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਨ ਨੇੜਿ = ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਕਰਿ = ਕਰੇ, ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮਿ = ਨਾਮ ਵਿਚ (ਜੋੜ ਕੇ)। ਤਰਾਵੈ = ਪਾਰ ਲੰਘਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੧)

1 ×	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜਿ	**ਨ੍ਹਾ**	**ਭੇਟਿ**	**ਆ**	**ਮੇ**	**ਰਾ**	**ਪੂ**	**ਰਾ**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਸ	**s**	**ਤਿ**	**s**	**ਗੁ**	**s**	**ਰੂ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਤਿ	**ਨ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**	**ਦ੍ਰਿੜਾ**	**ਵੈ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਤਿ	**ਸ**	**ਕੀ**	**s**	**ਤ੍ਰਿਸ**	**ਨਾ**	**ਭੁ**	**ਖ**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਸ	**s**	**ਭ**	**s**	**ਉ**	**ਤ**	**ਰੈ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਜੋ	**s**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**	**ਧਿ**	**ਆ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਵੈ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜੋ	**s**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**
ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਧਿ	**s**	**ਆ**	**s**	**ਇ**	**s**	**ਦੇ**	**s**

ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਤਿ	**ਨ**	**ਜ**	**ਮੁ**	**ਨੇ**	**ੜਿ**	**ਨ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਆ	**s**	**s**	**s**	**ਵੈ**	**s**	**s**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜ	**ਨ**	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਕ**	**s**	**ਉ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹ	**ਰਿ**	**ਕ੍ਰਿ**	**ਪਾ**	**ਕ**	**s**	**ਰਿ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ
ਨਿ	**ਤ**	**ਜ**	**ਪੈ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮਿ**	**ਤ**	**ਰਾ**	**ਵੈ**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਦੂਜੈ = (ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚ। **ਕਾਂਢੀਐ** = ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਹੀਦਾ ਹੈ। **ਰਹੈ ਸਮਾਇ** = ਸਮਾਇ ਰਹੈ, ਮਸਤ ਰਹੈ, (ਆਪਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ) ਡੁੱਬਾ ਰਹੇ। **ਚੰਗੈ** = ਚੰਗੇ (ਕੰਮ) ਨੂੰ, (ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਵਲੋਂ ਹੋਏ ਕਿਸੇ) ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ। **ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ** = (ਆਪਣੇ ਸੱਜਣ ਵਲੋਂ ਹੋਏ ਕਿਸੇ) ਮਾੜੇ (ਕੰਮ) ਨੂੰ (ਵੇਖ ਕੇ, ਆਖੇ ਕਿ ਇਹ) ਮਾੜਾ (ਕੰਮ) ਹੋਇਆ ਹੈ। **ਜਿ ਸੋਇ** = ਜੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ**ਸ** ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								–	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਰੇ	ਰੇ
								s	**ਏ**	**ਹ**	**s**	**ਕਿ**	**ਨੇ**	**ਹੀ**	**s**
ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ								
ਆ	**ਸ**	**s**	**s**	**ਕੀ**	**s**	**s**	**s**								
								–	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ
								s	**ਦੂ**	**s**	**ਜੈ**	**ਲ**	**s**	**ਗੈ**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ								
ਜਾ	**s**	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**								
ਅੰਤਰਾ								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**s**	**ਆ**	**s**	**ਸ**	**ਕੁ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਕਾਂ	**ਢੀ**	**s**	**s**	**ਐ**	**s**	**s**	**s**								
								ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
								ਸ	**ਦ**	**ਹੀ**	**s**	**ਰ**	**s**	**ਹੈ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ								
ਸ	**ਮਾ**	**s**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**								

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਸਲਾਮੁ = ਨਿਮ੍ਰਤਾ, ਸਿਰ ਨਿਵਾਣਾ। **ਜਬਾਬੁ** = ਇਤਰਾਜ਼, ਨਾਂਹ-ਨੁੱਕਰ। **ਮੁੰਢਹੁ** = ਉੱਕਾ ਹੀ। **ਦੋਵੈ** = ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ, ਭਾਵ, ਕਦੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾਣਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲ ਪੈਣਾ।

ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਲੀਐ ॥

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਸ਼ਬਦ ਅਰਥ:

ਸਮ੍ਾਲੀਐ = ਸੰਭਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚੇਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਜਿਤੁ** = ਜਿਸ (ਕੰਮ ਦੇ ਕਰਨ) ਨਾਲ। **ਸਾ ਘਾਲ** = ਉਹ ਮਿਹਨਤ। **ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ** = ਉੱਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। **ਨਿਹਾਲੀਐ** = ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਜਿਉ** = ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। **ਨ ਹਾਰੀਐ** = ਨਾ ਟੁੱਟੇ। **ਤੇਵੇਹਾ** = ਉਹੋ = ਜਿਹਾ। **ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ** = ਚਾਲ ਚੱਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉੱਦਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਘਾਲੀਐ** = ਘਾਲ ਘਾਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਤੁ	**ਸੇਵਿ**	**ਐ**	**ਸੁਖੁ**	**ਪਾ**	**ਈ**	**ਐ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਸੋ	**ਸਾਹਿ**	**ਬੁ**	**ਸਦਾ**	**ਸ**	**ਮ੍ਾ**	**ਲੀ**	**ਐ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਜਿਤੁ	**ਕੀਤਾ**	**ਪਾਈ**	**ਐ**	**ਆ**	**ਪ**	**ਣਾ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਸਾ	**ਘਾਲ**	**ਬੁਰੀ**	**ਕਿਉ**	**ਘਾ**	**ਲੀ**	**ਐ**	**s**
ਰੇਰੇ	ਰੇਮ	ਮਮ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਮੰਦਾ	**ਮੂਲਿ**	**ਨ**	**s**	**ਕੀ**	**ਚ**	**ਈ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਦੇ	**ਲੰਮੀ**	**ਨਦ**	**ਰਿ**	**ਨਿ**	**ਹਾ**	**ਲੀ**	**ਐ**
ਰੇਰੇ	ਰੇਰੇ	ਪਪ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ
ਜਿਉ	**ਸਾਹਿਬ**	**ਨਾਲਿ**	**ਨ**	**ਹਾ**	**ਰੀ**	**ਐ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਧਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤੇ	**s**	**ਵੇਹਾ**	**ਪਾਸਾ**	**ਢਾ**	**ਲੀ**	**ਐ**	**s**
ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਧਧ	ਪਪ	ਪਪ
ਕਿਛੁ	**ਲਾ**	**ਹੇ**	**s**	**ਉਪ**	**ਰਿ**	**ਘਾਲੀ**	**ਐ**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਧਧ	ਧਸਂ
ਕਿਛੁ	**ਲਾ**	**ਹੇ**	**s**	**ਉਪ**	**ਰਿ**	**ਘਾ**	**ਲੀ**

ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਐ	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਗੁਰਮੁਖਿ = ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ। **ਬਿਘਨੁ** = ਰੁਕਾਵਟ। **ਸਦ** = ਸਦਾ। **ਪੁਰਖੁ** = ਮਹਾ ਪੁਰਖ, ਸਮਰਥਾ ਵਾਲਾ। **ਪੂਜੇ** = ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਸਭੁ ਕੋਈ** = ਹਰੇਕ ਜੀਵ। **ਨਾਨਕੁ** = ਨਾਨਕ (ਆਖਦਾ ਹੈ) । **ਭੇਟਿਆ** = ਸਰਨ ਲਈ, ਪੱਲਾ ਫੜਿਆ। **ਸੋਈ** = ਆਪ ਹੀ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੧)

1	2	3	4	5	6	7	8
×				0			
ਸਥਾਈ							
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜਿ	**s**	**ਨੀ**	**s**	**ਗੁ**	**ਰ**	**ਮੁ**	**ਖਿ**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਨਾ	**s**	**ਮੁ**	**s**	**ਧਿ**	**ਆ**	**ਇ**	**ਆ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਤਿ	**ਨਾ**	**ਫਿ**	**ਰਿ**	**ਬਿਘ**	**ਨੁ ਨ**	**ਹੋ**	**ਈ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**ਮ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜਿ	**ਨੀ**	**ਸ**	**ਤਿ**	**ਗੁ**	**ਰੁ**	**ਪੁਰ**	**ਖੁ**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਮ	**s**	**ਨਾ**	**s**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਤਿ	**s**	**ਨ**	**s**	**ਪੂ**	**s**	**ਜੇ**	**s**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	**s**	**ਭੁ**	**s**	**ਕੋ**	**s**	**ਈ**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਿ	**ਨੁੀ**	**ਸਤਿ**	**ਗੁਰੁ**	**ਪਿ**	**ਆ**	**ਰਾ**	**s**

ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਸੇ	**s**	**ਵਿ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਤਿ	**s**	**ਨ੍ਹਾ**	**s**	**ਸੁ**	**s**	**ਖੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਸ	**s**	**ਦ**	**s**	**ਹੋ**	**s**	**ਈ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਿ	**ਨ੍ਹਾ**	**ਨਾਨ**	**ਕੁ**	**ਸ**	**ਤਿ**	**ਗੁ**	**ਰੁ**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਭੇ	**s**	**ਟਿ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ
ਤਿ	**s**	**ਨ੍ਹਾ**	**s**	**ਮਿ**	**ਲਿ**	**ਆ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਸੋ**	**s**	**ਈ**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਨਾਲੇ = ਚਾਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਵ, ਚਾਕਰੀ ਭੀ ਕਰੇ ਤੇ ਨਾਲੇ। **ਗਾਰਬੁ** = (ਸ਼ਬਦ 'ਗਰਬੁ' ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਹੈ) ਗਰਬ ਵਾਲਾ, ਅਹੰਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਅਹੰਕਾਰ-ਭਰਿਆ। **ਵਾਦੁ** = ਝਗੜਾ। **ਸਾਦੁ** = ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ, ਖ਼ੁਸ਼ੀ। **ਆਪੁ** = ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਅਪਣੱਤ, ਹਉਮੈ, ਅਹੰਕਾਰ । **ਤਾ** = ਤਦੋਂ। **ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ** = ਜਿਸ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਤਿਸੁ** = ਉਸ ਮਾਲਕ ਨੂੰ। **ਲਗਾ ਸੋ** = ਸੋ (ਮਨੁੱਖ) ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ, ਸੋ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ, ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਉਹ ਮਨੁੱਖ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਚਾ	**ਕ**	**ਰੁ**	**ਲ**	**s**	**ਗੈ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ
ਚਾ	**s**	**s**	**ਕ**	**ਰੀ**	**s**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਨਾ	**s**	**ਲੇ**	**ਗਾ**	**s**	**ਰ**	**ਬੁ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	–	ਸ	–
ਵਾ	**s**	**s**	**ਦੁ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	–	ਧ	–
ਗ	**ਲਾ**	**s**	**ਕ**	**s**	**ਰੇ**	**s**
ਧਨੀ	ਪਧ	ਸਂਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਘ	**ਣੇ**	**s**	**ਰੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
ਖ	**ਸ**	**ਮ**	**ਨ**	**s**	**ਪਾ**	**ਏ**
ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ
ਸਾ	**s**	**s**	**ਦੁ**	**s**	**s**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜੀਇ = ਜੀਉ ਵਿਚ; ਜੀ ਵਿਚ, ਮਨ ਵਿਚ। **ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ** = ਮੂੰਹ ਦਾ ਆਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਜ਼ਬਾਨੀ ਆਖਿਆ ਹੋਇਆ ਬਚਨ। **ਵਾਉ** = ਹਵਾ, ਪੌਣ, ਭਾਵ, ਪੌਣ ਵਾਂਗ ਓਪਰਾ ਓਪਰਾ। **ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ** = ਇਸ ਇਨਸਾਫ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੋ; ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਇਹ ਅਚਰਜ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਜੋ	**s**	**ਜੀ**	**ਇ**	**ਹੋ**	**ਇ**	**ਸੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ								
ਉ	**s**	**ਗ**	**s**	**ਵੈ**	**s**	**s**	**s**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ
								ਮੁ	**s**	**s**	**ਹ**	**ਕਾ**	**s**	**ਕਹਿ**	**ਆ**
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ								
ਵਾ	**s**	**s**	**s**	**ਉ**	**s**	**s**	**s**								
ਅੰਤਰਾ								ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
								ਬੀ	**s**	**ਜੇ**	**s**	**ਬਿ**	**s**	**ਖੁ**	**s**
ਪਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਮੰ	**ਗੈ**	**s**	**s**	**ਅੰ**	**ਮ੍ਰਿ**	**ਤੁ**	**s**								
								ਸਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ
								ਵੇ	**ਖ**	**ਹੁ**	**s**	**ਏ**	**s**	**ਹੁ**	**s**
ਮਪ	ਧਸਂ	ਨੀਧ	ਪਮ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ	ਸ–								
ਨਿ	**ਆ**	**s**	**s**	**ਉ**	**s**	**s**	**s**								

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ = ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ ਉਸ ਅੰਞਾਣ ਦੀ ਸਮਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। **ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ** = ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਕੋ** = ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ। **ਨਿਰਜਾਸਿ** = ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਕੇ, ਪਰਖ ਕਰ ਕੇ। **ਸਮਾਵੈ** = ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਮਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। **ਪਾਸਿ** = ਲਾਂਭੇ, ਪਾਸੇ, ਵੱਖਰੀ। **ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ** = ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ। **ਬਣੈ** = ਫਬਦੀ ਹੈ। **ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ** = ਛਲ ਕੀਤਿਆਂ, ਠੱਗੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤਿਆਂ, ਧੋਖੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਿਆਂ। **ਵਿਗਾਸਿ** = ਵਿਗਸੀਦਾ ਹੈ, ਅੰਦਰ ਉਮਾਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਦਰ ਖਿੜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਤਿੰਨਤਾਲ ੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ								ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ	ਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧ	ਪ
								ਨਾ	**s**	**ਲਿ**	**s**	**ਇਆ**	**s**	**ਣੇ**	**s**
ਧ	ਧ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ								
ਦੋ	**s**	**s**	**s**	**ਸ**	**ਤੀ**	**s**	**s**								
								ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮ
								ਕ	**s**	**ਦੇ**	**s**	**s**	**s**	**ਨ**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ								
ਆ	**s**	**ਵੈ**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**ਸਿ**	**s**								
ਅੰਤਰਾ								ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੀ	ਪ	ਧ
								ਜੇ	**s**	**ਹਾ**	**s**	**ਜਾ**	**s**	**ਣੈ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਤੇ	**s**	**ਹੋ**	**s**	**ਵ**	**ਰ**	**ਤੈ**	**s**								
								ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
								ਵੇ	**ਖ**	**ਹੁ**	**s**	**ਕੋ**	**s**	**s**	**s**
ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ								
ਨਿ	**s**	**ਰ**	**s**	**ਜਾ**	**s**	**ਸਿ**	**s**								

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਵਡਾਰੂ = ਵੱਡਾ ਮਨੁੱਖ, ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਮਨੁੱਖ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕਹਿਰਵਾ (੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	5	6	7	8
×				0			
ਸਥਾਈ							
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼
ਨਾ	**ਲਿ**	**ਇ**	**ਆ**	** s**	**ਣੇ**	**s**	**s**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਦੋ	**s**	**s**	**s**	**ਸ**	**ਤੀ**	**s**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਵ	**ਡਾ**	**ਰੂ**	**s**	**ਸਿ**	**s**	**ਉ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨੇ	**s**	**s**	**s**	**ਹੁ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼	ਸ਼
ਪਾ	**ਣੀ**	**s**	**s**	**ਅੰ**	**ਦ**	**ਰਿ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ
ਲੀ	**s**	**ਕ**	**s**	**ਜਿ**	**s**	**ਉ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਤਿ	**ਸ**	**ਦਾ**	**s**	**ਥਾ**	**s**	**ਉ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਨ	**s**	**s**	**s**	**ਥੇ**	**s**	**ਹੁ**	**s**

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਇਕ ਅਧ = ਥੋੜਾ ਬਹੁਤਾ, ਕੋਈ ਇਕ ਕੰਮ। **ਵੇਰਾਸਿ** = ਉਲਟ = ਖ਼ਰਾਬ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਤਿੰਨਤਾਲ (੧੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
×				2				0				3			
ਸਥਾਈ														ਧਨੀ	ਪਧ
														ਹੋ	**ਇ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ		
ਇ	**ਆ**	**ਣਾ**	**ऽ**	**ਕ**	**ऽ**	**ਰੇ**	**ऽ**	**ਕੰ**	**ऽ**	**ਮੁ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**		
														–	–
														ऽ	**ऽ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ		
ਆ	**ऽ**	**ਨਿ**	**ऽ**	**ਨ**	**ऽ**	**ਸ**	**ਕੈ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ਸਿ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**		
ਅੰਤਰਾ															
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਜੇ	**ऽ**	**ਇ**	**ਕ**	**ਅ**	**ऽ**	**ਧ**	**ऽ**	**ਚੰ**	**ऽ**	**ਗੀ**	**ऽ**	**ਕ**	**ऽ**	**ਰੇ**	**ऽ**
ਸਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮਪ	ਧਸਂ	ਸਂਨੀ	ਧਪ	ਮਗ	ਰੇਸ		
ਦੂ	**ऽ**	**ਜੀ**	**ऽ**	**ਭੀ**	**ऽ**	**ਵੇ**	**ਰਾ**	**ਸਿ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**		

ਪਉੜੀ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੪)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਖਸਮੈ ਭਾਇ = ਖਸਮ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ। **ਹੁਰਮਤਿ** = ਇੱਜ਼ਤ। **ਅਗਲੀ** = ਬਹੁਤੀ। **ਵਜਹੁ** = ਤਨਖ਼ਾਹ, ਰੋਜ਼ੀਨਾ, ਵਜ਼ੀਫਾ। **ਗੈਰਤਿ** = ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ। **ਅਗਲਾ** = ਪਹਿਲਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। **ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ** = ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ, ਭਾਵ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ। **ਪਾਣਾ** = ਜੁੱਤੀਆਂ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਚਾਕ	**ਰੁ**	**ਲ**	**ਗੈ**	**ਚਾ**	**ਕ**	**ਰੀ**	**s**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਜੇ	**ਚਲੈ**	**ਖਸ**	**ਮੈ**	**ਭਾ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਹੁਰ	**ਮਤਿ**	**ਤਿਸ**	**ਨੋ**	**ਅ**	**ਗ**	**ਲੀ**	**s**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਓਹੁ	**ਵਜਹੁ**	**ਭਿ**	**ਦੂਣਾ**	**ਖਾ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਖਸ	**ਮੈ**	**ਕ**	**ਰੇ**	**ਬ**	**ਰਾ**	**ਬ**	**ਰੀ**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਫਿਰਿ	**ਗੈਰ**	**ਤਿ**	**ਅੰਦਰਿ**	**ਪਾ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਵਜ	**ਹੁ**	**ਗਵਾ**	**ਏ**	**ਅ**	**ਗ**	**ਲਾ**	**s**
ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਨੀਧ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ	ਸੰਸਂ
ਮੁਹੇ	**ਮੁਹਿ**	**ਪਾ**	**ਣਾ**	**ਖਾ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ	ਗਂਗਂ
ਜਿਸ	**ਦਾ**	**ਦਿ**	**ਤਾ**	**ਖਾ**	**ਵ**	**ਣਾ**	**s**

ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਤਿਸੁ	**ਕਹੀ**	**ਐ**	**s**	**ਸਾ**	**ਬਾ**	**ਸਿ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਹੁਕ**	**ਮੁ ਨ**	**ਚ**	**ਲ**	**ਈ**	**s**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਨਾਲਿ	**ਖਸ**	**ਮ**	**ਚਲੈ**	**ਅ**	**ਰ**	**ਦਾ**	**ਸਿ**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
s	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਜਿਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥

(ਅੰਗ ੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਅੰਤਰਿ = ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। **ਗੁਰਮੁਖਿ** = ਗੁਰੂ ਦੇ ਦੱਸੇ ਰਾਹ ਉਤੇ ਤੁਰਿਆਂ। **ਰਖਣਹਾਰਾ** = ਬਚਾਣ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਵਾਲਾ। **ਕਿਆ ਕਰੇ** = ਕੀਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਰਹਿ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਭੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ)। **ਸੇਤੀ** = ਨਾਲ। **ਮਾਨਿਆ** = ਪਤੀਜ ਗਿਆ, ਗਿੱਝ ਗਿਆ। **ਦੁਸਟ** = ਦੁਰਜਨ, ਭੈੜੇ ਮਨੁੱਖ। **ਝਖ** = ਵਿਅਰਥ ਜਤਨ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੧)

1 ×	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜਿ	**ऽ**	**ਨ੍ਾ**	**ऽ**	**ਅੰਤ**	**ਰਿ**	**ਗੁ**	**ਰ**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਮੁ	**ਖਿ**	**ਪ੍ਰੀ**	**ऽ**	**ਤਿ**	**ऽ**	**ਹੈ**	**ऽ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਤਿ	**ਨ੍**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਰਾਖ**	**ਣ**	**ਹਾ**	**ਰਾ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**ऽ**	**ਮ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ਜੇ**	**ऽ**
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਤਿ	**ਨ**	**ਕੀ**	**ऽ**	**ਨਿੰ**	**ਦਾ**	**ਕੋ**	**ਈ**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਕਿ	**ऽ**	**ਆ**	**ऽ**	**ਕ**	**ऽ**	**ਰੇ**	**ऽ**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਜਿ	**ऽ**	**ਨ**	**ऽ**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਨਾ**	**ਮੁ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪਿ	**ऽ**	**ਆ**	**ऽ**	**ਰਾ**	**ऽ**	**ऽ**	**ऽ**

ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜਿ	**s**	**ਨ**	**s**	**ਹ**	**ਰਿ**	**ਸੇ**	**ਤੀ**
ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਮ	**s**	**ਨੁ**	**s**	**ਮਾ**	**ਨਿ**	**ਆ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਸ	**s**	**ਭ**	**s**	**ਦੁ**	**ਸ**	**ਟ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਝ	**s**	**ਖ**	**s**	**ਮਾ**	**s**	**ਰਾ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜ	**ਨ**	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਨਾ**	**s**	**ਮੁ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਧਿ	**s**	**ਆ**	**s**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਰ**	**ਖ**	**ਣ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹਾ	**s**	**s**	**s**	**ਰਾ**	**s**	**s**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੪-੪੭੫)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਦਾਤਿ = ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼। **ਆਪਸ ਤੇ** = ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ, ਆਪਣੇ ਉੱਦਮ ਨਾਲ। **ਕਰਮਾਤਿ** = (ਫ਼ਾ ਕਰਾਮਾਤ) ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼, ਦਾਤ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਦਾਦਰਾ ੬ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੪-੪੭੫)

1	2	3	4	5	6
×			0		
ਸਥਾਈ					
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਰੇਂਸਂ	ਨੀਧ	ਪ
ਏ	**ਹ**	**s**	**ਕਿ**	**ਨੇ**	**ਹੀ**
ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਦਾ	**s**	**s**	**ਤਿ**	**s**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਆ	**ਪ**	**ਸ**	**ਤੇ**	**ਜੋ**	**s**
ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ
ਪਾ	**ਈ**	**s**	**ਐ**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ					
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਨਾ	**ਨੀ**	**ਕ**	**ਸਾ**	**s**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ
ਕ	**ਰ**	**s**	**ਮਾ**	**ਤਿ**	**s**

ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਸਾ	**ਹਿ**	**ਬ**	**ਤੁ**	**ਠੈ**	**ਜੋ**
ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਮਿ	**s**	**s**	**ਲੈ**	**s**	**s**

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੫)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜਿਤੁ = ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਦੇ ਕਰਨ ਨਾਲ। **ਕਾਢੀਐ** = ਆਖੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। **ਜਿ** = ਜੋ ਸੇਵਕ। **ਸਮਾਇ** = ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਏ, ਸਮਾ ਜਾਏ, ਇਕ-ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਏ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਰੂਪਕ ੭ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੫)

1	2	3	4	5	6	7
×			2		3	
ਸਥਾਈ						
ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਏ	** s**	**ਹ**	**ਕਿ**	**ਨੇ**	**s**	**ਹੀ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ
ਚਾ	**s**	**s**	**ਕ**	**s**	**ਰੀ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਜਿਤੁ	**ਭ**	**ਉ**	**ਖ**	**ਸ**	**ਮ**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਨ	**s**	**s**	**ਜਾ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਅੰਤਰਾ						
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਨਾ	**ਨ**	**ਕ**	**ਸੇ**	**ਵ**	**ਕੁ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਕਾ	**ਢੀ**	**s**	**ਐ**	**s**	**s**	**s**

ਧ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਧ
ਜਿ	**ਸੇ**	**ਤੀ**	**ਖ**	**ਸ**	**ਮ**	**s**
ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਸ	**ਮਾ**	**s**	**ਇ**	**s**	**s**	**s**

ਪਉੜੀ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

(ਅੰਗ ੪੭੫)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ = ਉਸ ਹਰੀ ਦੇ। **ਸਾਖਤੀ** = ਬਨਾਵਟ, ਪੈਦਾਇਸ਼ ਸਾਖਤੀ। **ਇਕਿ** = ਕਈ ਜੀਵ। **ਤੁਰੀ** = ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ। **ਬਿਸੀਆਰ** = ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ। **ਹਉ** = ਮੈਂ। **ਕੈ ਸਿਉ** = ਕਿਸ ਦੇ ਅਗੇ। **ਕਰਣਾ** = ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ। **ਜਿਨਿ** = ਜਿਸ (ਪ੍ਰਭੂ) ਨੇ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੫)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਅੰਤ**	**ਨ**	**ਜਾ**	**ਪ**	**ਨ੍ਹੀ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹਰਿ	**ਤਾ**	**ਕੇ**	**s**	**ਪਾ**	**ਰਾ**	**ਵਾ**	**ਰ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਆਪਿ	**ਕਰਾ**	**ਏ**	**s**	**ਸਾ**	**ਖ**	**ਤੀ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਫਿਰਿ	**ਆਪਿ**	**ਕਰਾ**	**ਏ**	**ਮਾ**	**s**	**ਰ**	**s**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਇਕ	**ਨ੍ਹਾ**	**ਗ**	**ਲੀ**	**ਜੰ**	**ਜੀ**	**ਰੀ**	**ਆ**
ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਨੀਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਇਕ	**ਤੁਰੀ**	**ਚੜ**	**ਹਿ**	**ਬਿ**	**ਸੀ**	**ਆ**	**ਰ**
ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ	ਗਾਂਗਾਂ
ਆਪਿ	**ਕਰਾ**	**ਏ**	**ਕਰੇ**	**ਆ**	**s**	**ਪਿ**	**s**

ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਰੇਂਰੇਂ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਹਉ	**ਕੈ**	**ਸਿਉ**	**ਕਰੀ**	**ਪ੍ਰ**	**ਕਾ**	**ਰ**	**s**
ਧਧ	ਧਧ	ਧਧ	ਮਮ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ	ਪਪ
ਨਾਨ	**ਕ**	**ਕਰਣਾ**	**ਜਿਨਿ**	**ਕੀ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਮਮ	ਮਪ	ਧਧ	ਧਧ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ	ਸਂਸਂ
ਫਿਰਿ	**ਤਿਸ**	**ਹੀ**	**ਕਰਣੀ**	**ਸਾ**	**s**	**ਰ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
s	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**	**s**

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

(ਅੰਗ ੪੫੧)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ = ਹਰੇਕ ਜੁਗ ਵਿਚ। **ਉਪਾਇਆ** = ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। **ਪੈਜ** = ਇੱਜ਼ਤ। **ਦੇਇ** = ਦੇ ਕੇ। **ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ** = ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਲਾਇਆ, ਆਦਰ-ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਜ਼ਤ ਬਖ਼ਸ਼ੀ। **ਐਸਾ** = ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਮਰਥਾ ਵਾਲਾ। **ਅੰਤਿ** = ਆਖ਼ਰ ਨੂੰ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੫੧)

1 ×	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹ	**ਰਿ**	**ਜੁ**	**ਗੁ**	**ਜੁ**	**ਗੁ**	**ਭਗ**	**ਤ**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਉ	**s**	**ਪਾ**	**s**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਪੈ	**ਜ**	**ਰਖ**	**ਦਾ**	**ਆਇ**	**ਆ**	**ਰਾ**	**ਮ**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਰਾ	**s**	**s**	**s**	**ਜੇ**	**s**	**s**	**s**
ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਹਰ	**ਣਾ**	**ਖ**	**ਸੁ**	**ਦੁ**	**ਸ**	**ਟੁ**	**s**
ਸਰੇ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਮਾ**	**ਰਿ**	**ਆ**	**s**

ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ
ਪ੍ਰ	**ਹ**	**ਲਾ**	**ਦੁ**	**ਤ**	**s**	**ਰਾ**	**s**
ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼	ਧ਼ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਇ	**s**	**s**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਅਹੰ	**ਕਾ**	**ਰੀ**	**ਆ**	**ਨਿੰ**	**ਦ**	**ਕਾ**	**s**
ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਪਿ	**s**	**ਠਿ**	**s**	**ਦੇ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ
ਨਾ	**ਮ**	**ਦੇ**	**ਉ**	**ਮੁ**	**s**	**ਖਿ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਲਾ	**s**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**	**s**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਜ	**ਨ**	**ਨਾਨ**	**ਕ**	**ਐ**	**s**	**ਸਾ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਗਂ	ਗਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਹ	**s**	**ਰਿ**	**s**	**ਸੇ**	**ਵਿ**	**ਆ**	**s**
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ
ਅੰ	**s**	**ਤਿ**	**s**	**ਲ**	**s**	**ਏ**	**s**
ਗ	ਗ	ਰੇ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਛ	**s**	**ਡਾ**	**s**	**ਇ**	**s**	**ਆ**	**s**

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

ਇਕਨ੍ਹੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੪੭੫)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ = ਭਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰਨਤਾ (ਉਹਨਾਂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿਚ) ਦੇਂਦਾ ਹੈ। **ਇਕਨ੍ਹੀ** = ਕਈ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿਚ। **ਸਮਾਈਐ** = ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੈਂਦਾ ਹੈ। **ਨਿਹਾਲੀ** = ਤੁਲਾਈ। **ਪੈ ਸਵਨਿ** = ਲੰਮੀਆਂ ਤਾਣ ਕੇ ਸੌਂਦੇ ਹਨ, ਬੇ-ਫ਼ਿਕਰ ਹੋ ਕੇ ਸੌਂਦੇ ਹਨ। **ਉਪਰਿ** = (ਉਹਨਾਂ ਦੀ) ਸੇਵਾ ਵਾਸਤੇ, ਰਾਖੀ ਵਾਸਤੇ। **ਨਦਰਿ** = ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਕਹਿਰਵਾ ੮ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੫)

1 ×	2	3	4	5 0	6	7	8
ਸਥਾਈ							
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਆ	**ਪੇ**	**ਭਾਂ**	**ਡੇ**	**ਸਾ**	**ਜਿ**	**ਅ**	**ਨੁ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਆ	**ਪੇ**	**ਪੂਰ**	**ਣੁ**	**ਦੇ**	**s**	**ਇ**	**s**
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਇਕ	**ਨ੍ਹੀ**	**ਦੁ**	**ਧੁ**	**ਸ**	**ਮਾ**	**ਈ**	**ਐ**
ਧ	ਧ	ਧ	ਮ	ਮਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਇ	**ਕਿ**	**ਚੁ**	**ਲ੍ਹੈ**	**ਰਹ**	**ਨਿ੍**	**ਚ**	**ੜ੍ਹੈ**
ਅੰਤਰਾ							
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ
ਇ	**ਕਿ**	**ਨਿਹਾ**	**ਲੀ**	**ਪੈ**	**s**	**ਸਵ**	**ਨਿ੍**

ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਗਾਂ	ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
ਇ	**ਕਿ**	**ਉਪ**	**ਰਿ**	**ਰਹ**	**ਨਿ**	**ਖ**	**ੜੇ**
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਤਿ	**ਨ੍ਹਾ**	**ਸਵਾ**	**ਰੇ**	**ਨਾ**	**ਨ**	**ਕਾ**	**s**
ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜਿ	**ਨ੍**	**ਕ**	**ਉ**	**ਨਦ**	**ਰਿ**	**ਕ**	**ਰੇ**

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੭੫)

ਪਦ ਅਰਥ :

ਜਾਈ = ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ। **ਥਾਪਿ** = ਥਾਪ ਕੇ, ਟਿਕਾ ਕੇ। **ਉਥਾਪਿ** = ਨਾਸ ਕਰ ਕੇ । **ਸਭੁ ਕਿਛੁ** = ਭਾਵ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ।

ਰਾਗੁ ਆਸਾ (ਏਕਤਾਲ ੧੨ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੫)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
×		0		2		0		3		4	
ਸਥਾਈ											
ਰੇ	ਰੇ	ਰੇ	ਮ	ਮ	ਮ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ
ਆ	**ਪੇ**	**s**	**ਸਾ**	**ਜੇ**	**s**	**ਕ**	**ਰੇ**	**s**	**ਆ**	**ਪਿ**	**s**
ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਜਾ	**ਈ**	**s**	**ਭਿ**	**s**	**s**	**ਰ**	**ਖੈ**	**s**	**ਆ**	**ਪਿ**	**s**
ਅੰਤਰਾ											
ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ	ਸਂ	ਧ	ਸਂ	ਸਂ
ਤਿ	**s**	**ਸੁ**	**ਵਿ**	**s**	**ਚਿ**	**ਜੰ**	**ਤ**	**ਉ**	**ਪਾਇ**	**ਕੈ**	**s**
ਰੇਂ	ਰੇਂ	ਸਂ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
ਦੇ	**ਖੈ**	**s**	**ਥਾ**	**ਪਿ**	**s**	**ਉ**	**ਥਾ**	**s**	**ਪਿ**	**s**	**s**

❀ਨੋਟ : ਰਹਿੰਦੇ ਪਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਗਾਇਣ ਕਰੋ ਜੀ।

ਪਉੜੀ ॥

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

(ਅੰਗ ੪੭੫)

ਪਦ ਅਰਥ:

ਵਡਿਆਈਆ = ਗੁਣ, ਸਿਫ਼ਤਾਂ। **ਕਰੀਮੁ** = ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। **ਦੇ** = ਦੇਂਦਾ ਹੈ। **ਸੰਬਾਹਿ** = (ਸੰਵਹ = ਠੋ ਚਉਰਰੇਰ ਬਇਉਰ ਓਲੋਨਗ. ਛਉਸਇ, ਟੋ ਚੋਲਲਇਚਟ, ਟੋ ਏਸਸਇਮਬਲਇ. ਇਕੱਤਰ ਕਰਨਾ) ਇਕੱਠਾ

ਕਰ ਕੇ। **ਦੇ ਸੰਬਾਹਿ** = ਸੰਬਾਹਿ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੜਾਂਦਾ ਹੈ। **ਤਿੰਨੈ** = ਤਿਨ੍ਹ ਹੀ, ਉਸੇ ਨੇ ਆਪ ਹੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪ ਹੀ। **ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ** = ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ। **ਜਾਇ** = ਤਾਂ। **ਰਜਾਇ** = ਮਰਜ਼ੀ।

ਪਉੜੀ (੪ ਮਾਤਰਾ)

(ਅੰਗ ੪੭੫)

1	2	3	4	1	2	3	4
×		0		×		0	
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਵਡੇ	**ਕੀਆ**	**ਵਡਿ**	**ਆ**	**ਈਆ**	**ss**	**ss**	**ss**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਕਿਛੁ	**ਕਹਣਾ**	**ਕਹਣੁ**	**ਨ**	**ਜਾਇ**	**ss**	**ss**	**ss**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਸੋ	**ਕਰਤਾ**	**ਕਾਦਰ**	**ਕਰੀ**	**ਮੁ**	**ss**	**ss**	**ss**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਦੇ	**ਜੀਆ**	**ਰਿਜ**	**ਕੁਸੰ**	**ਬਾਹਿ**	**ss**	**ss**	**ss**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਸਾਈ	**ਕਾਰ**	**ਕਮਾ**	**ਵs**	**ਣੀs**	**ss**	**ss**	**ss**
ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਨੀਧ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ	ਸੰਸੰ
ਧੁਰਿ	**ਛੋਡੀ**	**ਤਿੰਨੈ**	**ਪਾs**	**ਇs**	**ss**	**ss**	**ss**

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ